

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ 2025
Ο δρόμος
του Νοέμβρη
και η
Ιντιφάντα
πάνε μαζί

Γυρίστε στις σελ. 10-11

Νο 1696, 5 Νοεμβρίου 2025

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

29/3, Αθήνα. Πανελλαδικό πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Φωτό: Σοφία Γαρμπί

Για να έχουμε μέλλον ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ, ΟΡΓΑΝΩΣΗ- ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Γυρίστε στις σελ. 3, 4, 6, 7

**ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΑΣ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ**

**Για μια κοινωνία
χωρίς πόλεμο,
φτώχεια, ρατσισμό,
σεξισμό**

Μια μέρα με συζητήσεις

ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΝΟΕΜΒΡΗ
Πάντειο 11-7μμ

αμφ. Σάκη Καράγιωργα

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr • ergatikoi@gmail.com • τηλ. 2105221509

19/3, Αθήνα. Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Στέλιος Μιχαϊλίδης

Η πρόσφατη δήλωση του Τραμπ ότι η εκχειρία στην Γάζα «δεν είναι εύθραυστη» αλλά «πολύ σταθερή» επαναλαμβάνει την πρόθεση των ΗΠΑ να επιβάλουν τις συμφωνίες πάνω στη Γάζα σε συνεργασία με τα αραβικά καθεστώτα.

Ο Τραμπ πρόσθεσε, βέβαια, ότι η παλαιστινιακή οργάνωση Χαμάς «θα μπορούσε να εξουδετερωθεί αμέσως αν δεν συμπεριφερθεί σωστά. Αν θέλω να αφοπλιστούν, θα τους αναγκάσω να αφοπλιστούν πολύ γρήγορα».

Αλλά και μόνο το γεγονός ότι η Παλαιστινιακή Αντίσταση προς το παρόν κρατάει τα όπλα της δεν είναι πόντος για τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Όσο για το ότι «θα μπορούσε να εξουδετερωθεί αμέσως» ο Τραμπ ξέρει πολύ καλά, όπως αναγνωρίζουν και αρκετοί ισραηλινοί πολιτικοί και στρατιωτικοί, ότι αυτή η απειλή δεν έχει υλοποιηθεί παρά τις θηριωδίες του Ισραήλ.

Το Ισραήλ χρησιμοποιεί το ζήτημα της επιστροφής των τελευταίων σωρών των ισραηλινών ομήρων που θάφτηκαν κάτω από τα ερείπια της Γάζας κατά τη διάρκεια του δικού του ανελέητου carpet bombing, ως αφορμή για να σπάξει την εκχειρία με νέες φονικές επιθέσεις σαν και αυτές της προηγούμενης εβδομάδας. Επιπλέον εμποδίζει σωστικά συνεργεία της Τουρκίας να εισέλθουν στην Γάζα για να επισπεύσουν την ανεύρεση, ενώ το μηχανικό του ισραηλινού στρατού συνεχίζει ακόμη και τώρα να ισοπεδώνει οικιστικά συγκροτήματα στις περιοχές της Γάζας που είναι υπό την κατοχή του.

Όμως αναγκάστηκε να δώσει το ελεύθερο σε μαχητές της Χαμάς να προχωρήσουν μαζί με το προσωπικό του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και αιγυπτιακά μηχανήματα σε αναζήτηση σωρών ομήρων πίσω από τη λεγόμενη Κίτρινη Γραμμή, δηλαδή σε περιοχές που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του ισραηλινού στρατού.

Την περασμένη εβδομάδα οι ΗΠΑ προσέφεραν επίσης στους αποκομμένους μαχητές της Χαμάς «ασφαλή διάδρομο» για να απομακρυνθούν από τις περιοχές που ελέγχει το Ισραήλ στη Γάζα. Σύμφωνα με το Αλ Κουντς, «πηγές αναφέρουν ότι οι μεσολαβητές βρίσκονται σε επαφή με τη Χαμάς και το Ισραήλ προκειμένου να εξασφαλίσουν την έξοδο των μαχητών του κινήματος από τις περιοχές πίσω από την κίτρινη γραμμή» και να εξασφαλίσουν την «ασφαλή έξοδο τους ώστε να αποφευχθούν τυχόν συγκρούσεις με τις δυνάμεις κατοχής». Το Ισραήλ απέρριψε το αίτημα των μεσολαβητών.

Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται η αποστολή που, σε συνεργασία με τις ΗΠΑ, έχει αναλάβει η τουρκική διπλωματία προκειμένου να υπάρξει ένα κοινό σχέδιο όσον αφορά τα ζητήματα της «ειρηνευτικής δύναμης», «ανθρωπιστικής βοήθειας» και «ανοικοδόμησης». Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές

«Αυτή η γη μας ανήκει»

9/10. Παιδιά στη Χαν Γιούνις πανηγυρίζουν την ανακοίνωση της εκχειρίας Φωτό: Omar ALQatta/ AFP

πραγματοποιείται στην Ιστανμπούλ σύνοδος των υπουργών Εξωτερικών Τουρκίας, Σαουδικής Αραβίας, Κατάρ, Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, Ιορδανίας, Πακιστάν και Ινδονησίας, δηλαδή των χωρών που είχαν γίνει δεκτές από τον Τραμπ, στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη. Αλλά ανάμεσα σε αυτά για τα οποία θα ενημερώσει ο υπ. Εξ. της Τουρκίας Φιντάν είναι τα όσα συζητήσε δύο μέρες νωρίτερα στην Κωνσταντινούπολη με αντιπροσωπεία του πολιτικού γραφείου της Χαμάς.

Ανησυχίες

Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω είναι, στο Ισραήλ να εντείνονται οι ανησυχίες με την κριτική προς την κυβέρνηση Νετανιάχου να οξύνεται. Ο στρατηγός Yisrael Ziv, πρώην διοικητής της Μεραρχίας της Γάζας έγραψε ότι «το κύριο πρόβλημα που ταλαιπωρεί το Τελ Αβίβ καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου είναι η απουσία στρατηγικής» και ότι η Χαμάς, «γίνεται κάθε μέρα πιο ισχυρή» επειδή «γνωρίζει καλά ότι οι Αμερικανοί δεν θα αφήσουν τη συμφωνία να εξαφανιστεί». Ενώ ο πρώην ισραηλινός αξιωματούχος Μάικλ Μίλσταϊν έγραψε ότι οι ΗΠΑ παύουν να είναι «απλώς ένας «τροχονόμος» που εκδίδει διαταγές από μακριά» μπαίνοντας «σε μια νέα φάση με άμεση διαχείριση του πεδίου, με σταδιακή πρόθεση να αντικατασταθεί ο ισραηλινός έλεγχος από μια διεθνή αμερικανική διοίκηση».

Οι εξελίξεις δείχνουν την αδυναμία του Ισραήλ και των ΗΠΑ να διαχειριστούν την κατάσταση από μόνοι τους. Έχουν ανάγκη τη συνεργασία των διεφθαρμέ-

νων αραβικών καθεστώτων. Τα σχέδια που απεργάζεται ο Τραμπ μαζί με τους Ευρωπαίους και Άραβες συμμάχους του τίποτε το θετικό δεν προμηνούν για τον Παλαιστινιακό λαό. Εκβιάζοντας με εργαλεία την ανθρωπιστική βοήθεια, την ανοικοδόμηση και την απειλή ενός νέου ισραηλινού γενοκτονικού γύρου, θα επιδιώξουν η Γάζα να μείνει για αόριστο χρόνο κάτω από τον δικό τους έλεγχο, θάβοντας το δικαίωμα των Παλαιστινίων στην αυτοδιάθεση κερδίζοντας πόντους για το Ισραήλ. Είτε η πολιτική του ηγεσία συνεχίσει να σέρνεται στην αμερικανική διαδικασία εξομάλυνσης με τα αραβικά καθεστώτα είτε δει την ευκαιρία και προχωρήσει σε μια πιο δυναμική στροφή -το σχέδιο των 20 σημείων του Τραμπ είναι «για το καλό του». Το Ισραήλ παραμένει το βασικό μαντρόσκυλο των ΗΠΑ στην περιοχή.

Αυτά τα αντιλαμβάνεται ο κόσμος στην Παλαιστίνη. Σε δημοσκόπηση που πραγματοποιήσε σε Γάζα και Δυτική Όχθη το Παλαιστινιακό Κέντρο Πολιτικής και Έρευνας (PCPSR) ανάμεσα στις 22 και 25 Οκτωβρίου (πηγή: Middle East Eye) περίπου το 70% των Παλαιστινίων δηλώνουν ότι αντιτίθενται σθεναρά στον αφοπλισμό της Χαμάς, ακόμη και αν αυτό σημαίνει την επανέναρχη των ισραηλινών επιθέσεων με την αντίθεση μάλιστα να είναι ισχυρότερη στη Δυτική Όχθη. Όχι μόνο τα σχέδια του Τραμπ αλλά τα έργα του Ισραήλ σε Γάζα, Δυτική Όχθη και Λίβανο εν μέσω εκχειριών εξηγούν σαφώς αυτή τους τη στάση.

Στην Γάζα ο συνολικός αριθμός των νεκρών απο τις 177 επιθέσεις του Ισραήλ (από την εκκίνηση της εκχειρίας) έχει φτάσει τους 236. Την

ώρα που ο χειμώνας πλησιάζει και οι Παλαιστίνιοι βιάζονται να εξασφαλίσουν καταφύγιο μέσα στα χαλάσματα ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει να γκρεμίζει τις κατοικίες τους και να αφήνει να εισέρχονται μόνο το 10% των συμφωνηθέντων βυτιών με καύσιμα και το 16% των φορτηγών με την ανθρωπιστική βοήθεια. Όσον αφορά στη γραμμή αποχώρησης του ισραηλινού στρατού έχουν καταγραφεί παραβιάσεις στο πεδίο μέχρι και σε 1500 μέτρα εντός των ζωνών που δεν θα έπρεπε να βρίσκεται.

Στη Δυτική Όχθη, μετά και από την πρόσφατη ψήφιση δύο νόμων στην Κνεσέτ, που προτείνουν την προσάρτηση ης Δυτικής Όχθης, το Ισραήλ κλιμακώνει καθημερινά τις επιθέσεις εναντίον των Παλαιστινίων με δολοφονικές εφόδους και πογκρόμ των εποίκων με τη στήριξη του στρατού εναντίον των Παλαιστινίων που προσπαθούν να μαζέψουν τις ελιές τους. Αναφορά του Γραφείου Συντονισμού Ανθρωπιστικών Υποθέσεων των Ηνωμένων Εθνών (ΟCHA) τονίζει ότι η φετινή περίοδος συγκομιδής ελιάς στη Δυτική Όχθη σημείωσε το υψηλότερο επίπεδο ζημιών και τις περισσότερες επιθέσεις από Ισραηλινούς εποίκους από το 2020 με 126 επιθέσεις σε 70 πόλεις και χωριά, με πάνω από 4.000 ελαιόδεντρα και δενδρύλλια να έχουν υποστεί βανδαλισμούς.

Ο **Μαχμούντ** που ζει στο χωριό Ουμ αλ-Χαϊρ κοντά στη Χεβρόνα, στη Δυτική Όχθη, μίλησε στο Socialist Worker: «Οι Ισραηλινοί έχουν δώσει εντολή να κατεδαφιστούν 14 σπίτια, ένα κοινοτικό κέντρο και μια γεωργική και υπηρεσιακή εγκατάσταση στο Ουμ αλ-Χαϊρ. Αυτό το έργο είναι παράνομο – εμείς είμαστε οι ιδιοκτήτες αυτής της γης. Ετούτη η γη μας ανήκει. Οι πρόσφατες εντολές κατεδάφισης εκδόθηκαν μετά από υποκίνηση του ισραηλινού βουλευτή Σουκότ, μέλους του Θρησκευτικού Σιωνιστικού Κόμματος του Σμότριχ που υποστηρίζει ότι οι Παλαιστίνιοι έχουν χτίσει ένα χωριό στον ισραηλινό οικισμό!»

Ο Τραμπ μπορεί να δηλώνει για την προσάρτηση της Δυτικής Όχθης ότι «δεν θα συμβεί σε καμία περίπτωση» αλλά οι Παλαιστίνιοι γνωρίζουν ότι έχει υποστηρίξει πλήρως τους παράνομους ισραηλινούς εποικισμούς ενώ αναγνώρισε την ισραηλινή κατοχή των υψιπέδων του Γκολάν στη Συρία το 2019 και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ το 2017.

Γνωρίζουν ότι το Ισραήλ ένα χρόνο μετά την εκχειρία στον Λίβανο εξακολουθεί να τον βομβαρδίζει και να παραμένει στο έδαφός του. Με τον υπουργό Άμυνας του Ισραήλ Κατζ να απειλεί να κλιμακώσει αν «η λιβανέζικη κυβέρνηση δεν αφοπλίσει τη Χεζμπολάχ -αναγκάζοντας ακόμη και τον «μετριοπαθή» συνεργάτη της «δύσης» πρόεδρο του Λιβάνου Αούν να δώσει εντολή στις λιβανέζικες ένοπλες δυνάμεις να αντιδρούν στις ισραηλινές επιθέσεις.

Σε μια τεράστια «πολιτιστική» φιέστα προχώρησε η δικτατορία του Σίσι στα εγκαίνια του φαραωνικού μουσείου 47.000 τετραγωνικών μέτρων και κόστους 1 δις δολαρίων στην Αίγυπτο με προσκεκλημένους 80 ηγέτες κρατών μεταξύ αυτών και τον Μητσοτάκη.

«Γράφουμε ένα νέο κεφάλαιο της ιστορίας του παρόντος και του μέλλοντος, στο όνομα αυτής της αρχαίας πατρίδας» δήλωσε ως νέος Φαραώ, ο Σίσι για το έργο που ξεκίνησε το 2005 με στόχο να προσελκύει με το αζημίωτο οκτώ εκατομμύρια τουρίστες το χρόνο.

Πέρα από τον, γνώριμο και στην Ελλάδα, εθνικιστικό μύθο της «αιώνιας πατρίδας» το Μουσείο δεν έχει να προσφέρει και πολλά στα 116 εκατομμύρια κατοίκων της Αιγύπτου που ζούνε καθηλωμένοι σε ένα καθεστώ με μεγάλης φτώχειας και σκληρής δικτατορίας -με δεκάδες χιλιάδες αντικαθεστωτικούς να εξαφανίζονται και να σαπίζουν στα μπουντρούμια του Σίσι. Ανάμεσά

ΑΙΓΥΠΤΟΣ Φαραωνικές φιέστες

τους και αγωνιστές-ριες που “έκαναν το λάθος” να σηκώσουν την παλαιστινιακή σημαία σε κάποια διαδήλωση. Όπως καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της η **οργάνωση Επαναστατών Σοσιαλιστών** στην Αίγυπτο:

«Τον Οκτώβριο του 2023, η Αίγυπτος έγινε μάρτυρας ενός κύματος διαμαρτυριών αλληλεγγύης προς τη Γάζα, Οι αρχές συνέλαβαν δεκάδες πολίτες, ορισμένοι εκ των οποίων έχουν παραμείνει υπό κράτηση χωρίς δίκη μέχρι στιγμής. Τον Απρίλιο του 2024 οι δυνάμεις ασφαλείας συνέλαβαν έξι νεαρούς από την Αλεξάνδρεια επειδή κρέμασαν ένα πανό αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Οι Επαναστάτες Σοσιαλιστές απαιτούν την άμεση

απελευθέρωση όλων των αλληλέγγυων κρατουμένων και τη συνέχιση κάθε μορφής αλληλεγγύης προς την Παλαιστίνη μέχρι την κατάστροφή της κατοχής».

Λίγο από το «μεγαλείο» του Σίσι έκλεψε κι ο Μητσοτάκης καθώς η κυβέρνησή του έστειλε την ΕΛ.ΑΣ να συλλάβει 14 αγωνιστές-ριες που ετοιμαζόντουσαν να διαδηλώσουν ενάντια στη σιωνίστρια πρέσβη των ΗΠΑ που δεξιωνόταν στο Μέγαρο Μουσικής ο ΠτΔ Τασούλας.

Την ίδια μέρα ο ίδιος έμπαινε στην «χρονοκάψουλα για να περιγηγθεί στην ιστορία 5.000 ετών». «Οι θησαυροί του παρελθόντος δεν είναι απομεινάρια μνήμης, αλλά πηγές σοφίας και δημιουργικότητας» δήλωσε. Να κατάλαβε άραγε τίποτε; “Ποιος τη χλιοκαταστρεμμένη Βαβυλώνα έχτισε τόσες φορές;”

Τι κρίμα η χρονοκάψουλα να μην είναι αληθινή.

Γιώργος Πίπτας

“Το σύστημα που γεννάει εγκλήματα δεν θα αντέξει”

Να σας προβοκάρω λίγο: από πού αντιλείτε την αισιοδοξία που εκπέμπει ο τίτλος της ημερίδας σας, «το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός»;

Οι προκλήσεις είναι ευπρόσδεκτες για να ανταποκρινόμαστε. Υποκείμενο της κοινωνικής αλλαγής είναι η ίδια η εργατική τάξη. Όταν λοιπόν βλέπουμε τον κόσμο να βγαίνει στους δρόμους μαζικά, αρχικά για τα Τέμπη αλλά στην πορεία και για την Παλαιστίνη, έχουμε βάσιμες ελπίδες να είμαστε αισιόδοξοι ότι το σύστημα που γεννάει αυτά τα εγκλήματα δεν θα αντέξει.

Πολιτικά, καταγράφεται μια στροφή των κοινωνιών της όλης Δύσης προς τα δεξιά, και μάλιστα με επικράτηση δυνάμεων που προωθούν όλο και πιο ακραίες, αυταρχικές, ολοκληρωτικές εκδοχές του καπιταλισμού, βλέπε Τραμπ κ.α. Υπάρχουν διεθνώς αντίστροφες ενδείξεις; Κινήματα, ρεύματα, πολιτικά ρήγματα που αμφισβητούν την κυρίαρχη τάση;

Μέσα σε λίγους μήνες από την έναρξη της νέας θητείας του, ο Τραμπ αντιμετωπίζει τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις εναντίον Προέδρου των ΗΠΑ εδώ και χρόνια. Τα συλλαλητήρια «No Kings» ήταν τεράστια και κουβαλούν πολιτικά μέσα τους την ριζοσπαστικοποίηση της έκρηξης οργής του Λος Άντζελες και των καταλήψεων αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, πρωταγωνιστές των εξελίξεων στη Γαλλία και στην Ιταλία αναδεικνύονται οι απεργοί που θέλουν «Να μπλοκάρουν τα πάντα» ενάντια σε Μακρόν και Μελόνι. Πρόκειται για κινήματα που ξεπηδούν από τα κάτω και από πρωτοβουλίες της επαναστατικής αριστεράς, σε χώρες που πέρασε κρίση αλλά επανέρχεται.

«Δημοκρατικός καπιταλισμός». Υπάρχει και μπορεί να υπάρξει κάτι τέτοιο;

Η εμπειρία μας λέει πως όχι. Η πιο μεγάλη απόπειρα εκδημοκρατισμού στη Ελλάδα έγινε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που ήρθαν στην εξουσία χάρη στο κίνημα της Μεταπολίτευσης. Ο Ανδρέας Παπανδρέου μεταβίβασε εξουσίες από το ανεξέλεγκτο Προεδρικό Μέγαρο του Καραμανλή στα χέρια του εκλεγμένου Πρωθυπουργού. Αλλά το Μαξίμου έγινε σύντομα κέντρο σκανδάλων, τότε με τον Κοσκωτά, και φτάσαμε σήμερα να είναι συνώνυμο της διαφθοράς με τα σκάνδαλα των «Χασάπηδων» του Μητσοτάκη. Χωρίς πέρασμα της εξουσίας στα χέρια των εργατών με τα δικά τους συμβούλια, το κράτος

Η Εφημερίδα των Συντακτών δημοσίευσε την Τρίτη 4 Νοέμβρη συνέντευξη του Πάνου Γκαργκάνα στον Γιάννη Κιμπουρόπουλο

παραμένει άντρο των καπιταλιστών. Την ίδια εμπειρία ζήσαμε και το 2015 με τον ΣΥΡΙΖΑ. Το δημοψήφισμα ήταν βήμα δημοκρατίας, αλλά ακόμα και το βροντερό ΟΧΙ του 62% τσαλαπατήθηκε από τους τραπεζίτες με τους εκβιασμούς της ΕΚΤ και τους συμβιβασμούς του Τσίπρα.

Στη χώρα μας, την τελευταία εξαετία, δηλαδή κατά τη διακυβέρνηση της ΝΔ, μια σειρά σκανδάλων ή τραγωδιών – υποκλοπές, Ντάνιελ, ΟΠΕΚΕΠΕ- προκαθούν ισχυρούς κλυδωνισμούς στην κυβέρνηση και μια πρωτοφανή κινητοποίηση της κοινωνίας, όπως συνέβη με το έγκλημα των Τεμπών. Η ΝΔ σαφέστατα φθείρεται, αλλά το ρεύμα που την αμφισβητεί δεν μεταβολίζεται σε εναλλακτική πολιτική. Γιατί συμβαίνει αυτό;

Η κοινοβουλευτική Αριστερά έχει βγάλει τα λάθος συμπεράσματα από τις εμπειρίες του παρελθόντος. Έχοντας εγκαταλείψει τη στρατηγική της ανατροπής του συστήματος, περιορίζεται σε όλο και πιο μετριοπαθείς προτάσεις εναλλακτικής διακυβέρνησης. Ενώ η εργατική τάξη και η νεολαία ριζοσπαστικοποιείται, οι ηγεσίες των κοινοβουλευτικών κομμάτων της Αριστεράς μετατοπίζονται προς τα δεξιά. Αυτή αντίφαση είναι η αιτία της κρίσης τους. Στον ΣΥΡΙΖΑ μετά την εκλογική ήττα του 2023 και την παραίτηση Τσίπρα στράφηκαν στον Κασελάκη που δεν έχει καμιά σχέση με την Αριστερά. Κάποτε είχαν οργα-

νωμένα μέλη, τώρα η εκλογικίστικη στρατηγική που βλέπει την εργατική τάξη μόνο ως ψηφοφόρους έχει φτάσει στις γελοιότητες της εσωκομματικής «δημοκρατίας» των 2 ευρώ. Με τόσο μακρινή σχέση με τον κόσμο της δουλειάς, αυτές οι ηγεσίες είναι ανίκανες να μετατρέψουν τα αιτήματα των αγώνων σε εναλλακτική πρόταση.

Συμμετέχετε εδώ και 15-16 χρόνια στο μετωπικό σχήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στο οποίο ωστόσο οι αποχωρήσεις είναι στη ημερήσια διάταξη, ενώ ταυτόχρονα συγκροτούνται νέες συσπειρώσεις. Γιατί είναι τόσο δύσκολο η κατακερματισμένη αντικαπιταλιστική αριστερά να συνεννοηθεί και συνυπάρξει σε μια κοινή ομπρέλα;

Το ΣΕΚ είχε παίξει σημαντικό ρόλο στη συσπείρωση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς που οδήγησε στη συγκρότηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Την ίδια προσπάθεια κάνουμε και σήμερα. Οι μεγάλες κινητοποιήσεις για τα Τέμπη, για την Πύλο, οι απεργίες των εργατών της Υγείας, της Παιδείας και άλλων κλάδων δεν πέφτουν από τον ουρανό. Είναι καρπός προσπαθειών πρωτοπόρων αγωνιστών/ριών που δρουν μέσα στους χώρους δουλειάς και της νεολαίας και αποτελούν το δυναμικό για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Παλεύουμε μαζί ενωτικά και παράλληλα ανοίγουμε τη συζήτηση για τις μεγάλες στρατηγικές επιλογές που χρειαζόμαστε για να φτάσουμε στην ανατροπή και της κυβέρνησης της ΝΔ και του συστήματος που υπηρετεί. Για τη στρατηγική του επαναστατικού δρόμου προς το Σοσιαλισμό, με την εργατική τάξη συγκροτημένη σε ηγετική δύναμη που κάνει την επανάστασή της «πανηγύρι των καταπιεσμένων». Σε αυτή την προσπάθεια λογοδοτεί και η ημερίδα που οργανώνουμε στις 9 Νοέμβρη στην Αθήνα και στη συνέχεια σε άλλες πόλεις.

Εκδηλώσεις

ΑΘΗΝΑ

Κυριακή 9 Νοέμβρη, Πάντειο

●11πμ-12.30μμ

Υπάρχει καπιταλισμός με ανθρώπινο πρόσωπο;

Ομιλητές:
Πάνος Γκαργκάνας, Εργατική Αλληλεγγύη,
Σωτήρης Κοντογιάννης,
Σοσιαλισμός από τα κάτω
Πέτρος Ρυλμόν, δημοσιογράφος

●1-2.30μμ

Είναι η εργατική τάξη σήμερα ο “νεκροθάφτης τους”;

Ομιλητές/ριες:
Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος
Νίκαιας-Ρέντη
Δημήτρης Κατσουρίδας, Επιστημονικός Συνεργάτης ΙΝΕ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ
Λεάνδρος Μπόλαρης, ιστορικός

●3-4.30μμ

Η Αριστερά κόμμα πρωτοπορίας και κόμμα μαζών

Ομιλητές/ριες:
Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
Λίλιαν Μπουράτη, ψυχολόγος
Γιώργος Ράγκος, ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

●5-6.30μμ

Σοσιαλισμός - Η κοινωνία της απελευθέρωσης

Ομιλητές/ριες:
Κώστας Βλασόπουλος, ιστορικός, Πανεπιστήμιο Κρήτης
Κώστας Καταραχιάς, γιατρος, ΔΣ ΕΙΝΑΠ
Μαρία Στύλλου, περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω

ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ

Γιάννενα Σάββατο 22/11, 6μμ,
Τζαμί Καλούτσιανη, Καφέ ΝΕΟΝ

Θεσσαλονίκη Κυριακή 23/11, 11πμ-3μμ,
Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Πάτρα Σάββατο 29/11, 6.30μμ,
Αίθουσα ΕΒΕ, Αράτου 21

Βόλος Σάββατο 29/11, 7μμ, ΘΟΛΟΣ

Ξάνθη Κυριακή 7/12, 6μμ, Φίλοιστρον

Χανιά Κυριακή 7/12, 12μμ,
Εργατικό Κέντρο Χανίων

Κυκλοφορεί
νέο τεύχος

Κοινός αγώνας για Παιδεία - Υγεία

Στις 6 Νοέμβρη οι εκπαιδευτικοί απεργούν μαζί με τους εργαζόμενους στην Υγεία. Στάση εργασίας προκήρυξε η ΟΛΜΕ από τις 11 μέχρι τις 2 για τη συμμετοχή στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα. Την ίδια στιγμή μία σειρά ΣΕΠΕ έχουν πάρει απόφαση συμμετοχής με στάση εργασίας στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Ανάμεσα τους ο ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3Β, ο ΣΕΠΕ Κορυδαλλού- Αγίας Βαρβάρας, ΣΕΠΕ «η Αθήνα», ο ΣΕΠΕ «Αριστοτέλης» και ο ΣΕΠΕ Πειραιά «η Πρόοδος». Στην Αθήνα το κάλεσμα της απεργιακής κινητοποίησης είναι στις 12 στα Προπύλαια.

Στην τελική ευθεία για την απεργιακή 6 Νοέμβρη, οι εκπαιδευτικοί συνέχισαν τις κινητοποιήσεις τους δίνοντας μήνυμα στην κυβέρνηση πως η διάλυση της Παιδείας και η καταστολή δεν θα περάσει. Την Πέμπτη 30 Οκτώβρη, στο Διοικητικό Εφετείο Πειραιά, εκατοντάδες εκπαιδευτικοί συμμετείχαν στη συγκέντρωση για τη δίκη της εκπαιδευτικού **Χρύσας Χοτζόγλου**, η οποία βρίσκεται σε δυνητική αργία λόγω της στάσης της απέναντι στην αξιολόγηση. Η απόφαση του Δικαστηρίου αναμένεται να εκδοθεί το επόμενο διάστημα.

Μετά τη δίκη ακολούθησε πορεία στους δρόμους του Πειραιά. Με συνθήματα «Τα πειθαρχικά θα πάνε στα σκουπίδια μαζί με την κυβέρνηση θα πάνε στα τσακίδια», και «Ενάντια στις διώξεις και την τρομοκρατία- ΟΛΜΕ, ΔΟΕ τώρα απεργία», οι εκπαιδευτικοί βάδισαν μέχρι το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά. Με στάση εργασίας στη συγκέντρωση και πορεία βρέθηκαν πλήθος από ΕΛΜΕ και ΣΕΠΕ. Αποφάσεις στήριξης είχαν πάρει οι ΕΛΜΕ: Πειραιά, Α' Δυτι-

30/10. Πορεία στον Πειραιά ενάντια στις διώξεις Φωτό: Σοφία Γαρμπή

κής Αττικής, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, Άνω Λιοσίων- Ζεφυρίου-Φυλής, Φωκίδας, Περιστερίου και Γ Αθήνας. Μαζί, οι ΣΕΠΕ: «η Αθηνά», Αμαρουσίου, «Ηρώ Κωνσταντοπούλου», «Αριστοτέλης», «Κ. Σωτηρίου», Ν. Σμύρνης και Πειραιά «η Πρόοδος». Στο πλευρό τους βρέθηκαν η ΠΕΣΕΚ, η ΠΕΝΕΝ, οι εργαζόμενοι του ΕΚΠΑ καθώς και οργανώσεις και κινήσεις της Αριστεράς και του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού χώρου.

Τη Δευτέρα 3 Νοέμβρη μετά από κάλεσμα Συλλόγων Εκπαιδευτικών και συλλόγων γονέων, έγινε συγκέντρωση στα γραφεία Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά. Βασική αιχμή της συγκέντρωσης ήταν το γεγονός ότι εκατοντάδες παιδιά έχουν μείνει χωρίς ολοήμερο, παράλληλη στήριξη και τμήματα ένταξης. «Έχει φτάσει Νοέμβρης και τα σχολεία δεν

μπορούν να λειτουργήσουν με τόσα κενά. Στην περιφέρεια του Πειραιά υπολογίζεται ότι λείπουν 400 δάσκαλοι και δασκάλες» σημειώνει το ΣΕΚ Πειραιά, σε ανάρτηση ανταπόκρισης από την κινητοποίηση.

Μαθητές και μαθήτριες οργανώνουν από τώρα τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις της 6ης Νοέμβρη στο πλευρό των εκπαιδευτικών. Όπως σημειώνουν οι **μαθητές Anticapitalista** στην προκήρυξη τους: «Την Πέμπτη 6 Νοέμβρη κλείνουμε τα σχολεία μας με καταλήψεις και συντονιζόμαστε στους δρόμους μαζί με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία που απεργούν, μαζί με τους εκπαιδευτικούς μας, μαζί με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες. Η σύνδεση των αγώνων μας μπορεί να γίνει εκρηκτικό μείγμα που θα γκρεμίσει την κυβέρνηση των δολοφόνων, του πολέμου, του ρα-

τισμού και της καταστολής.

Το μόνο που ενδιαφέρει την κυβέρνηση είναι πως θα μας καταστείλει, πως θα μας εμποδίσει να βγούμε στους δρόμους αλλά δεν της καίγεται καρφί για τις διαλυμένες υποδομές, για σχολεία που καταρρέουν και είναι επικίνδυνα για την υγεία μας, για τα τεράστια κενά και τις ελλείψεις εκπαιδευτικών.

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά η κυβέρνηση θέλει να αλλάξει τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Θέλουν να δίνουμε πανελλαδικές εξετάσεις τρία χρόνια, σε κάθε τάξη του λυκείου και όλα αυτά μαζί να προσμετρούνται για το εθνικό απολυτήριο. Ήδη δεν τα βγάζουμε πέρα με τους γονείς μας να πληρώνουν φροντιστήρια για τα τέσσερα μαθήματα που δίνουμε στις πανελλαδικές, τώρα θέλουν να μετατρέψουν όλο το λύκειο σε ένα ατελείωτο εξεταστικό σφαγείο, σε ένα ατελείωτο κυνήγι βαθμών, σε ένα σύστημα παπαγαλίας για να αποστηθίσουμε τα θέματα από την τράπεζα θεμάτων. Το σύστημα με τον τρόπο που λειτουργεί το μόνο που μας προκαλεί είναι άγχος και πίεση, οικονομική αφαίμαξη των οικογενειών μας και αυτό που θέλουν να αλλάξουν είναι να δίνουμε κάθε χρόνο πανελλαδικές και σε όλα τα μαθήματα.

Δεν θα τους αφήσουμε, να τους ανατρέψουμε. Το δίκτυο μαθητών/τριών Anticapitalista θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να προχωρήσουμε σε μαζικές καταλήψεις και σε συντονισμό με τους φοιτητές και τις φοιτήτριες με τους εργαζόμενους και τους εκπαιδευτικούς για να μην περάσουν αυτά τα άθλια σχέδια της κυβέρνησης. Παλεύουμε για μια άλλη παιδεία σε μια άλλη κοινωνία».

Στην τελική ευθεία για τις απεργιακές κινητοποιήσεις της 6ης Νοέμβρη και τα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα βρίσκονται οι φοιτητές και οι φοιτήτριες. Αυτήν την εβδομάδα, γενικές συνελεύσεις θα γίνουν σε μία σειρά σχολές για τη συζήτηση και την οργάνωση της συμμετοχής στις κινητοποιήσεις. Το Σεκ στις Σχολές στην Αθήνα καλεί τους φοιτητές και τις φοιτήτριες να βαδίσουν στο πλευρό των απεργών της Υγείας ξεκινώντας από την πλατεία Μαβίλη στις 8:30 το πρωί και στη συνέχεια να συμμετέχουν στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο στις 12 το μεσημέρι στα Προπύλαια.

Η προηγούμενη εβδομάδα ήταν μία εβδομάδα συζήτησης και οργάνωσης των μαχών των Φοιτητικών Συλλόγων ενάντια στις διαγραφές, τα πειθαρχικά και τα σχέδια ασφαλείας. Την Πέμπτη 30 Οκτώβρη οι Φοιτητικοί Σύλλογοι προχώρησαν σε εκδήλωση στο Κάτω Πολυτεχνείο με τίτλο: «Εδώ δημόσιο και ανοιχτό Πολυτεχνείο. Από το Πολυτεχνείο μέχρι τα Τέμπη, οι φωνές μας δεν μπορούν να σιωπάσουν». Η εκδήλωση ξεκίνησε με τον χαιρετισμό του **Πάνου Ρούτσι**, πάτερα του Ντένις Ρούτσι, θύματος των Τεμπών. Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν ο **Πάυλος Ασλανίδης**, αντιπρόεδρος Συλλόγου θυμάτων των Τεμπών, ο **Γιάννης Μαΐστρος**, αφυπηρητής καθηγητής ΗΜΜΥ ΕΜΠ και ο **Αντώνης Μαούνης**, αγωνιστής της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Στη συνέχεια ακολούθησαν παρεμβάσεις. Από τους Φοιτητικούς Συλλόγους τον λόγο πήραν εκπρόσωποι από τους ΦΣ ΣΕΜΦΕ, Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, Αρχιτεκτονικής, Ναυπηγών και Φιλοσοφικής.

Στις τοποθετήσεις τονίστηκε ότι η καταστολή της κυβέρνησης με τα πειθαρχικά, τα σχέδια ασφαλείας μέσα στις σχολές και την εντολή του πρύτανη Χατζηγεωργίου να εισβάλει η αστυνομία και να συλλάβει φοιτητές, είναι δείγμα αδυναμίας και όχι δύναμης. Αυτό υπογράμμισαν μέσα από τις παρεμβάσεις τους

Φοιτητές, μαθητές μαζί με τους απεργούς

και οι αγωνιστές του Πολυτεχνείου, λέγοντας ότι όπως και τώρα έτσι και τότε η καταστολή έδειχνε τη γύμνια του καθεστώτος. Μέσα από τις ομιλίες καλέστηκε η κλιμάκωση του αγώνα του φοιτητικού κινήματος. «Δεν πρέπει να αφήσουμε κανέναν φοιτητή και καμία φοιτήτρια να διαγραφεί. Στις 6 του Νοέμβρη, όλοι μαζί θα είμαστε στον δρόμο», ήταν τα λόγια του **Νίκου Μαρκάτου**, πρώην πρύτανη του ΕΜΠ, στην παρέμβαση του στην εκδήλωση. Η **Μαρία Καστελιώτη**, από τον Φοιτητικό Σύλλογο της Φιλοσοφικής, κάλεσε από το βήμα της εκδήλωσης στη συγκέντρωση την ημέρα των απολογιών του Κασιδιάρη και του Λαγού της Χρυσής Αυγής καθώς και να βαδίσουν μαζί οι φοιτητές και οι απεργοί της Υγείας στις 6 Νοέμβρη.

«Η εξέγερση του Πολυτεχνείου, έριξε τη Χούντα αλλά και γέννησε την επαναστατική αριστερά. Αυτήν την αριστερά που λέει: “Δεν υπάρχει δρόμος κοινοβουλευτικός. Ο δρόμος του Νοέμβρη επαναστατικός” χρειάζεται να δυναμώσουμε» είπε μεταξύ άλλων στην τοποθέτηση της, καλώντας στο μονόήμερο συζητήσεων με τίτλο «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός» στις 9 Νοέμβρη στην Πάντειο. Στο τέλος της εκδήλωσης διαβάστηκαν τα 57

ονόματα των νεκρών και κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή.

Την Παρασκευή 31 Οκτώβρη φοιτήτριες και φοιτητές έδωσαν δυναμικό παρών στην δίκη της Χρυσής Αυγής, την ημέρα των απολογιών Λαγού, Παππά και Κασιδιάρη. Με αποφάσεις από τις γενικές τους συνελεύσεις μία σειρά φοιτητικών συλλόγων συμμετείχαν στην αντιφασιστική διαδήλωση στο Ηράκλειο την επόμενη μέρα, το Σάββατο 1η Νοέμβρη.

Την ίδια μέρα γνωστοποιήθηκε ότι φοιτητής του ΕΜΠ καταδικάστηκε σε 14 μήνες φυλάκισης χωρίς αναστολή γιατί στα τέλη Μαΐου έγραψε συνθήματα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στον τοίχο του πανεπιστημίου του. Ο φοιτητής καταδικάστηκε έπειτα από καταγγελία του πρύτανη Χατζηγεωργίου και του κοσμήτορα Χρ. Τσανάκα. Τα συνθήματα για τα οποία καταδικάστηκε ήταν τα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη» και το «Καμία συνεργασία του ΕΜΠ με την Intra-com Defense».

Η καταδίκη του φοιτητή του ΕΜΠ, έρχεται να προστεθεί στη δίωξη των 14 της Αρχιτεκτονικής και δεκάδων άλλων φοιτητών για τη συνδικαλιστική τους δράση. Μαζί και στο κύμα διώξεων 2500 εκπαιδευτικών που αντιστέκονται στην αξιολόγηση και παλεύουν για τη υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας. Η 6η Νοέμβρη θα είναι η μαζική και συντονισμένη απάντηση των Φοιτητικών Συλλόγων απέναντι στις διαγραφές, τα πειθαρχικά και τα σχέδια ασφαλείας.

Σοφία Γαρμπή

Την Παρασκευή 31 Οκτώβρη έγινε γνωστή η απόφαση για κλείσιμο 204 καταστημάτων ΕΛΤΑ. Μετά από σειρά κινητοποιήσεων σε καταστήματα των ΕΛΤΑ στην περιφέρεια και στην Αττική ανακοινώθηκε ότι θα κλείσουν 46 καταστήματα, η πλειοψηφία των οποίων βρίσκονται σε Αθήνα και Πειραιά. Η λειτουργία των υπόλοιπων 158 καταστημάτων πήρε παράταση για 3 μήνες.

Η απόφαση κλεισίματος των ΕΛΤΑ, αυτή τη στιγμή αφήνει στον αέρα μία σειρά εργαζόμενους. Στα 38 καταστήματα που κλείνουν στην Αττική, πλήθος εργαζομένων είναι συμβασιούχοι, στους οποίους η σύμβαση δεν ανανεώνεται από τη Δευτέρα 3 Νοέμβρη. Την ίδια στιγμή 120 μόνιμοι υπάλληλοι μετακινούνται σε διάφορες περιοχές του λεκανοπεδίου, χωρίς να τηρείται ο κανονισμός μεταθετότητας. Όπως σημειώνει σε δηλώσεις του ο πρόεδρος του Συλλόγου εργαζομένων ΕΛΤΑ, υπάρχουν εργαζόμενοι οι οποίοι στις 10 το βράδυ δέχτηκαν τηλεφώνημα για την μετακίνηση τους. Εργαζόμενος από τα Άνω Λιόσια θα μετακινηθεί στον Πειραιά, ενώ εργαζόμενος από το Ίλιον στο Κορωπί.

Η απόφαση για το κλείσιμο των καταστημάτων συνάντησε πλήθος αντιδράσεων από κατοίκους, εργα-

ζόμενους των ΕΛΤΑ, σωματεία και φορείς στην Αθήνα και την περιφέρεια. Στην Αθήνα, το Κλαδικό Συνδικάτο Ταχυδρόμων - Ταχυμεταφορών Αττικής (ΣΕΤΤΑ) έκανε κινητοποίηση την Παρασκευή 31 Οκτώβρη στο κατάστημα συναλλαγής της οδού Μητροπόλεως.

Στην Ικαρία, από το πρωί της Παρασκευής 31 Οκτώβρη, κάτοικοι μαζί με σωματεία, φορείς και συλλογικότητες προχώρησαν σε συγκέντρωση και σε κατάληψη καταστήματος ΕΛΤΑ στον Χριστό Ραχών το οποίο εξυπηρετεί ολόκληρη την Δυτική Ικαρία και επρόκειτο να κλείσει μετά από 100 χρόνια λειτουργίας. Το Εργατικό Κέντρο Νομού Σάμου μαζί με σωματεία και φορείς της Ικαρίας κάλεσε σε πανικαριακή απεργία τη Δευτέρα 3 Νοέμβρη έξω από τα καταστήματα ΕΛΤΑ Ραχών και Αγίου Κήρυκου. «Κλείσανε υπηρεσίες, σχολεία, συμμετείχε κόσμος και από το νοσοκομείο που εργάζομαι» μας μεταφέρει ο Σωτήρης Δρούλιας, εργαζόμενος στο Κέντρο Υγείας Ικαρίας.

Στη Χαλανδρίτσα Αχαΐας κάτοικοι μαζί με φορείς προχώρησαν σε κινητοποίηση έξω από το κατάστημα ΕΛΤΑ. Ανάμεσα στα πανό που κρατούσαν ξεχώριζε πανό που έγραφε: «Σήμερα το ταχυδρομείο, αύριο το σχολείο. Μετά εμείς». Κινητοποιή-

ΕΛΤΑ στο Δημόσιο χωρίς κλεισίματα

3/11. Συγκέντρωση ενάντια στο κλείσιμο των ΕΛΤΑ στις Ράχες Ικαρίας. Φωτό: ikariaki.gr

ήσεις έγιναν επίσης στον Τύρναβο, την Καλαμάτα, την Πάτρα και την Κρήτη.

«Στα Χανιά σκοπεύουν να κλείσουν το κατάστημα στον Πλατανιά», μας μεταφέρει η Μαρία Βισταγιαννάκη, συνταξιούχος εργαζόμενη στα ΕΛΤΑ. «Ο Πλατανιάς είναι ίσως από τα πιο τουριστικά μέρη των Χανίων. Όλη αυτή η περιοχή είχε πλέον ένα ταχυδρομείο. Όταν πήγαινα είχε πάρα πολλή δουλειά και θυμάμαι τον αγώνα των ταχυδρόμων να καταφέρουν να ανταποκριθούν έγκαιρα.

Πρώτα απαξιώσανε το ταχυδρομείο από διάφορες υπηρεσίες. Φύγανε από εμάς οι λογαριασμοί, του ΟΤΕ, της ΔΕΗ. Τα δώσανε σε ιδιωτικές εταιρείες. Ερχόταν ο κόσμος στο ταχυδρομείο και ρώταγε που είναι ο λογαριασμός μου γιατί δεν μπορούσε να καταλάβει στην αρχή ότι τον λογαριασμό του τον έχει πάρει μία ιδιωτική εταιρεία. Μετά το απαξίωσανε από προσωπικό. Συνάδελφοι ανάγκαστηκαν να βγουν σε εθελουσία.

Έτσι τα ΕΛΤΑ έχασαν εντελώς τον

κοινωνικό τους χαρακτήρα, είχαν προσανατολισμό μόνο το κέρδος. Σχεδόν κάθε μήνα μας έλεγαν ότι δεν υπάρχουν λεφτά να πληρωθούμε».

Μετά από τις κινητοποιήσεις κατοίκων στις περιοχές τις περιφέρειας, το κλείσιμο των καταστημάτων περιορίστηκε στα καταστήματα της Αττικής και των πρωτευουσών μεγάλων πόλεων. Όπως σημειώνει η ανακοίνωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης: «Πρόκειται για έναν ελιγμό για να κατευνάσει τις αντιδράσεις, αλλά την ίδια ώρα επιμένει στην συρρίκνωση. Αυτή η μερική υποχώρηση είναι και ένα μήνυμα ότι αν κλιμακώσουμε τους αγώνες μας μπορούμε να πετάξουμε στα σκουπίδια το σχέδιο τους για την συρρίκνωση και την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΤΑ. Τώρα είναι η ώρα τα σωματεία των εργαζόμενων στα ταχυδρομεία και η ομοσπονδία να προχωρήσουν σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Σε αυτό το απεργιακό μέτωπο όλων των εργαζόμενων, οι ταχυδρομικοί μπορούν να βρουν τους φυσικούς τους συμμάχους, όλη την εργατική τάξη δηλαδή, για να τσακίσουμε το σχέδιο συρρίκνωσης και ιδιωτικοποίησης των Δημόσιων Ταχυδρομείων. Γιατί η συρρίκνωση και η ιδιωτικοποίηση των ΕΛΤΑ μας αφορά όλους».

Σ.Γ.

Εκλογές ΣΕΠΕ στην Ξάνθη

καιοσύνη δε θα έρθει με τα πόδια. Θα τη φέρουμε με αγώνες, στους ώμους μας. Θα υποστεί τρικλοποδιές, θα δεχτεί απειλές, εκβιασμούς, θα αντιμετωπίσει μια χωρίς προηγούμενο συκοφαντική εκστρατεία από αργυρώνητους «δημοσιογράφους», από καλολαδωμένες «ομάδες αλήθειας». Όμως θα έρθει.

Προϋπόθεση αποτελεί το δυνάμωμα του βασικού κύτταρου οργάνωσης των εργαζομένων, του πρωτοβάθμιου σωματείου! Και για να είναι το σωματείο ενεργό και δυνατό πρέπει να ξεπεράσουμε την απογοήτευση και την αδράνεια, να υπερβούμε τη λογική της αντιπροσώπευσης και της ανάθεσης και να κάνουμε τον σύλλογό μας κυψέλη διαλόγου, συμμετοχής, δράσης. Η γενική συνέλευση του συλλόγου να παίρνει αποφάσεις για όλα τα σημαντικά ζητήματα (απεργίες, κινητοποιήσεις), να γίνει το αποφασιστικό όργανο του σωματείου μέσα από την ενεργό συμμετοχή όλων μας.

Πάνω απ' όλα σήμερα, μέσα στο πιο βαθύ σκοτάδι, να μην αφήσουμε την απογοήτευση και την ηττοπάθεια να μας καταβάλουν, να μην υποχωρήσουμε ούτε βήμα από την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν σχολείου, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών για ολόπλευρη μόρφωση, την υπεράσπιση των επαγγελματικών μας δικαιωμάτων, του κοινωνικού, επιστημονικού και παιδαγωγικού μας ρόλου. Γι' αυτό το σκοπό, καλούμε, κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα να πορευθεί μαζί μας, ισότιμα, αποφασίζοντας συλλογικά.

Ο δρόμος είναι ένας. Η συλλογικότητα. Η συμμετοχή στις διαδικασίες των συλλόγων. Ο αγώνας και η αλληλεγγύη.

Ο αγώνας στα χέρια των εκπαιδευτικών, ο αγώνας στα χέρια των εργαζομένων!

Στις εκλογές για το νέο Δ.Σ. του συλλόγου μας, ενισχύστε το ανεξάρτητο αγωνιστικό ρεύμα, ενισχύστε την αυτόνομη, μαχητική φωνή της Αριστερής Αγωνιστικής Κίνησης. Για έναν σύλλογο που θα δίνει νέα πνοή στην ανεξάρτητη, ακηδεμόνευτη, ταξική συνδικαλιστική δράση, θα συμβάλλει στην ανάπτυξη ενός κινήματος βάσης και ενός ευρύτερου ρεύματος ρήξεων και ανατροπών.

Στηρίξτε - ψηφίστε ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Στις 11-12 Νοέμβρη είναι προγραμματισμένο το 19ο τακτικό συνέδριο της ΟΣΥΟ. Το συνέδριο πραγματοποιείται σε μια κρίσιμη συγκυρία, όπου η κυβέρνηση προσπαθεί μεν να εντείνει τις επιθέσεις στα δικαιώματα των δημοσίων υπαλλήλων και στα δημόσια αγαθά, αλλά ταυτόχρονα βιώνει μια τεράστια πολιτική κρίση. Σε αυτές τις συνθήκες οι σύνεδροι καλούμαστε να πάρουμε αποφάσεις για αγώνες που όχι μόνο θα βάλουν φρένο στις επιθέσεις που δεχόμαστε, αλλά θα ανοίξουν και τη δυνατότητα να διεκδικήσουμε επιθετικά ακόμα περισσότερα.

Την προηγούμενη τριετία κεντρικές υπηρεσίες του Υπουργείου, όπως η ΑΑΔΕ, βίωσαν σημαντικές αναδιαρθρώσεις. Εφαρμόστηκε το Ειδικό Μισθολόγιο που για πρώτη φορά στο Δημόσιο συνέδεε σημαντικό τμήμα του μισθού με την απόδοση του υπαλλήλου στην Αξιολόγηση. Ιδιωτικοποιήθηκε το τηλεφωνικό κέντρο, στα πρότυπα του ΕΦΚΑ. Αφαιρέθηκαν σημαντικά αντικείμενα από τις ΔΟΥ και συγκεντρώθηκαν σε 3 υδροκέφαλες κεντρικές υπηρεσίες στην Καλλιθέα. Το ίδιο μοτίβο, δηλαδή πάγωμα προσλήψεων, υποβάθμιση των υπηρεσιών, εντατικοποίηση του προσωπικού ή/και μεταφορά αντικειμένων σε ιδιώτες ακολουθήθηκε και σε άλλες υπηρεσίες, όπως οι Κτηματικές.

Συνέδριο ΟΣΥΟ

Η ένταση των επιθέσεων, όμως, σε συνδυασμό με τον ερχομό μιας νέας φουρνιάς νέων συναδέλφων, γέννησαν νέα κύματα αγώνων, κυρίως οργανωμένων από τα κάτω και τη βάση των σωματείων. Οι νέοι συνάδελφοι στο Υπ. Οικονομικών κέρδισαν το 2023 το επίδομα της Προσωπικής Διαφοράς, σπάζοντας το πάγωμα των αυξήσεων. Στην ΑΑΔΕ ξετυλίχτηκαν μάχες ενάντια στην εντατικοποίηση της εργασίας. Στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς προχώρησαν σε επαναλαμβανόμενες απεργίες, διεκδικώντας αυξήσεις και προσλήψεις.

Ριζοσπαστικοποίηση

Μέσα σε αυτό το κλίμα, προχώρησε και η ριζοσπαστικοποίηση στους χώρους δουλειάς μας. Ως αντικαπιταλιστική Αριστερά οργανώσαμε τέτοιες πολιτικές και συνδικαλιστικές μάχες, μαζί με το πιο αγωνιστικό κομμάτι των συναδέλφων που πρωταγωνίστησαν σε αυτές. Μέσα από τέτοιες πρωτοβουλίες καλλιεργήθηκε το έδαφος για τη δημιουργία μαχητικών ενωτικών δικτύων που συσπείρωσαν ακόμα περισσότερους αγωνιστές και πρωτοστάτησαν και εκλογικά σε Συλλόγους όπως των Υπαλλήλων της ΑΑΔΕ και της Επ. Κεφαλαιαγοράς.

Με αυτόν τον προσανατολισμό θέλουμε να παρέμβουμε στο φετινό συνέδριο, ώστε να βάλουμε φρένο στην αδράνεια της ηγεσίας της Ομοσπονδίας, που, παρά τις δυνατότητες, δεν οργάνωσε τους αγώνες της βάσης. Όπως αναφέρουμε και στο κείμενο παρέμβασής μας:

«Απευθυνόμαστε σε όλους τους συναδέλφους που έχουν εκλεγεί στο συνέδριο και διεκδικούμε να παρθούν συγκεκριμένες αγωνιστικές αποφάσεις και να βγουν ψηφίσματα που θα μας ανοίξουν τον δρόμο να παλέψουμε για πραγματικές αυξήσεις, μαζικές προσλήψεις, μπλοκάρισμα των ιδιωτικοποιήσεων και των αναθέσεων σε ιδιώτες και εργολάβους. Ενάντια στο ρατσισμό, τον αυταρχισμό και την πολεμοκαπηλεία. Για αλληλεγγύη ενάντια στις πειθαρχικές διώξεις και σε απεργιακό συντονισμό με τους υπόλοιπους κλάδους του δημοσίου, τους υγειονομικούς, τους εκπαιδευτικούς κ.ά. Για την ανατροπή αυτής της κυβέρνηση και της δολοφονικής της πολιτικής, για να πάρουμε πίσω όσα μας αξίζουν».

Νίκος Τουρνάς,
μέλος του ΔΣ Συλλόγου
Υπαλλήλων της ΑΑΔΕ
και σύνεδρος της ΟΣΥΟ

ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Τη Δευτέρα 3 Νοέμβρη οι εργαζόμενοι και οι χρήστριες του νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου νίκησαν. Με την απειλή των απεργιακών κινητοποιήσεων του τεχνολογικού τμήματος και της δημοσιότητας, η Διοίκηση προχώρησε στην ενίσχυση του τεχνολογικού τμήματος του νοσοκομείου με επιπλέον προσωπικό. Όπως και με την περίπτωση του κλεισμάτος 204 καταστημάτων ΕΛΤΑ, οι κινητοποιήσεις που ξέσπασαν οδήγησαν σε αναδίπλωση, με 158 καταστήματα να παίρνουν παράταση λειτουργίας. Η νίκη στο μεγαλύτερο δημόσιο γυναικολογικό-μαιευτικό νοσοκομείο της χώρας, δείχνει τον φόβο κυβέρνησης και διοικήσεων και τον δρόμο για το πως μπορούμε να τα πάρουμε όλα πίσω.

Την Παρασκευή 31 Νοέμβρη οι τεχνολόγοι του τμήματος μετά από της γενική τους συνέλευση κυκλοφορούν κείμενο στο οποίο αποφάσισαν να προχωρήσουν σε στάση εργασίας, συνέντευξη Τύπου και να συμμετέχουν όλοι στην απεργία της 6 Νοέμβρη. Στο κείμενο τους κατήγγειλαν ότι το τμήμα τους απειλείται με κλείσιμο με ευθύνη της ΥΠΕ της Διοίκησης και του Υπουργείου. Από τις 12 οργανικές θέσεις, λειτουργούσαν οι 5. Στο επόμενο διάστημα αναμενόταν λόγω συνταξιοδοτήσεων οι τεχνολόγοι να γίνουν 3, οι οποίοι θα κάλυπταν όλα τα πόστα και τις βάρδιες του τμήματος. Όπως ανέφερε το κείμενο: «Η έλλειψη τεχνολόγων πρακτικά οδηγεί σε υπολειτουργία και κλείσιμο τη διαγνωστική μονάδα του μαστού και σε κατάργηση στην πράξη των επεμβατικών πράξεων του μαστού. Η πραγματοποίηση σαλπιγγογραφιών επίσης καθίσταται πρακτικά αδύνατη ενώ είναι η μοναδική δημόσια δομή που πραγματοποιεί τη συγκεκριμένη εξέταση στην Περιφέρεια Αττικής. Η συνεχής υποβάθμιση και το κλείσιμο ενός τέτοιου τμήματος τριτοβάθμιας παροχής υγείας αποτελεί προμελετημένο έγκλημα σε βάρος των γυναικών και ιδιαίτερα των ασθενών με καρκίνο του μαστού. Διαβεβαιώνουμε τις ασθενείς μας, τις εξεταζόμενες μας, όλη την κοινωνία ότι οι εργαζόμενοι του Ακτινολογικού παλεύουμε για να μην κλείσει μια τόσο σημαντική δομή».

«Μέσα στο νοσοκομείο γίνονται συζητήσεις για τον νέο Οργανισμό μέσα στα νοσοκομεία. Ξέρουμε πως η πρόθεση του Άδωνι είναι να τα ιδιωτικοποιήσει στα μουλχτά και προς όλες τις κατευθύνσεις», μας περιγράφει ο **Κώστας Καταραχιάς**, ακτινολόγος του νοσοκομείου. «Συνολικά το Έλενα το πάνε για υποβάθμιση. Αυτό αντανakλάται και στο ακτινολογικό. Έγινε γνωστό ότι πάμε για κλείσιμο. Κάναμε απεύθυνση στο σωματείο μας, στις Ομοσπονδίες, την ΕΙΝΑΠ, την ΟΕΝΓΕ και την ΑΔΕΔΥ και ξεκινήσαμε λέγοντας ότι κλιμακώνουμε στη γενική συνέλευση του σωματείου του νοσοκομείου και στην απεργία την Πέμπτη.

Τη Δευτέρα μας κάλεσε όλους η διοικήτρια μαζί με τον διευθυντή ιατρικής υπηρεσίας. Ξεκινήσαμε τη συζήτηση λέγοντας ότι τα πράγματα είναι κρίσιμα, ότι δεν γίνεται να λυθούν σε βάθος 2 μηνών. Την ίδια στιγμή, άνοιγε ζήτημα με τις καρκινοπαθείς γυναίκες. Το που θα πηγαίνουν να κάνουν τα επεμβατικά, τις σαλπιγγογραφίες τους, γιατί είμαστε το μοναδικό δημόσιο νοσοκομείο που τις κάνει. Υπό την απειλή της απεργίας, της συνέντευξης Τύπου, πέσανε τηλέφωνα. Έτσι, βγήκε στη Διαύγεια ότι θα έρθει επικουρικός τεχνολόγος που σε 5 μέρες παρουσιάζεται. Υποσχέθηκαν ότι θα έρθουν 2 ακόμα άτομα επικουρικά και ότι μέσα στον Νοέμβρη θα προκηρυχτούν και οι υπόλοιπες 9 κενές οργανικές θέσεις τεχνολόγων. Όλο το νοσοκομείο είναι χαρούμενο για το ακτινολογικό ότι τελικά υπάρχουν νίκες. Στη γενική συνέλευση του σωματείου του νοσοκομείου την Τρίτη 4 Νοέμβρη, συμμετείχαν πολλοί συνάδελφοι. Αποφασίσαμε την Τετάρτη 5 Νοέμβρη να κάνουμε γύρα ενημέρωσης για την απεργία στις 6 Νοέμβρη. Την ημέρα της απεργίας το ραντεβού μας είναι στην πύλη του νοσοκομείου για να κατεβούμε συλλογικά και οργανωμένα στην απεργιακή συγκέντρωση».

Σ.Γ.

Σε καταγγελία προχώρησαν με κείμενο που έδωσαν στο σωματείο τους οι τραπεζοκόμες του ΓΝΑ Γεννηματάς. Σύμφωνα με το κείμενο, από την 1η Οκτώβρη η διοίκηση του νοσοκομείου ανέθεσε σε άλλη εταιρεία την υπηρεσία καθαριότητας του νοσοκομείου. Στο κείμενο τους αναδεικνύουν την κίνηση της Διοίκησης να δώσει ξαφνικά την υπηρεσία της καθαριότητας σε άλλη εργολαβική εταιρεία επιλογής της η οποία δεν είχε ποτέ πιστοποιηθεί και η οποία θα είναι ακριβότερη. Την ίδια στιγμή, έγινε γνωστό μέσα στο νοσοκομείο ότι από τις 52 εργολαβικές γυναίκες που εργάζονταν ως τραπεζοκόμες, ο νέος εργολάβος προσπάθησε να διώξει τις 20.

Όπως μας ενημερώνει ο **Χρίστος Αργύρης**, γιατρός στο νοσοκομείο: «Έχουμε πάρα πολλούς λόγους να απεργήσουμε πανυγειονομικά γιατροί και νοσηλευτές μαζί στις 6 του Νοέμβρη. Στο νοσοκομείο Γεννηματάς έχουμε και έναν παραπάνω λόγο. Η νέα διοίκηση έδωσε τον παλιό εργολάβο που ζητούσε έτσι κι αλλιώς χιλιάδες ευρώ τον χρόνο από το νοσοκομείο και φέρνει νέο εργολάβο ο οποίος είναι πανάκριβος. Το πρώτο σκάνδαλο είναι ότι ο καινούργιος θα βγάξει παραπάνω λεφτά από τον προηγούμενο. Το δεύτερο είναι ότι ο εργολάβος μόλις ανέλαβε ήθελε να διώξει 20 εργα-

Να σώσουμε το ΕΣΥ

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ζόμενες, ενώ τους είπε ότι από βαρέα ένσημα θα τους δίνει μικτά, ότι θα τους μειώσει τον μισθό και ότι δεν θα έχουν διάλειμμα στο 6ωρο. Το χειρότερο όμως που είπε είναι ότι θα διώξει τις Αλβανίδες γιατί κατά τον ίδιο “δεν έχουν πιστοποιητικό γλωσσομάθειας”. Έγινε χαμός σε παρέμβαση στη Διοίκηση και απαιτήσαμε να τον διώξουν. Κανονικά θα έπρεπε να είναι όλες μόνιμες. Τελικά αντί για 20 που ήθελε να διώξει, αποφάσισε να διώξει τις 8. Τέσσερις εργαζόμενες κατάφεραν να

σώσουν τη δουλειά τους, 10 όμως παραιτήθηκαν από τον εκφοβισμό του εργολάβου. Κάποιες ήθελε να τιςβάλει να δουλεύουν μόνο απόγευμα ενώ έχουν παιδιά. Το κλίμα στο νοσοκομείο είναι αναστατο. Σαν Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή βάλαμε στο σωματείο ότι είναι ένας επιπλέον λόγος για να απεργήσουμε, να βρεθούμε με το πανό του σωματείου μας στην πλατεία Μαβίλη και ότι χρειάζεται στο πανό του σωματείου μας να είναι μαζί οι τραπεζοκόμες. Χρειάζεται να τις γράψουμε στο σωματείο όπως έχουν κάνει στον Ευαγγελισμό, στον Άγιο Σάββα και αλλού».

14/10, Αθήνα. Πανεργατική απεργία. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΠΑΜΜΑΚΑΡΙΣΤΟΣ

Εν όψει των απεργιακών κινητοποιήσεων στις 6 Νοέμβρη το σωματείο εργαζομένων στο νοσοκομείο Παμμακάριστος προχώρησε σε κινητοποίηση στο προαύλιο του νοσοκομείου το πρωί της Τρίτης 4 Νοέμβρη.

Η κινητοποίηση έγινε με τη συμμετοχή δεκάδων εργαζομένων που συμμετείχαν στη συγκέντρωση με το πανό του σωματείου τους. Στο πλευρό τους κάτοικοι της περιοχής και χρήστες του νοσοκομείου. Ένα από τα πιο κραυγαλέα παραδείγματα της διάλυσης και της υποχρηματοδότησης του νοσοκομείου είναι το γεγονός ότι το νοσοκομείο είχε παραμείνει για πάνω από δύο εβδομάδες χωρίς ασανσέρ, γεγονός που τονίστηκε μέσα από τις τοποθετήσεις.

«Πρέπει να βρει ο καθένας ποιο είναι το νόημα στη διαμαρτυρία, στην απεργία, στη διαδήλωση, στη συγκέντρωση» ανέφερε σε τοποθέτησή του από το βήμα της συγκέντρωσης ο **Πάρης Ιωάννου**, γιατρός του νοσοκομείου. «Πολλές φορές μου λένε ότι δε μπορώ να χάσω αυτά τα λεφτά στις απεργίες. Ότι δε μπορώ να αφήσω το τμήμα και να φύγω. Αλλά με τον καιρό καταλαβαίνω ότι οι περισσότεροι έχουν απογοητευτεί και δεν πιστεύουν ότι θα γίνει κάτι. Δεν έχουν την όρεξη το κίνητρο να διαμαρτυρηθούν. Είδαν όλοι τις 28 Φεβρουαρίου τη μεγαλύτερη διαμαρτυρία που είχαμε εδώ και πολλά χρόνια και λένε ότι δεν άλλαξε τίποτα. Δεν ιδρώνει το αυτί τους. Γι' αυτό πρέπει να δούμε και εμείς τρόπους οι διαμαρτυρίες μας να είναι δραστικές και αποτελεσματικές. Άμα πραγματικά σταματήσουμε να δουλεύουμε για περιστατικά που δεν είναι επείγοντα. Τότε όντως θα δείξουμε ποια είναι η δύναμη μας. Πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι η δύναμη δεν είναι στους λίγους που αποφασίζουν έξω από το χώρο τον τρόπο που θέλουν να δουλεύουμε. Η δύναμη είναι σε εμάς που είμαστε αυτοί που βγάζουμε τη δουλειά. Αν το καταλάβουμε αυτό και το βάλουμε σε δράση, τότε είναι που εμείς θα αποφασίζουμε για τις συνθήκες εργασίας μας και κανένας άλλος».

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Σε καταγγελία προχώρησε με κείμενο του ο Σύλλογος Εργαζομένων του νοσοκομείου «ο Άγιος Σάββας», καλώντας όλους τους εργαζόμενους σε συμμετοχή στις απεργιακές κινητοποιήσεις στις 6 Νοέμβρη και στην 48ωρη απεργία της ΟΕΝΓΕ:

«Ημερίδες, φανφάρες και φιέστες, εγκαίνια και κορδέλες σε μηχανήματα με δωρεές! ISO και πιστοποιήσεις OECI για τις οποίες δαπανήθηκαν χιλιάδες ευρώ, φωτογραφίες και πληρωμένες καταχωρήσεις για το πανευρωπαϊκό ογκολογικό κέντρο (που μακάρι να ήμασταν) αλλά τα τακτικά ραντεβού του μαγνητικού τομογράφου στο μεγαλύτερο ογκολογικό νοσοκομείο της χώρας στις 29/10 και 30/10 ακυρώθηκαν με ευθύνη του νοσοκομείου γιατί οι 2 γιατροί που εργάζονται στο τμήμα απουσιάζουν επίσημα και δικαιολογημένα! Να μην συζητήσουμε τι συμβαίνει στις άδειες! Το τμήμα Νεότερων Απεικονιστικών Μεθόδων λειτουργεί στο όριο! Η απογύμνωση του νοσοκομείου από προσωπικό όλων των βαθμίδων και των ειδικοτήτων είναι εμφανής και σε ασφυκτικό πλαίσιο!

Το νοσοκομείο λειτουργεί στα όρια ασφαλείας. Και ετοιμάζονται να φέρουν και νέο μηχάνημα Αξονικού Τομογράφου! Χωρίς προσλήψεις προσωπικού.... για να το δουλέψει ποιος;! Μήπως για να γίνει μετέπειτα κάποια "βολική" σύμβαση με ιδιωτικό γνωστικό κέντρο?! Μήπως για να πάρουμε το μηχάνημα με ΕΣΠΑ ή το Ταμείο Ανάκαμψης, να χρεωθεί το Δημόσιο νοσοκομείο τα κόστη διαμόρφωσης χώρου και συντήρησης (και τα λειτουργικά βέβαια) και να δίνουμε μετά φασόν τις γνωματεύσεις στους ιδιώτες με υπερκοστολόγηση;

Αυτό το μέλλον μας προδιαγράφουν!! Δεν θα τους περάσει!! Ζητάμε άμεσα προσλήψεις μόνιμου προσωπικού! Όχι στην απαξίωση των Δημόσιων νοσοκομείων! Τα μηχανήματα δεν δουλεύουν Χωρίς προσωπικό! Γι' αυτό απεργούμε 6&7 Νοέμβρη (8ωρη πρωινή στάση στις 6/11 για όλους και 7/11 με στάση εργασίας 1μμ με λήξη βάρδιας όλου του προσωπικού στο πλευρό των γιατρών που έχουν 48ωρη απεργία)!».

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ- ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στην τελική ευθεία για την απεργία της 6ης Νοέμβρη βρίσκονται οι εργαζόμενοι στην Υγεία πανελλαδικά. 24ωρη απεργία έχει προκηρύξει η ΠΟΕ-ΔΗΝ καλώντας σε πανελλαδική απεργιακή συγκέντρωση στην Αθήνα πλατεία Μαβίλη στις 8:30μμ. Απεργιακές συγκεντρώσεις θα γίνουν και στις άλλες πόλεις της Ελλάδας. Στη Θεσσαλονίκη το κάλεσμα είναι στο Υπουργείο Μακεδονίας- Θράκης στις 11πμ. Στα Γιάννενα οι απεργοί συγκεντρώνονται στην Περιφέρεια στις 12 το μεσημέρι.

Η απεργία της 6ης Νοέμβρη θα δώσει τη δυνατότητα σε δύο από τα βασικότερα κομμάτια που πλήττονται από τις πολιτικές των περικοπών και των ιδιωτικοποιήσεων να βγουν στον δρόμο συντονισμένα και να διεκδικήσουν αυξήσεις, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις. Μαζί με τους υγειονομικούς, απεργούν και οι εκπαιδευτικοί με την ΟΛΜΕ να έχει κηρύξει στάση εργασίας και μία σειρά ΣΕΠΕ να παίρνουν αποφάσεις συμμετοχής στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Θα βγούνε στον δρόμο τα κομμάτια που θυσιάζονται στον βωμό των εξοπλισμών με τις ελλείψεις και τις συγχωνεύσεις να κυριαρχούν. Και τα κομμάτια που όταν απαντάνε σε αυτές τις επιθέσεις, έρχονται αντιμέτωπα με καταστολή, όπως έγινε στο Αττικό νοσοκομείο και με την επίθεση με τα MAT και τα

χημικά σε γονείς, εκπαιδευτικούς και μικρά παιδιά στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας.

Η απεργία στις 6 του Νοέμβρη ενώνει την οργή απέναντι στην κυβέρνηση που επικρατεί σε κάθε νοσοκομείο. Όλοι οι εργαζόμενοι ξέρουν ότι οι φιέστες και τα εγκαίνια τμημάτων είναι μπουρδες. Με τους νέους οργανισμούς λειτουργίας σε όλα τα νοσοκομεία του ΕΣΥ που ανακοινώθηκαν από τον Σεπτέμβρη, κυβέρνηση, Υπουργείο και ΥΠΕ θέλουν να συνεχίσουν τις ιδιωτικοποιήσεις και τις συγχωνεύσεις προς όλες τις κατευθύνσεις. Το ίδιο ισχύει και για την ψυχική Υγεία και την απεξάρτηση. Τελευταία επίθεση της κυβέρνησης ήταν να υποβάλει (μέσα από ένα σωματείο αστυνομικών) μηνυτήρια αναφορά, ζητώντας τα ονόματα όλων των ψυχιάτρων που έχουν εφημερεύσει τους τελευταίους 21 μήνες σε όλες τις ψυχιατρικές δομές όλης της Αττικής και να τους καλέσει σε προανάκριση. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της εγκύκλιου Βαρτζόπουλου που ορίζει ότι τα περιστατικά που χρήζουν ψυχιατρικής νοσηλείας θα μεταφέρονται από αστυνομικούς οι οποίοι λόγω της έλλειψης προσωπικού καταλήγουν να κάλουν υποδείξεις στους εργαζόμενους για το αν οι ψυχικά πάσχοντες χρειάζονται νοσηλεία ή όχι και να προχωρούν σε μηνύσεις και μεταφορά στα Αστυνομικά Τμήματα σε όσους δεν συμμορφώνονται. Σε καταγγελία

για το παραπάνω περιστατικό προχώρησε η Ελληνική Ψυχιατρική Εταιρεία. Μαζί, το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή καλώντας σε απεργιακό αγώνα διαρκείας όλων των εργαζομένων στις ψυχιατρικές δομές αμέσως μετά τις απεργιακές κινητοποιήσεις στις 6 και στις 7 Νοέμβρη.

Η πανυγειονομική απεργία θα δώσει τη δυνατότητα σε κάθε εργαζόμενο της Υγείας, γιατρό, νοσηλεύτη, καθαρίστρια, τραυματιοφορέα να παλέψει ενωμένα, υπερασπίζοντας το ΕΣΥ από τη διάλυση και την ιδιωτικοποίηση. Παλεύοντας ενάντια στον Άδωνι και τη Δεξιά που προσπαθεί να κατακερματίσει τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, καλλιεργώντας τη λογική ότι αν διεκδικήσουν τα αιτήματα τους ξεχωριστά ανά κλάδο μπορεί να κερδίσουν περισσότερα. Στις 7 του μήνα συνεχίζουν οι γιατροί οργανώνοντας την απεργία της ΟΕΝΓΕ.

Το Συντονιστικό Νοσοκομείων, οργανώνει με όλες του τις δυνάμεις την επιτυχία της απεργίας. Δίνοντας έμφαση στην οργάνωση γενικών συνελεύσεων σε κάθε νοσοκομείο, στην δημιουργία απεργιακών επιτροπών εργαζομένων από όλα τα τμήματα, στη διακίνηση υλικών στον κόσμο της γειτονιάς για να έρθουν να υπερασπίσουν τα νοσοκομεία που χρειάζονται καθημερινά.

Σοφία Γαρμπή

Εκλογές στην ΕΝΙΘ

Στις 19 Νοέμβρη θα πραγματοποιηθούν οι εκλογές της ΕΝΙΘ. Το Συντονιστικό Νοσοκομείων δίνει την μάχη των εκλογών μέσα από το ψηφοδέλτιο του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή (ΕΚΑ).

Ο Γιάννης Κούτρας, γιατρός στο Ιπποκράτειο, μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων και υποψήφιος με το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή μιλάει για τα διακυβεύματα των εκλογών της ΕΝΙΘ:

«Ο Νοέμβρης είναι ένας μήνας μάχης και αγώνων για τους υγειονομικούς και όλους τους εργαζόμενους απέναντι σε μία κυβέρνηση η οποία συνεχίζει το καταστροφικό της έργο.

Ο στόχος του Ενωτικού Κινήματος για την ανατροπή είναι να γίνει πρώτη δύναμη στην ΕΝΙΘ, σε αυτό το ιστορικό σωματείο. Οι δυνάμεις της ΔΗΠΑΚ (ΚΚΕ) που αυτή τη στιγμή έχουν την πλειοψηφία, πέρα από κάποιες συμβολικές κινητοποιήσεις και με εκδηλώσεις τύπου φεστιβάλ δεν προχωράνε σε κλιμάκωση για να εκφραστεί η οργή των συναδέλφων απέναντι στην πολιτική κυβέρνησης και Υπουργείου. Θεωρούμε ότι οι συνάδελφοι πρέπει να στηρίξουν το ψηφοδέλτιο του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή για να γίνει ένα μαχητικό σωματείο που θα κλιμακώνει, που δεν θα αφήνει αναπάντητη καμία πρόκληση. Για να διώξουμε αυτήν την μισητή κυβέρνηση που καταστρέφει το ΕΣΥ και να ανοίξουμε την προοπτική για μία πραγματικά δημόσια Υγεία με όλα τα αιτήματα για αυξήσεις προσλήψεις. Γι' αυτό καλούμε τους συναδέλφους να δώσουν το παρών στην απεργιακή συγκέντρωση στις 6 Νοέμβρη και μαζί με το να δώσουμε τη μάχη των εκλογών για μία ΕΝΙΘ σε αγωνιστική κατεύθυνση».

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Όλο το Δημόσιο

Η προκήρυξη στάσης εργασίας από την ΑΔΕΔΥ για τις 6 Νοέμβρη στα Γιάννενα, είναι μία εξέλιξη που δυναμώνει τη σύγκρουση με την κυβέρνηση απέναντι στο τσάκισμα της Υγείας και της Παιδείας, βοηθώντας στη δημιουργία ενός κοινού μετώπου των εργαζομένων του Δημοσίου τομέα.

Αυτή τη στιγμή στα Γιάννενα ερχόμαστε αντιμέτωποι με μία κατάσταση που τα δύο νοσοκομεία επωμίζονται την υπολειτουργία των περιφερειακών νοσοκομείων. Πολύς κόσμος από την περιφέρεια, από την Άρτα, την Πρέβεζα, έρχεται κατευθείαν στα Γιάννενα γιατί δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί στα δικά του νοσοκομεία. Αυτό δημιουργεί έναν τεράστιο φόρτο εργασίας. Τις ημέρες εφημερίας ψάχνουμε κρεβάτια για να βάλουμε τους αρρώστους. Ανοιχτά ζητήματα υπάρχουν και σε κάθε νοσοκομείο ξεχωριστά. Στο ΠΓΝΙ έχει ανοίξει ζήτημα με τις συμβάσεις των συμβασιούχων στην καθαριότητα και στη φύλαξη οι οποίες λήγουν και η Διοίκηση θέλει να ανοίξει ξανά το δρόμο για να πάρει όλες αυτές τις υπηρεσίες εργολάβος. Έχει ανοίξει και το ζήτημα των αναδρομικών των γιατρών, στους οποίους το νοσοκομείο αρνείται να δώσει. Συζητάμε για τους νέους οργανισμούς που θα δημιουργηθούν. Είναι μία διαδικασία που θα γίνει από πλευράς διοικήσεων και Υπουργείου και που θα φέρει πολλές συγχωνεύσεις. Σχεδιάζουν οργανογράμματα, που θα κάνουν κόψε-ράψε, που θα κόψουν κρεβάτια. Αυτό ανοίγει την συζήτηση πάνω στο τι σημαίνει να έχουμε οι εργαζόμενοι τον έλεγχο των νοσοκομείων μας. Αυτοί θέλουν να κόψουν οργανικές θέσεις. Εμείς, οι εργαζόμενοι σε κάθε πόστο ξέρουμε πολύ καλύτερα τι ανάγκες υπάρχουν.

Παντού υπάρχει η εικόνα του τι σημαίνει η οργή συνολικά απέναντι στην κυβέρνηση. Η καταστολή στους υγειονομικούς στο Αττικό και σε 7χρονα παιδιά που διαδήλωναν μαζί με τους εκπαιδευτικούς τους, έχει κάνει αυτή τη συζήτηση πιο έντονη. Η απεργιακή διαδήλωση στις 6 του μήνα θα είναι μία διαδήλωση κοινή, υγειονομικών, εκπαιδευτικών και μαθητών που θα ανοίγει τη βεντάλια όλων των επιθέσεων της κυβέρνησης και της απάντησης σε αυτή. Οι φοιτητές της ιατρικής μας έστειλαν ενημέρωση στην ΕΙΝΗ ότι θα βρίσκονται στη διαδήλωση στο πλευρό μας.

Λουίζα Γκίκα,

Σωματείο Εργαζομένων ΠΓΝΙ, μέλος ΔΣ ΕΙΝΗ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

Ενωμένοι στην απεργία

Τη Δευτέρα 3 Νοέμβρη κάναμε γενική συνέλευση στο νοσοκομείο. Συμμετείχαν περίπου 40 γιατροί. Κοινός τόπος στις τοποθετήσεις ήταν τα βασικά προβλήματα της υπερεργασίας και των ελλείψεων.

Η συνέλευση ήταν συνέλευση των γιατρών και όχι όλου του προσωπικού, παρόλο που η παράταξη μας στο σωματείο πρότεινε στη συνεδρίαση του ΔΣ του σωματείου να είναι συνέλευση όλων των εργαζομένων με τις δυνάμεις του ΚΚΕ να διαφωνούν. Στη συζήτηση άνοιξαν μία σειρά από ζητήματα: του ιδιωτικού αξονικού τομογράφου, της ιδιωτικοποίησης των μεταμοσχεύσεων, των οφειλόμενων ρεπό σε διάφορα τμήματα όπως αυτό των καρδιολόγων, του γεγονότος ότι έπεσε παράθυρο από τον έβδομο όροφο και από τύχη δεν βρέθηκε άνθρωπος να περνάει από κάτω. Πολλά ζητήματα που έδειχναν την ανάγκη που υπήρχε για συζήτηση καθώς η τελευταία φορά που έκανε συνέλευση των σωματείο ήταν πριν μήνες.

Από την πλευρά μας βάλαμε την εικόνα ότι η καταστολή του προηγούμενου διαστήματος είναι δείγμα αδυναμίας και απομόνωσης της κυβέρνησης και ότι βλέποντας αυτήν την εικόνα χρειάζεται να κλιμακώσουμε απέναντι της για να την ανατρέψουμε. Τονίσαμε την ανάγκη για συμμετοχή σε κοινή απεργιακή διαδήλωση την ημέρα της απεργίας, αναδεικνύοντας ότι οι διαφορετικές διαδηλώσεις του υγειονομικού προσωπικού, ενισχύουν τη διάσπαση που επιχειρούν κυβέρνηση και εργοδοσία. Μαζί, δώσαμε την εικόνα του κοινού αγώνα με τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι επίσης παλεύουν για προσλήψεις προσωπικού και θα απεργούν στις 6 Νοέμβρη.

Η εικόνα που έχουμε από το νοσοκομείο είναι ότι

ήδη πολύς κόσμος έχει δηλώσει ότι θα απεργήσει. Το κλίμα στις εξορμήσεις που κάνουμε είναι πολύ θετικό. Έχει ανοίξει το ζήτημα του πως θα αντέξουμε οικονομικά τις απεργίες και αρχίζει να μπαίνει στη συζήτηση η δημιουργία απεργιακού ταμείου. Αυτή η πρόταση συζητιέται με την προοπτική ότι θα χρειαστεί να κάνουμε πολυήμερες απεργίες για να νικήσουμε. Κάνοντας τη συζήτηση για το μονοήμερο συζητήσεων που διοργανώνει το ΣΕΚ στις 9 Νοέμβρη στην Πάντειο, φαίνεται ότι ο κόσμος έχει αρχίσει να αποκτά μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στους αγώνες του, βλέποντας και το τι γίνεται γύρω του, όπως τη νίκη του απεργού πείνας Ρούτσι.

Στη συνέλευση, συζητήσαμε και τα βήματα για την καλύτερη οργάνωση της απεργίας. Προτείνουμε τη σύσταση απεργιακής επιτροπής η οποία θα ελέγχει σε ποιο βαθμό θα κλείσουν οι τακτικές λειτουργίες του νοσοκομείου. Για τις 7 Νοέμβρη που είναι η δεύτερη μέρα της απεργίας της ΟΕΝΓΕ και μέρα γενικής εφημερίας του νοσοκομείου πήραμε απόφαση για τη σύσταση απεργιακής επιτροπής γιατρών που θα βρίσκεται μπροστά από τα επείγοντα του νοσοκομείου και θα κάνει διαλογή στα περιστατικά ζητώντας τη συμπαράσταση των ασθενών. Θα φτιάξουμε κείμενο που θα μοιράζεται στους ασθενείς και θα αναλύει τα ζητήματα του νοσοκομείου και τα αιτήματα μας. Για τις 6 του μήνα το ραντεβού που δίνουμε είναι στις 8:30 το πρωί στην πύλη του νοσοκομείου για να συνδεθούμε με την απεργιακή διαδήλωση που θα έχει ξεκινήσει από την πλατεία Μαβίλη.

Αργυρή Ερωτοκρίτου,

γιατρός μέλος Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Ευαγγελισμός, ΓΣ ΟΕΝΓΕ

Δεν περνάει η κρουαζιέρα «ειδικού ενδιαφέροντος»

Είτε να πιάσει το Ιόνιο το προ-παγανδιστικό κρουαζιερό-πλοιο του γενοκτονικού κράτους με τους «ισραηλινούς τουρίστες». Καλά πήγε κι αυτό.

Η αρχή έγινε στην **Καλαμάτα** ανήμερα της 28ης Οκτωβρίου όπου από νωρίς το πρωί εκατοντάδες κάτοικοι διαδήλωσαν την αλληλεγγύη τους στον Παλαιστινιακό λαό με αφορμή την άφιξη του κρουαζιερόπλοιου Crown Iris. Η αστυνομία έφραξε την είσοδο του λιμανιού για να μπορέσει να τους αποβιβάσει από αλλού χωρίς να λείψουν η προκλητική συμπεριφορά και οι χειρονομίες από τους Ισραηλινούς «τουρίστες». Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε πορεία από τους διαδηλωτές/ριες.

Σειρά είχε η **Πάτρα** την επόμενη μέρα όπου μαθαίνοντας για την παρόμοια υποδοχή του κρουαζιερόπλοιου Crown Iris αποφάσισε τελικά να μην επισκεφθεί το λιμάνι της πόλης αλλά να αλλάξει πορεία και να πάει στο Κατάκολο. Η συγκέντρωση που είχαν καλέσει οργανώσεις και φορείς έγινε και ακολούθησε πορεία στο κέντρο της πόλης με σύνθημα «Ούτε στην Πάτρα - ούτε πουθενά, Με την Παλαιστίνη ως την Λευτεριά».

Στο **Κατάκολο** όπως ανέφεραν τα τοπικά μέσα ενημέρωσης έγινε «αστακός» με αστυνομικές δυνάμεις

Χανιά 4/11 Φωτό: Αντώνης Ζουριδάκης

που ήρθαν από άλλες περιοχές. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρθηκε «η αιφνιδιαστική, για τους μη γνωρίζοντες, άφιξη του Crown Iris σε συνδυασμό με τα «δρακόντεια» μέτρα ασφαλείας ήταν δύο παράγοντες που κατέστησαν αδύνατη τη διοργάνωση οποιασδήποτε διαμαρτυρίας».

Στις 30 Οκτώβρη ακολούθησε η **Κέρκυρα** όπου σύμφωνα με την ΕΡΤ 250 άτομα συμμετείχαν στην κινητοποίηση μετά από καλέσματα συλλογικοτήτων και σωματείων. Με ανακοίνωσή του ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Κέρκυρα κάλεσε στάση εργασίας στα σχολεία προκειμένου να

συμμετέχουν οι εκπαιδευτικοί στη συγκέντρωση. Όπως ανέφερε: «Η κυβέρνηση της ΝΔ από κοινού με την πρεσβεία του Ισραήλ επιχειρούν αξιοποιώντας και την έλευση του συγκεκριμένου κρουαζιερόπλοιου να ξεπλύνουν τα εγκλήματα του κράτους δολοφόνου... Οι εργαζόμενοι δε δεχόμαστε να γίνουμε συμμέτοχοι στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού. Το συγκεκριμένο κρουαζιερόπλοιο είναι ανεπιθύμητο στο λιμάνι της Κέρκυρας». Σε στάση εργασίας προχώρησε και η τοπική ΕΛΜΕ.

Μέσα σε καταιγίδα και με σύνθημα «πόδι γενοκτόνου να μην πατήσει

Πάτρα 29/10 Φωτό: ΣΕΚ Πάτρας

στην Κεφαλονιά» υποδέχτηκαν στις 3/11, κάτοικοι του νησιού το Crown Iris, στην «κρουαζιέρα ειδικού ενδιαφέροντος» που πραγματοποιεί, όπως χαρακτηριστικά την κατονόμασε στην ανακοίνωσή του το Λιμεναρχείο του **Αργοστολίου**, με την αστυνομία να επιχειρεί μια προσωρινή προσαγωγή. Αργότερα υπό την προστασία της, ομάδα σιωνιστών επιχειρήσε να τραμπουκίσει αλληλέγγυους και μαγαζάτορες στους δρόμους του Αργοστολίου.

Στις 4/11 την σκυτάλη πήρε το κίνημα αλληλεγγύης στα Χανιά που υποδέχθηκε με συγκέντρωση το Crown Iris στη Σούδα με μια σειρά

συλλογικότητες, φορείς και συνδικάτα να στηρίζουν τις κινητοποιήσεις και τα σωματεία των εκπαιδευτικών να προχωράνε σε διευκολυντικές στάσεις εργασίας. Τα ΜΑΤ επιτέθηκαν με βία και δακρυγόνα εναντίον των διαδηλωτριών και έκαναν συλλήψεις «στο σωρό» συλλαμβάνοντας αναίτια μια δασκάλα και μια καθηγήτρια. Στο μεταξύ οι «ισραηλινοί» τουρίστες χοροπήδαγαν φωνάζοντας συνθήματα και κάνοντας χειρονομίες προς τους συγκεντρωμένους. Μόνο πέντε-έξι λεωφορεία κατάφεραν να βγουν. Όπως σχολίαζε χαρακτηριστικά ο τοπικός τύπος στα Βορζία δεν πήγε τόσο αστυνομία...

Για ακόμη μια χρονιά και σε ακόμη μια παρέλαση οι μαθήτριες και οι μαθητές έστειλαν τα δικά τους μηνύματα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη αποσπώντας όχι μόνο το χειροκρότημα του κινήματος αλληλεγγύης αλλά και όσων παρακολούθησαν τις παρελάσεις.

Ο τρολοβόθρος της «Ομάδας Αλήθειας», των φασιστών και των παρατρεχάμενων του Ισραήλ έτρεξε όχι μόνο να επιτεθεί στις μαθήτριες αλλά και να τις στοχοποιήσει για «να υπάρξουν κυρώσεις» για να εισπράξει ακόμη μεγαλύτερη κατακραυγή. Χαρακτηριστικό ότι το υπ. Παιδείας και ο εκπρόσωπος Τύπου της κυβέρνησης **Μαρινάκης** διευκρίνισαν ότι «δεν υπάρχει καμία δήλωση από κανένα στέλεχος του υπουργείου Παιδείας για πειθαρχική έρευνα εναντίον της μαθήτριας και δεν υπάρχει καμία τέτοια, ούτε καν διάθεση». Τις απαντήσεις στις κατάπτυστες κάθε είδους ρατσιστικές και σεξιστικές επιθέσεις έδωσαν οι ίδιες οι μαθήτριες:

«Συγχαρητήρια σε όλους τους διευθυντές, εκπαιδευτικούς, γονείς και μαθητές... Είναι τιμή κάθε παιδιού, όσο διαφορετικό και να είναι να συμμετάσχει σε μια τέτοια εκδήλωση και να εκπροσωπήσει την χώρα. Ως παραστάτης στην σημερινή παρέλαση, θεωρώ ότι, αφού τα παιδιά δεν πρόσβαλαν, ούτε την χώρα, ούτε την σημαία, ούτε ΚΑΝΕΝΑΝ, τότε δεν υπάρχει ΚΑΜΙΑ δικαιολογία σε οποιοδήποτε σχόλιο υπάρχει και θα συνεχίζει να υπάρχει στο ίντερνετ» έγραψε η μια σε ανάρτησή της υπογράφοντας ως «Η ΚΟΠΕΛΑ ΜΕ ΜΑΝΤΙΛΑ». Ενώ η μαθήτρια με «το καρπούζι» στο

Περήφανα με την Παλαιστίνη

Αθήνα 28/10 Φωτό: Μάριος Λώλας

μπράτσο δήλωσε στην Εφ Συν:

«Το έκανα μαζί με άλλες δύο συμμαθήτριες που απλώς δεν τις έπιασε ο φωτογραφικός φακός. Το έκανα γιατί το ένιωθα, γιατί διαβάζω και βλέπω καθημερινά τι συμβαίνει στη Γάζα... Εχω έναν μικρό αδελφό, μόλις δυόμισι χρόνων, και δεν μπορώ να τον φανταστώ να πεθαίνει από την πείνα ή να σκοτώνεται σε έναν βομβαρδισμό. Βέβαια, περίμενα ότι κάποιοι θα αντιδρούσαν έτσι, ότι θα πουν «αυτή είναι μια εθνική γιορτή, αφορά την πατρίδα μας», αλλά δεν καταλαβαίνω γιατί το ελληνικό «Όχι», ο ξεσηκωμός των Ελλήνων ενάντια στον φασισμό και στον πόλεμο, δεν είναι μια γιορτή για όλους τους λαούς και για άλλες πατρίδες. Κάποιοι είπαν: Αν νοιάζεστε τόσο πολύ για την Παλαιστίνη, να πάτε εκεί, να παρελάσετε ή να

πολεμήσετε. Αλλά τι νόημα έχει να γιορτάζουμε το «δικό μας ΟΧΙ» και να μη λέμε «ΟΧΙ» σε κάθε τι άδικο και βάρβαρο που γίνεται σε όλο τον κόσμο;

Οι γονείς μου, οι συγγενείς μου, οι καθηγητές μάς υποστήριξαν, δήλωσαν περήφανοι γι' αυτό που κάναμε, το νιώσαμε κι όταν περνάγαμε στο Σύνταγμα, πολλά τα μπράβο και τα συγχαρητήρια. Από τα αρνητικά σχόλια στο διαδίκτυο τα μόνα που με πείραξαν ήταν κάποια που έλεγαν χυδαία πράγματα για τις μητέρες μας. Αλλά δεν αξίζει να δίνουμε σημασία, είναι άνθρωποι που ξέρουν μόνο να μισούν. Σημασία έχει ότι με αυτό το μικρό πράγμα κάναμε χαρούμενους τους γονείς, τους κα-

Αθήνα 28/10 Φωτό: εργατική αλληλεγγύη

θηγητές, τους συμμαθητές μας, τους φίλους, όλους όσους νιώθουν το ίδιο για την Παλαιστίνη και για κάθε λαό που καταπιέζεται».

Αυτό ακριβώς ήταν το κλίμα που συνάντησε και το συνεργείο της Εργατικής Αλληλεγγύης που πραγματοποίησε παρέμβαση στο τέλος της παρέλασης στα Προπύλαια όπου συγκεντρωμένοι μαθητές και γονείς κρατούσαν πλακάτ ενάντια στις συγχωνεύσεις σχολείων.

Αντίθετα, εξοργιστικό είναι το γεγονός ότι στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου στην Θεσσαλονίκη έκαναν την εμφάνισή τους, προσομοιάζοντας με μελανοχίτωνες του Μουσολίνι, μέλη της ακροδεξιάς «Ελληνικής Ορθόδοξης Νε-

ολαίας» οι οποίοι όχι μόνο παρέλασαν κανονικά σαν κομμάτι της παρέλασης αλλά έφεραν και οπλισμό! Με τον Μαρινάκη να κάνει τον ανήξερο πετώντας το μπαλάκι αλλού: «είναι αρμοδιότητα της εκάστοτε περιφέρειας, εν προκειμένω της περιφέρειας κεντρικής Μακεδονίας». Την πολιτική προέλευση της ΕΟΝ πέρα από το όνομά της υποδηλώνουν οι ύμνοι της στο φασιστικό καθεστώς «της 4ης Αυγούστου και την λαμπρά ηγεσία του Πατρός της Νίκης και Εθνάρχου Ιωάννου Μεταξά και στους πραξικοπηματίες του 1967.

Γ.Π.

ΕΚΘΕΣΗ ΑΛΜΠΑΝΕΖΕ

Νετανιάχου-Μητσοτάκης, συνένοχοι

Τη συνενοχή κρατών και των κυβερνήσεων τους – μεταξύ αυτών και της ελληνικής – στη γενοκτονία του Παλαιστινακού λαού στη Γάζα, αναδεικνύει η νέα έκθεση της ειδικής εισηγήτριας του ΟΗΕ Φραντσέσκα Αλμπανέζε.

Το “κατηγορητήριο” της έκθεσης συμπεριλαμβάνει την παροχή όπλων, κοινές στρατιωτικές ασκήσεις, συμβολή στη δημιουργία των συνθηκών διαβίωσης για τη γενοκτονία και τις οικονομικές κι εμπορικές σχέσεις ως καύσιμο για τη γενοκτονία.

«Παρόλο που τα ψηφίσματα του ΟΗΕ ζητούν την επιβολή εμπάργκο όπλων στο Ισραήλ από το 1976, πολλά κράτη συνέχισαν να του παρέχουν στρατιωτική υποστήριξη και μεταφορές όπλων. Το Ισραήλ εξαρτάται δυσανάλογα από τις εισαγωγές όπλων, με το ποσοστό του συνολικού εμπορίου του να υπερβαίνει το διπλάσιο του μέσου όρου του ΟΟΣΑ και να είναι πάνω από τέσσερις φορές μεγαλύτερο από αυτό των Ηνωμένων Πολιτειών» υπογραμμίζει η έκθεση.

ΗΠΑ, Γερμανία και Βρετανία είναι οι πρώτες μεταξύ των χωρών που παρέχουν στο Ισραήλ τα όπλα που σφαγιάζουν τους Παλαιστίνιους, ενώ πολλά ακόμα «συμμετέχουν επίσης σε έμμεσες μεταφορές, προμηθεύοντας εξαρτήματα για όπλα που χρησιμοποιούνται από το Ισραήλ. Στο πρόγραμμα του μαχητικού αεροσκάφους F-35, που είναι καθοριστικής σημασίας για την ισραηλινή στρατιωτική επίθεση στη Γάζα, συμμετέχουν 19 κράτη» μεταξύ αυτών και η Ελλάδα.

«Τα κράτη υποστηρίζουν επίσης τον ισραηλινό στρατό μέσω στρατιωτικών συνεργασιών και κοινών αμυντικών ασκήσεων. Από το 2015, η ισραηλινή πολεμική αεροπορία συμμετέχει στην άσκηση INIOCH-OS, μεταξύ άλλων και το 2025 μαζί με την Ελλάδα, τις ΗΠΑ, την Ιταλία, το Κατάρ, τα ΗΑΕ, τη Γαλλία, την Ισπανία, το Μαυροβούνιο, την Ινδία, τη Σλοβενία και την Πολωνία» θυμίζει το πόρισμα της Αλμπανέζε.

Η Ελλάδα είναι ανάμεσα στις χώρες που αύξησαν το εμπόριό τους με το Ισραήλ κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας (+186 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ). Αναφέρεται μάλιστα τρίτη κατά σειρά μετά τη Γερμανία (+836 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ) και την Πολωνία (+237 εκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ) ανάμεσα στις χώρες της Ευρώπης.

Η Ελλάδα συγκαταλέγεται και στις χώρες

που υποστηρίζουν το εμπόριο και την προμήθεια υλικών και όπλων στο Ισραήλ μέσω των υποδομών τους, λιμανιών κι αεροδρομίων «που είναι γνωστό ότι έχουν διευκολύνει τη μεταφόρτωση στο Ισραήλ εξαρτημάτων F-35, όπλων, καυσίμων για αεροσκάφη, πετρελαίου και/ή άλλων υλικών».

Αντίσταση

Ειδική αναφορά υπάρχει και στην αντίσταση που επιδεικνύουν οι εργάτες σε αυτούς τους κλάδους μπλοκάροντας τις μεταφορές προς το Ισραήλ, ενώ σημειώνεται ότι πολλές φορές προκειμένου να αποφύγουν το εργατικό μπλόκο «τα πλοία και τα αεροσκάφη συχνά απενεργοποιούν τους αναμεταδότες για να αποκρύψουν τις διαδρομές».

«Η γενοκτονία στη Γάζα δεν διαπράχθηκε μεμονωμένα, αλλά ως μέρος ενός συστήματος παγκόσμιας συνενοχής» συμπεραίνει η έκθεση. «Αντί να διασφαλίσουν ότι το Ισραήλ σέβεται τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα και την αυτοδιάθεση του παλαιστινιακού λαού, ισχυρές τρίτες χώρες – που διαιωνίζουν αποικιακές και φυλετικο-καπιταλιστικές πρακτικές που θα έπρεπε να έχουν περάσει προ πολλού στην ιστορία – έχουν επιτρέψει στις βίαιες πρακτικές να γίνουν καθημερινή πραγματικότητα. Ακόμη και όταν η γενοκτονική βία έγινε ορατή, τα κράτη, κυρίως τα δυτικά, παρείχαν και συνεχίζουν να παρέχουν στο Ισραήλ στρατιωτική, διπλωματική, οικονομική και ιδεολογική υποστήριξη, ακόμη και όταν αυτό χρησιμοποίησε ως όπλο την πείνα και την ανθρωπιστική βοήθεια.

Οι φρικαλεότητες των τελευταίων δύο ετών δεν είναι μια παρέκκλιση, αλλά το αποκορύφωμα μιας μακράς ιστορίας συνενοχής» συνεχίζει. «Οι πράξεις, οι παραλείψεις και ο λόγος των τρίτων κρατών που υποστηρίζουν ένα γενοκτονικό κράτος απαρτχάιντ είναι τέτοια που θα μπορούσαν και θα έπρεπε να θεωρηθούν υπεύθυνα για συνδρομή, υποβοήθηση ή από κοινού συμμετοχή σε διεθνώς παράνομες πράξεις, στο πλαίσιο συστηματικών παραβιάσεων των επιτακτικών και erga omnes κανόνων. Σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία, είναι επιτακτική ανάγκη τα τρίτα κράτη να αναστείλουν αμέσως και να επανεξετάσουν όλες τις στρατιωτικές, διπλωματικές και οικονο-

μικές σχέσεις τους με το Ισραήλ, καθώς οποιαδήποτε τέτοια δέσμευση θα μπορούσε να συνιστά μέσο για τη συνδρομή/βοήθεια/άμεση συμμετοχή σε παράνομες πράξεις, συμπεριλαμβανομένων εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και γενοκτονίας».

Όσον αφορά την έκτακτη συνθήκη της Γάζας η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ καλεί τα κράτη να ασκήσουν πίεση για πλήρη και μόνιμη κατάπαυση του πυρός και πλήρη απόσυρση των ισραηλινών στρατευμάτων, να λάβουν άμεσα μέτρα για τον τερματισμό της πολιορκίας της Γάζας, συμπεριλαμβανομένης της αποστολής ναυτικών και χερσαίων κομβόι για να εξασφαλιστεί η ασφαλής πρόσβαση της ανθρωπιστικής βοήθειας, η παροχή κινητών κατοικιών και υποστήριξη της επαναλειτουργίας του διεθνούς αεροδρομίου και λιμανιού της Γάζας, για τη διευκόλυνση της παράδοσης της βοήθειας. Ταυτόχρονα επισημαίνει ότι «τα κράτη πρέπει να αναγνωρίσουν την αυτοδιάθεση και τη δικαιοσύνη των Παλαιστινίων ως ουσιαστικά στοιχεία για τη διαρκή ειρήνη και ασφάλεια», καλώντας τα μεταξύ άλλων «να αναστείλουν όλες τις στρατιωτικές, εμπορικές και διπλωματικές σχέσεις με το Ισραήλ, να διερευνήσουν και να διώξουν ποινικά όλους τους αξιωματούχους, εταιρείες και άτομα που εμπλέκονται ή διευκολύνουν τη γενοκτονία, την υποκίνηση, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τα εγκλήματα πολέμου, καθώς και άλλες σοβαρές παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου» και να «εξασφαλίσει αποζημιώσεις, συμπεριλαμβανομένης της πλήρους ανοικοδόμησης και επιστροφής».

«Το νεότερο στοιχείο της Έκθεσης δεν είναι μια απλή θεωρητική αναφορά σε “υποχρέωση γνώσης” (duty to know), αλλά η έμπρακτη ενεργοποίηση του καθήκοντος πρόληψης της γενοκτονίας» σχολιάζει μεταξύ άλλων η δικηγόρος **Κατερίνα Τσαποπούλου**. «Με αυτή την προσέγγιση, η Albanese μετατοπίζει το επίκεντρο από την αποκλειστική ευθύνη του Ισραήλ και στρέφει το βλέμμα προς τα τρίτα κράτη που το στηρίζουν στρατιωτικά, οικονομικά ή πολιτικά. Υπογραμμίζει ότι η συνεχιζόμενη παροχή όπλων, τεχνολογίας ή πολιτικής κάλυψης προς το Ισραήλ ενδέχεται να συνιστά παραβίαση του διεθνούς δικαίου, και ειδικότερα του καθήκοντος πρόληψης της γενοκτονίας και της απαγόρευσης συνδρομής σε διεθνώς παράνομες πράξεις».

Στέλιος Μιχαϊλίδης

«Άφησα το πρόσωπό μου στον καθρέφτη»

«Άφησα το πρόσωπό μου στον καθρέφτη». Μια φωνή από τη Γάζα: όταν η ποίηση γίνεται μαρτυρία και μνήμη, για να μην σβήσει η ιστορία.

Η νέα ποιητική συλλογή της Φιντάα Αμπού Μαριάμ, από τις Εκδόσεις Ειρήνη.

Η γραφή σε συνθήκες πολέμου και εξόντωσης παύει να είναι αισθητική άσκηση και γίνεται μνήμη, φωνή και μαρτυρία. Η ποίηση που γεννιέται στη Γάζα γράφεται μέσα στα ερείπια, κουβαλά το τραύμα και το πείσμα της ζωής, και έτσι μετατρέπεται σε πράξη αντίστασης.

Η Φιντάα συνεχίζει την παράδοση της παλαιστινιακής λογοτεχνίας, όπου η τέχνη συναντά την πολιτική και η γραφή γίνεται τρόπος ύπαρξης και αντίστασης. Γράφει από το μηδενικό σημείο του πόνου, κάτω από τα ερείπια, μετατρέποντας τη μαρτυρία σε νόημα και δίνοντας φωνή στη γυναίκα της πολιορκίας ως δημιουργό και πηγή αντοχής όχι ως θύμα.

Η μετάφραση αυτής της συλλογής στα ελληνικά αποκτά ιδιαίτερη σημασία, δεν είναι απλώς γλωσσική πράξη, αλλά στάση πολιτική και ηθική. Σε μια εποχή όπου μια γενοκτονία επιχειρεί να επιβάλει σιωπή, η μετάφραση λειτουργεί ως πράξη διάσωσης και αντίστασης. Υπενθυμίζει ότι οι λαοί έχουν ευθύνη να ανταλλάσσουν ιστορίες και να στέκονται ο ένας δίπλα στον άλλον. Έτσι, η λογοτεχνία παραμένει ένα από τα πιο ανθεκτικά μέσα απέναντι στη λήθη και στη διαστρέβλωση της αλήθειας.

Κι όμως, η ποίηση από μόνη της δεν αρκεί, οι λέξεις χρειάζονται πράξεις για να επιβιώσουν. Η γενοκτονία στη Γάζα δεν είναι «ανθρωπιστική κρίση» αλλά οργανωμένη εξόντωση ενός λαού, και η σιωπή ή αδράνεια απέναντί της γίνεται συνενοχή. Από εδώ και πέρα, ο λόγος πρέπει να μετατραπεί σε συλλογική διεκδίκηση και πράξη, γιατί η ποίηση που γράφεται μέσα στα ερείπια δεν ζητά συγκίνηση αλλά ευθύνη και συνέπεια.

Χαντίντ Νάουζατ

Μεταφράστρια της ποιητικής συλλογής «Άφησα το πρόσωπό μου στον καθρέφτη» από τα αραβικά.

Παρουσίαση της ποιητικής συλλογής έγινε την περασμένη Πέμπτη στα Πετράλωνα με πρωτοβουλία του βιβλιοπωλείου Αμόνι όπου τη συζήτηση άνοιξε η ίδια η Φιντάα, σε ζωντανή σύνδεση από την Γάζα και την συνέχισαν η Αλέα αλ-Τζααμπάρι, καλλιτέχνης και δημιουργός του εξωφύλλου, η μεταφράστρια του βιβλίου, Νάουζατ

Χαντίντ, η ποιήτρια και ηθοποιός Ιωάννα Λούτσια ενώ ακολούθησε απαγγελία ποιημάτων από την Γιάννα Βασιλάκη, την Ντίνα Καφτεράνη και πολλούς/ες ακόμη που ξεχώρισαν κάποιο ποίημα από το βιβλίο.

Κάτω τα χέρια από την ΕΝΕΔΕΠ

Σε απολογία κάλεσε η εισαγγελία Πειραιά, τον Μάρκο Μπεκρή, πρόεδρο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά και του σωματίου των εργατών της COSCO (ΕΝΕΔΕΠ), για την κινητοποίηση τον Οκτώβρη του 2024 όταν η ΕΝΕΔΕΠ, μαζί με άλλα σωματεία και κατοίκους της περιοχής, σταμάτησε κοντίνερ με σφαίρες που προορίζονταν για τη σφαγή του Παλαιστινιακού λαού. «Να σταματήσει κάθε δίωξη ενάντια στον πρόεδρο του Σωματίου ΕΝΕΔΕΠ και του Εργατικού Κέντρου Πειραιά. Να μπει η υπόθεση στο αρχείο. Να καταργηθεί το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο και να σταματήσει κάθε προσπάθεια ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης και της διεθνιστικής αλληλεγγύης» καλεί το Εργατικό Κέντρο Πειραιά. Τη συμπαράστασή τους εκφράζουν μια σειρά σωματεία και εργατικά κέντρα.

Όχι στις διώξεις αγωνιστών/ριών

Σε μαζικές συλλήψεις για χάρη της Γκιλφόιλ προχώρησε η αστυνομία το Σάββατο 1/11 στο Πάρκο Ελευθερίας. Στο σημείο, δίπλα από την αμερικάνικη πρεσβεία, γινόταν εκδήλωση υποδοχής της νέας πρέσβειρας των ΗΠΑ και ήδη είχε ανακοινωθεί η... απαγόρευση οποιασδήποτε διαδήλωσης.

Σύμφωνα με τη μαρτυρία συλληφθείσας «Από

τους παρευρισκόμενους ούτε ένταση υπήρξε, ούτε τίποτα, παρά μόνο αυτή που προκάλεσαν τα ΜΑΤ. Μας συνέλαβαν και βρεθήκαμε να κατηγορούμαστε για απείθεια και συνάθροιση». Οι συλληφθέντες κρατήθηκαν από το απόγευμα του Σαββάτου μέχρι και το μεσημέρι της Δευτέρας όπου επρόκειτο να δικαστούν. Η δίκη αναβλήθηκε για τις 18/11.

Ο δρόμος του Νοέμβρη και η Ιντιφάντα πάνε μαζί

Κάθε χρόνο, το τμήμερο των εκδηλώσεων για την επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου και η διαδήλωση στις 17 Νοέμβρη απέχουν πολύ από το να είναι μια επετειακή κινητοποιήση μνήμης για τον ξεσηκωμό ενάντια στη Χούντα. Αυτό που καταφέρνουν είναι να ενώνουν τους αγώνες που είναι σε εξέλιξη και να αναδεικνύουν τα πιο αιχμηρά ζητήματα της επικαιρότητας, θυμίζοντας παράλληλα την προσοπτική της νίκης, την επαναστατική οδό, τον «δρόμο του Νοέμβρη». Η επιτυχία τους κάθε χρόνο δίνει νέα ώθηση στο κίνημα για την κλιμάκωση των αγώνων. Αυτή η αιχμή τον φετινό Νοέμβρη αφορά την Παλαιστίνη. Η τελευταία διετία έχει σημαδεντεί από την έξαρση της γενοκτονίας του Παλαιστινιακού λαού από το κράτος – τρομοκράτη Ισραήλ. Η Γάζα, το επίκεντρο της γενοκτονίας έχει σχεδόν ισοπεδωθεί. Δεκάδες χιλιάδες Παλαιστίνιοι έχουν δολοφονηθεί κι άλλοι τόσοι βρίσκονται ακόμα θαμμένοι στα ερείπια. Κι όμως η Παλαιστινιακή Αντίσταση συνεχίζει να παλεύει για την ελευθερία του λαού της μετατρέποντας τη Γάζα σε βάλτο για τους σφαγείς του ισραηλινού στρατού.

Έχει στο πλευρό της τον παγκόσμιο ξεσηκωμό του κινήματος αλληλεγγύης. Τα εκατομμύρια των εργατών/ριών που κατέβηκαν σε απεργίες στην Ιταλία, την Ισπανία και την Ελλάδα. Τα μαζικά συλλαλητήρια σε όλο τον πλανήτη. Τους φοιτητές/ριες που βάζουν την Παλαιστίνη μέσα στα πανεπιστήμιά τους. Τις μαζικές κινήσεις των ακτιβιστών/ριών που από «αέρα, θάλασσα και στεριά» αμφισβητούν τον αποκλεισμό της Γάζας. Τους εξεγεμένους/ες των αραβικών και των ασιατικών χωρών που κρατώντας την παλαιστινιακή σημαία, αμφισβητούν τα δικά τους καθεστώτα.

Δεν πρόκειται για έναν αγώνα αλληλεγγύης σε μια «μακρινή» σφαγή που πρέπει να σταματήσει. Η μάχη για Λευτεριά στην Παλαιστίνη συνδέεται με τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας στη χώρα μας σε όλα τα επίπεδα. Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη ήταν από τις πρώτες που έτρεξαν στο πλευρό του «Μπίμπι» και παραμένει σφιχταγκυλωμένη μαζί του, ακόμα και όταν άλλες κυβερνήσεις αναγκάζονται, έστω και υποκριτικά μετά από δυο χρόνια, να παίρνουν αποστάσεις. Είναι μια συμμαχία δεμένη με τις επιθέσεις σε βάρος των εργατών/ριών εδώ: Τις επιθέσεις των ιδιωτικοποιήσεων και της επέλασης του ισραηλινού κεφαλαίου στην ελληνική αγορά, από την ΕΛΒΟ και τα λιμάνια, μέχρι τη βιομηχανία του τουρισμού και της στέγης. Των αγοραπωλησιών οπλικών οπτημάτων που με θράσος μύστραζαν στην παρέλαση της 28ης Οκτώβρη. Των νταλαβεριών της ενέργειας και των πολεμοκαπτηλών γεωπολιτικών ανταγωνισμών. Κι όλα αυτά την ώρα που ο κόσμος εδώ αφήνεται έρμαιο στην ακριβεία, με καθηλωμένους μισθούς, περικοπές, διαλυμένα νοσοκομεία, συγχωνευόμενα σχολεία, διακόμηνους φοιτητές/ριες, αστυνομοκρατούμενες γειτονιές. Όπως το Πολυτεχνείο ένωσε τις διεκδικήσεις για Ψωμί, Παιδεία και Ελευθερία με το διεθνή Μάη '68 και το «Εδώ θα γίνει Ταϊλάνδη», η μάχη της Παλαιστίνης σήμερα ενώνει όλες τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας μεταξύ τους και τις συνδέει με το διεθνές κίνημα αλληλεγγύης. Γι' αυτό και η φετινή διαδήλωση του Πολυτεχνείου θα έχει την Παλαιστίνη στο κέντρο της.

Γιάνης Μαΐστρος, ΕΜΠ
Πρώην Α/Πρόεδρος ΠΟΣΔΕΠ

17 Νοέμβρη 2022, Αθήνα Φωτό: Στέλιος Μικαϊλίδης

Οι λαϊκές κινητοποιήσεις ανατρέπουν τον αυταρχισμό και τον φασισμό

Το παν-εκπαιδευτικό κίνημα στηριζόμενο σε έντονες λαϊκές κινητοποιήσεις απέτρεψε την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος είκοσι χρόνια πριν, ακυρώνοντας την καθεστωτική πολιτική της τότε κυβέρνησης, η οποία με αλαζονεία και αυταρχισμό επιχειρούσε να επιβάλει την αντι-μεταρρύθμιση της στο Πανεπιστήμιο. Οι σημερινές κινητοποιήσεις για το έγκλημα των Τεμπών σημαδεύει άλλη μια τέτοια στιγμή λαϊκής διεκδίκησης με νίκη.

Ωστόσο, η εγκατάλειψη των Πανεπιστημίων μέσω της μείωσης της χρηματοδότησης, και η θεσμική υποβάθμιση με αυταρχικές ρυθμίσεις, με αιχμή τα τελευταία χρόνια, επιβάλλοντας επιθετική νεοφιλελεύθερη πολιτική, ακυρώνουν ακόμη και αστικές συνταγματικές προβέψεις για ακαδημαϊκές ελευθερίες.

Αστυνόμευση και κάμερες για επιτήρηση της πανεπιστημιακής ζωής, ποινικοποίηση και διώξεις φοιτητών και καθηγητών παραπέμπουν ευθέως σε φασιστική νοοτροπία. Με την ποινικοποίηση της κοινωνικής αντίδρασης σ' αυτά τα μέτρα και την απολυταρχική διοίκησή τους, ιδίως από μονοπρόσωπα όργανα, επιβάλλουν την άμεση κινητοποίηση με αγώνες για την ανατροπή τους.

Στρώνεται ο δρόμος σε ιδιωτικά εκπαιδευτήρια για να πουλήσουν “πιστοποιημένα” πακέτα γνώσης σε “πελάτες - φοιτητές” με δίδακτρα, σε αντίθεση προς το Σύνταγμα και τους θεσμούς που κατακτήθηκαν με παλλαϊκές κινητοποιήσεις. Έτσι, ιδιωτικά κολέγια βαφτίστηκαν “μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά” εκπαιδευτήρια. Η κυβέρνηση μάλιστα κατασκευάσει τον νεολογισμό “Νομικά Πρόσωπα Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης – ΝΠΠΕ” (για τα κατ’ ευφημισμών “πανεπιστήμια”...)!

Αν επιτρέψουμε να περισταλούν ή έστω να περιοριστούν και αυτές οι στοιχειώδεις ακαδημαϊκές ελευθερίες στα Πανεπιστήμια, όχι μόνο η αριστεία δεν θα ευδοκιμεί (όπως η κυβέρνηση ευαγγελίζεται) αλλά δεν θα βρίσκουμε ούτε το αναγκαίο οξυγόνο για την απρόσκοπτη συμμετοχή μας στην παραγωγή νέας γνώσης και τη δημιουργικότητα, τις οποίες αυτοδυσμεντήκαμε να θεραπεύσουμε.

Αυτή ακριβώς η δραστηριότητα, μαζί με τη διδασκαλία, είναι σύμφυτη προς τον πυρήνα του ρόλου μας ως Πανεπιστημιακών Δασκάλων. Αναλογιζόμενοι τις ευθύνες μας, οφείλουμε να τις αναλάβουμε, σε συντονισμό με τους φοιτητές και την κοινωνία. Μόνο η λαϊκή κινητοποίηση “από τα κάτω” μπορεί να ανακόψει την επιθετική νεοφιλελεύθερη λαίλαπα.

Ακριβώς αυτήν την αυταρχική πολιτική της η κυβέρνηση, που γκρεμίζει αξίες και κατακτήσεις αιώνων, υποβεί προκλητικά και ως εξωτερική πολιτική της χώρας με το σφιχταγκάλιασμα της ματοβαμμένης κυβέρνησης του Ισραήλ που επιδίδεται στην εθνοκάθαρση της Παλαιστίνης και την γενοκτονία του λαού της. Διώκει και ποινικοποιεί το δικαίωμα στην υπεράσπιση ακόμη και του στοιχειώδους δικαιώματος του λαού αυτού στη ζωή και την επιβίωση. Μόνο οι λαϊκές κινητοποιήσεις μπορούν να ανατρέψουν την απολυταρχία και τον φασισμό.

Κυριακή 16 Νοέμβρη, 12μ Πολυτεχνείο

Εκδήλωση – συζήτηση:

Ενάντια στα σχέδια Τραμπ – Νετανιάχου- Μητσοτάκη, Αγώνας για μια Ελεύθερη Παλαιστίνη!

Ομιλητές: Άχμεντ Χασάν Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, Γιώργος Τσιάρας δημοσιογράφος ΕφΣυν, Ναουζάτ Χαντίντ μεταφράστρια, Νεκτάριος Δαργάκης δημοσιογράφος in.gr, Γιάννης Σηφακάκης Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο

Παραμεβώσεις: Βαγγέλης Γκιουγκής πρόεδρος ΣΦΕΑ, Μαρία Ζησιμάτου πρόεδρος Σωματίου Εργαζομένων νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου, Κλεονίκη Αλεξοπούλου μέλος Διεθνούς Επιτροπής Global Sumud Flotilla, Σωτήρης Λατιέρης μέλος BDS Greece, Κωνσταντίνα Κακούρου πρόεδρος Ε ΕΛΜΕ Αθήνας, Μαρία Καστελιώτη μέλος March to Gaza Greece, Γιώργος Πίττας εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη, Mimi Ercolano SI COBAS - Νάπολη

Συντονίστρια: Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων νοσοκομείου Άγιος Σάββας

Μισό αιώνα μετά τη εξέγερση του Νοέμβρη, τα συνθήματα εκείνης της εποχής, «έξω το ΝΑΤΟ, έξω οι ΗΠΑ, «Ελλάδα, Κύπρος Παλαιστίνη, Αμερικάνος δε θα μείνει», συντρίβονται ολοκληρωτικά.

Το καθεστώς της Μεταπολίτευσης βρίσκεται στο στόχαστρο, από το σύνολο των κυβερνήσεων της τελευταίας δεκαπενταετίας. Η συνταγματική εκτροπή δεν περιορίζεται στα θέματα Παιδείας, Υγείας, Πολιτισμού, ποιότητας ζωής. Η εξωτερική πολιτική εξαντλείται στην Αμερικανοδουλεία και στην ποινικοποίηση όποιας κριτικής στρέφεται κατά των εγκλημάτων του τοπικού μας πάτρωνα, ενός κράτους απαρχτχάντ.

Το Ισραήλ, στον πιο εξοντωτικό πόλεμο από αυτούς που πραγματοποιήσε τα τελευταία ογδόντα χρόνια, προκάλεσε στη Γάζα εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και τραυματίες, εκατομμύρια πρόσφυγες, τεράστια ανθρωπιστική και σχεδόν ολοκληρωτική οικιστική και περιβαλλοντική καταστροφή.

Παρά τη γενοκτονία, η Παλαιστινιακή αντίσταση, με κέντρο τη μαρτυρική Γάζα συνεχίζεται, γιατί τη στηρίζει ο Παλαιστινιακός λαός, παρότι τα εγκλήματα του Ισραηλινού κράτους συνεχίζονται και μετά τη εκχειρία, με δεκάδες νεκρούς καθημερινά.

Τον Δεκέμβριο του 2015, η Ελληνική Βουλή, ομόφωνα και προφανώς υποκριτικά, κάλεσε την Ελληνική Κυβέρνηση να αναγνωρίσει το Παλαιστινιακό κράτος και η αναγνώριση αυτή παραμένει εκκρεμής. Προφα-

7 Οκτώβρη 2025, Αθήνα Φωτό: Στέλιος Μικαϊλίδης

Πορεία Πολυτεχνείου

Δευτέρα 17 Νοέμβρη

3μμ Πλ. Κλαυθμώνος

(Σταδίου&Χρ. Λαδά)

νός, αυτή τη στιγμή μόνον οι πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στηρίζουν αυτό το αίτημα. Γιατί τόσο δυνάμεις της σημερινής Αντιπολίτευσης (το Νοέμβρη του 2015, ο πρωθυπουργός Τσίπρας, αναγνώρισε στην πράξη, σκανδαλωδώς κατά τη διεθνή διπλωματική πρακτική, δυο χρόνια πριν τον Τραμπ (!), την Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα του Ισραήλ: εκεί επέλεξε να επισκεφτεί τον Νετανιάχου, για να κλείσει διμερείς συνεργασίες, σε τεχνολογικούς, ενεργειακούς, οικονομικούς κλπ. τομείς), όσο και η σημερινή κυβέρνηση (που το 2020 φρόντισε η συνεργασία με μεταβληθεί σε διμερή στρατιωτική συμμαχία), έχουν προσφέρει ανοχή στο έγκλημα φροντίζοντας να μη θιγεί ούτε κατ' ελάχιστο το σιωνιστικό κράτος – εγκληματίες αναγόμενους σε αντεθνικούς δρώντες αλληλέγγυα παιδιάκια και μαζικούς διαδηλωτές, απαντώντας με διώξεις, γκλομπι και δακρυγόνα.

Λευτεριά στην Παλαιστίνη είναι το κεντρικό σύνθημα της φετινής επετείου για την 17 η Νοέμβρη. Γιατί η απαίτηση για την αναγνώριση του Παλαιστινιακού κράτους είναι σήμερα υπόθεση της διπλωματίας των μαζών, των δράσεων των από κάτω, της δύναμης της αλληλεγγύης στον αγώνα του Παλαιστινιακού λαού που συνεχίζεται.

Αντώνης Μασούνης

Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ,
αγωνιστής της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου

Τα συνθήματα του Νοέμβρη και η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Τιμούμε την επέτειο για την εξέγερση του Πολυτεχνείου του 1973 γνωρίζοντας ότι δεν είναι απλά μια “επέτειος”, αλλά μια ακόμα ευκαιρία για να κατέβουμε στο δρόμο μαζικά απέναντι στην καταστροφική κυβέρνηση του Μητσοτάκη και σε αυτούς που διαχειρίζονται την πιο μεγάλη πολυκρίση του συστήματος που φέρνει ακρίβεια, φτώχεια, ρατσισμό, πόλεμο και προπαθούν να μας πείσουν ότι δεν υπάρχει εναλλακτική.

Όμως η εξέγερση του Πολυτεχνείου μας θυμίζει ότι η κοινωνία αλλάζει, όταν η νεολαία και οι εργαζόμενοι παλεύουν και μπαίνουν μαζικά στο προσκήνιο. Ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1960, νέοι εργάτες και φοιτητές ξεσηκώνονταν ενάντια σε έναν “ιδανικό” κόσμο που έδινε για τους πολλούς ψίχουλα, αυταρχισμό, ρατσισμό και πόλεμο. Η έκρηξη του Μάη του 1968 αλλά και το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στον πόλεμο του Βιετνάμ έπαιξαν καταλυτικό ρόλο τότε, οδηγώντας σε μαζικά κινήματα σε όλο τον κόσμο αλλά και στην Ελλάδα την περίοδο της χούντας.

Μέσα στο σημερινό εκρηκτικό μείγμα της διεθνούς πολυκρίσης, το μήνυμα που δίνει η εξέγερση του Πολυτεχνείου, 52 χρόνια μετά, είναι επίκαιρο όσο ποτέ και εμπνέει τους αγώνες μας σήμερα για καλύτερα μεροκάματα με συλλογικές συμβάσεις εργασίας ενάντια στο 13ωρο, για έναν κόσμο χωρίς ρατσισμό και πόλεμο. Παίρνουμε έμπνευση από το μεγάλο αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ τότε, στη μάχη που δίνουμε σήμερα για ελεύθερη Παλαιστίνη. Αντιστεκόμαστε στη γήλωσε ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Τζέι ντι Βανς: «Το Ισραήλ έχει το πλήρες δικαίωμα να αμυνθεί, αλλά τα συμφέροντα της Αμερικής δεν ευθυγραμμίζονται πάντα με τα συμφέροντα του Ισραήλ». Δεν υπάρχει τίποτα «ειρηνικό» σε όλα αυτά, το «σχέδιο» είναι, όπως πάντα, να θάψουν τους Παλαιστίνιους και να μοιράσουν τα μπάτια τους. Και σε αυτό το αντιδραστικό παζάρι οξύνονται οι ανταγωνισμοί καθώς κάθε δύναμη διεκδικεί αναβαθμισμένο ρόλο. Όχι μόνο η Αίγυπτος, η Τουρκία, τα Εμιράτα, αλλά και η Ελλάδα με τον Μητσοτάκη και τον Γεραπερίτη να δηλώνουν ότι «θα διεκδικήσουμε και θα πετύχουμε τη συμμετοχή

Ραφαήλ Καστρίτσης

Αντιπρόεδρος σωματίου στην ΤΣΑΜΟΥΡΗΣ ΑΕ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Στις 17 Νοέμβρη στην επέτειο του Πολυτεχνείου, διαδηλώνουμε μαζικά για Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Συνδέουμε την εξέγερση του '73, που τσάκισε τη Χούντα κι άνοιξε το δρόμο για τους ορμητικούς αγώνες της Μεταπολίτευσης, με την Ιντιφάντα, που συγκρούεται με την γενοκτονική επίθεση του κράτους-τρομοκράτη. Τότε ήταν το αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ που πυροδότησε ένα παγκόσμιο κύμα αγώνων και επαναστατικών κινήμάτων, τον «Μάη του '68». Σήμερα είναι το κίνημα αλληλεγγύης στο πλευρό της Παλαιστινιακής Αντίστασης που ξεσηκώνει εκατομμύρια σε ολόκληρο τον πλανήτη κόντρα στο σιωνισμό και τον ιμπεριαλισμό. Αλλά και κόντρα στις κυβερνήσεις που τους στηρίζουν, όπως ο Μητσοτάκης που τρέχει να βοηθήσει Τραμπ και Νετανιάχου να επιβάλουν τα σχέδια τους στη Γάζα.

Από τις 10 Οκτώβρη που ξεκίνησε η λεγόμενη εκχειρία στη Γάζα, εκατοντάδες Παλαιστίνιοι συνεχίζουν να δολοφονούνται. Το πέρασμα της Ράφα παραμένει κλειστό εμποδίζοντας να φτάσει η ανθρωπιστική βοήθεια και ο σιωνιστικός στρατός κατέχει το 55% της ανατολικής Γάζας που χωρίζει η «κίτρινη γραμμή», την οποία χάραξαν αυθαίρετα οι σιωνιστές με βάση το σχέδιο Τραμπ. Τούλαχστον 10 χιλιάδες αγνοούμενοι Παλαιστίνιοι είναι θαμμένοι στα χαλάσματα με το Ισραήλ να αρνείται να προχωρήσει ο εντοπισμός τους και άλλοι τόσοι στις οδηγώντας σε μαζικά κινήματα σε όλο τον κόσμο αλλά και στην Ελλάδα την περίοδο της χούντας.

Μέσα στο σημερινό εκρηκτικό μείγμα της διεθνούς πολυκρίσης, το μήνυμα που δίνει η εξέγερση του Πολυτεχνείου, 52 χρόνια μετά, είναι επίκαιρο όσο ποτέ και εμπνέει τους αγώνες μας σήμερα για καλύτερα μεροκάματα με συλλογικές συμβάσεις εργασίας ενάντια στο 13ωρο, για έναν κόσμο χωρίς ρατσισμό και πόλεμο. Παίρνουμε έμπνευση από το μεγάλο αντιπολεμικό κίνημα του Βιετνάμ τότε, στη μάχη που δίνουμε σήμερα για ελεύθερη Παλαιστίνη. Αντιστεκόμαστε στη γήλωσε ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Τζέι ντι Βανς: «Το Ισραήλ έχει το πλήρες δικαίωμα να αμυνθεί, αλλά τα συμφέροντα της Αμερικής δεν ευθυγραμμίζονται πάντα με τα συμφέροντα του Ισραήλ». Δεν υπάρχει τίποτα «ειρηνικό» σε όλα αυτά, το «σχέδιο» είναι, όπως πάντα, να θάψουν τους Παλαιστίνιους και να μοιράσουν τα μπάτια τους. Και σε αυτό το αντιδραστικό παζάρι οξύνονται οι ανταγωνισμοί καθώς κάθε δύναμη διεκδικεί αναβαθμισμένο ρόλο. Όχι μόνο η Αίγυπτος, η Τουρκία, τα Εμιράτα, αλλά και η Ελλάδα με τον Μητσοτάκη και τον Γεραπερίτη να δηλώνουν ότι «θα διεκδικήσουμε και θα πετύχουμε τη συμμετοχή

Λογαριάζουν όμως χωρίς τους Παλαιστίνιους που στηρίζουν την ενωμένη Αντίσταση κόντρα στις προσπάθειες υπονόμευσης και διάσπασης. Που δηλώνουν πλειοψηφικά αντίθετοι στον αφοπλισμό της Χαμάς με ποσοστό που στη Δυτική Όχθη – εκεί που οι σιωνιστές έποικοι κλιμακώνουν τις επιθέσεις για να τους «ξεριζώσουν», χωρίς επιτυχία, από τη γη τους - φτάνουν στο 80%! Αυτή η Αντίσταση πυροδοτεί την οργή «του αραβικού περσοδρόμου» από την Τυνησία και το Μαρόκο μέχρι το Κάιρο και το Πορτ Σαϊντ -όπου αυτές τις μέρες απεργούν οι εργαζόμενοι στη διώρυγα του Σουέζ- αναγκάζοντας δικτάτορες σαν το Σίσι στην Αίγυπτο ή τον Αμπντάλα στην Ιορδανία να δηλώνουν ότι δεν θα στείλουν στραωτική δύναμη στη Γάζα για να επιβάλει τη συμφωνία.

Όλες, όλοι, όλα μαζί, στην πορεία του Πολυτεχνείου!

Με Παππά, Κασιδιάρη και Λαγό ολοκληρώθηκαν οι απολογίες στη δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής την Παρασκευή 31 Οκτώβρη (195η δικάσιμος). Μετά από μια συνεδρίαση οκτώμισι ωρών, το δικαστήριο ανακοίνωσε το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας και όρισε ως ημερομηνία για την εισαγγελική πρόταση την Παρασκευή 12 Δεκέμβρη.

Αυτό σημαίνει ότι ανοίγει πλέον ο δρόμος για την τελεσίδικη καταδίκη της ναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης. Όπως επίσης και για την επιβολή μεγαλύτερων ποινών τόσο στο διευθυντήριο της συμμορίας όσο και στους δράστες της δολοφονικής απόπειρας κατά του Αιγύπτιου αλιεργάτη Αμπουζίντ Εμπάρακ -δυνατότητα που έχει δώσει στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο η άσκηση εισαγγελικής έφεσης επί των πρωτοβάθμιων ποινών των συγκεκριμένων καταδικασθέντων.

Μετά από τρειςμισιά χρόνια δίκης ο κλοιός σφίγγει και αυτό ήταν ολοφάνερο στη διαδικασία των απολογιών. Ο Μιχαολιάκος, ο φύρερ της οργάνωσης δεν εμφανίστηκε καν, ενώ όσοι απολογήθηκαν επέλεξαν μια προσωπική στρατηγική διάσωσης.

Το ίδιο έκανε και η τελευταία τριάδα από το διευθυντήριο. Μπορεί Παππάς, Κασιδιάρης και Λαγός να αναμάσησαν όλο το αφήγημα περί «πολιτικής σκευωρίας και δίωξης», να προσπαθήσαν να αναδείξουν την υποτιθέμενη «πλεκτάνη» που στήθηκε σε βάρος τους καθώς και τα «ποταπά πολιτικά κίνητρα» που κρύβονταν πίσω της γιατί για τους ίδιους η ΧΑ «έκοβε ποσστά» από τη ΝΔ και τον Σαμαρά.

Αλλά όταν το θέμα έφτανε στην ουσία της υπόθεσης, των εγκληματικών πράξεων, εκεί ήταν αναγκασμένοι είτε να πάρουν αποστάσεις από τον Μιχαολιάκο, είτε να αλλάξουν τις ιδέες τους, είτε να πετάξουν καρφιά ο ένας για τον άλλο, είτε να αρνηθούν ότι έχουν οποιαδήποτε ευθύνη -ή και όλα μαζί. Εκεί πραγματικά «η σπορά των ηττημένων του '45» όπως έλεγε κάποτε ο Μιχαολιάκος έπρεπε να υποστεί άλλη μια ήττα.

Ο υπαρχηγός

«Πρώτη φορά το λέω, δεν ήμουν στον στενό κύκλο του Μιχαολιάκου ... άλλοι ξημεροβραδιάζονταν στο σπίτι του ... άλλοι βουλευτές είχαν βλέψεις στο προσκήνιο ή το παρασκήνιο για τη θέση του γενικού γραμματέα». Έτσι, στεγνά και απόλυτα, αποφάσισε ο Χρήστος Παππάς, ο άλλοτε «υπαρχηγός» και «ιδεολογικός καθοδηγητής» της οργάνωσης -ιδιότητες που φυσικά αρνήθηκε και απέδωσε σε εφεύρημα των ΜΜΕ- να σώσει το τομάρι του.

Μόνο που οι σχέσεις του με τον φύρερ και η πορεία του στην οργάνωση, όντας ένα από τα πιο παλιά και πιο πιστά όπως φάνηκε τελικά στελέχη της, τον καταδίκωναν συνεχώς. Αυτό συνέβη για παράδειγμα όταν προσπάθησε να πείσει ότι για δεκαπέντε χρόνια, από το 1997 μέχρι το 2012 που εκλέχτηκε βουλευτής, είχε αποκοπεί από την ΧΑ και ήταν ένας απλός καταστηματούχος επίπλων στα Γιάννενα. Η πρώτη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας με πρόταση του ίδιου του Μιχαολιάκου και η ένταξή του ξανά τότε -αν είχε φύγει και ποτέ- στην Κεντρική Επιτροπή και το Πολιτικό Συμβούλιο το οποίο ο ίδιος χαρακτήρισε ως «όργανο ταχύτερης λειτουργίας» που έδινε τις «κατευθυντήριες γραμμές», αντέκρουαν την εικόνα του «αποκομμένου» και επιβεβαίωναν το ρόλο του στην πολύ στενή ηγετική ομάδα.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ Χ.Α.

Απολογήθηκαν ο υπαρχηγός, ο εκπαιδευτής και ο εκτελεστής

Το ίδιο συνέβη με την απόπειρά του να αποδομήσει το κίνητρο των εγκληματικών πράξεων, τη ναζιστική ιδεολογία. Προσπάθησε να πείσει ότι ο «εθνικοσοσιαλιστικός προσανατολισμός» με τον οποίο ξεκίνησε η ΧΑ όταν ο ίδιος την γνώρισε το '83 (στην πραγματικότητα την ίδρυσε μαζί με τον Μιχαολιάκο), εγκαταλείφθηκε μετά το 1992 και πολύ περισσότερο δεν χαρακτήριζε τα κοινοβουλευτικά της χρόνια. Όμως ο σκληρός του δίσκος, μέσα στον οποίο έβριθαν τα χιτλερικά κείμενα, επιστολές, εγκύκλιοι, φωτογραφίες, ένα ανατριχιαστικό υλικό που κάλυπτε όλη την περίοδο ζωής της ΧΑ, αποκάλυπτε την ιδεολογική συνέχεια της συμμορίας.

Εκεί πραγματικά έπρεπε να εξηγήσει τα ανεξήγητα. Γι' αυτό και προκαλούσαν τόσο πολύ οι απαντήσεις του. Όχι μόνο τα «ήμουν ρομαντικός το 1989» όπως είπε για την επιστολή του στον στρατηγό των ναζί Ντεγκρέλ. Αλλά και τα «ήταν οικογενειακή πλάκα μετά από εθνική εορτή» που είπε για τις φωτογραφίες με τα παιδιά του που χαιρετούσαν ναζιστικά. Ή τα «ήταν χάριν τιμής προς τον φίλο που με φιλοξενούσε» που είπε για την φωτογραφία του στον τάφο του Μουσολίνι.

Έφτασε στο σημείο του απόλυτου εξευτελισμού όταν ισχυρίστηκε ότι δεν γνωρίζει την πρωτότυπη ναζιστική σφραγίδα της οργάνωσης καθώς «κυκλοφορούσαν πολλές στα γραφεία» από κάποιον «κύριο Βασίλη». Εκεί πια, για να αποφύγει περαιτέρω γελοιοποίηση, ο «θεωρητικός» της συμμορίας άρχισε σιγά σιγά να δηλώνει άγνοια για όλα όσα παρέπεμπαν στο ναζιστικό καθεστώς -όπως τι σημαίνει «αγχιβασίν» ή τι ήταν η «λικοπαγίδα».

Με τον ίδιο τρόπο έβγαλε την ουρά του έξω από όλες τις επιθέσεις. Στο θέατρο Κυψήριο, όπου είχε καταγραφεί να μπαίνει ανενόχλητος σε κλούβα των ΜΑΤ και να απελευθερώνει προσαχθέντα, είπε πως «έναν παπούλη που καθόταν στα σκαλιά της κλούβας βοήθησα». Στη Μελιγαλά δεν είδε κανένα επεισόδιο. Στη Χερσόνησο Ηρακλείου ήταν μέσα στο ξενοδοχείο και δεν πήρε ποτέ χαμπάρι τίποτα. Στην Κόρινθο δεν ήταν σίγουρος αν είχε πάει. Στη Νίκαια πήγε μόνο μια φορά, για κοπή πίττας τον Γενάρη του '13. «Δεν γνώριζα κανέναν», «δεν ξαναπήγα», είπε, ξεχνώντας τα όσα εκθειαστικά είχε πει τότε για την τοπική.

Ομολογουμένως όμως έδρα και ακροατήριο έμαθαν και καινούργια πράγματα από την απολογία του. Όπως ότι τις σιδηροδρομικές μπορούσε κάποτε να τις βρει κανείς παντού. Αυτή που είχε στο σπίτι του την είχε πάρει, είπε, από «ένα πανηγύρι» όταν ήταν στη δεύτερα γυμνασίου. Το λάθος του ήταν πως ήταν «μαζώχτρα» και την κράτησε, μαζί με τις φωτογραφίες, τα κείμενα και όλο το υλικό του παρελθόντος. Αυτό το «κακό χούι», κατέληξε, «πληρώνει» τώρα που βρέθηκε στο στόχαστρο των πολιτικών του αντιπάλων.

Ο εκπαιδευτής

Όλο τουπέ και φιγούρα ήταν η απολογία

του Ηλία Κασιδιάρη. Με αυτό τον τρόπο προσπάθησε να μετριάσει κάπως το γεγονός ότι, δίπλα στα μεγαλόστομα περί πολιτικής δίωξης, έπρεπε να ξεγυμνωθεί για δεύτερη φορά μπροστά στο δικαστήριο. Γιατί αυτό ακριβώς έκανε από την αρχή μέχρι το τέλος, με υφάκι και υπεροψία μεν, χωρίς κανέναν ενδοιασμό δε.

Ο φυρερίσκος και εκπαιδευτής των ταγματών εφόδου αποκήρυξε τη βία, μιλώντας για «άθλια και καταδικαστέα εγκλήματα» για τα οποία ο ίδιος και η ηγεσία της ΧΑ δεν φέρουν καμία ευθύνη. Ομοίως, απεκδύθηκε της ναζιστικής ιδεολογίας, περιγράφοντας πχ τη φωτογραφία του με τη σημαία της Βέρμαχτ ως προϊόν «φωτομοντάζ» που του έστειλε για πλάκα κάποιος φίλος και διέρευσε στην Εφημερίδα των Συντακτών μέσω της αστυνομίας -παρότι υπερασπίστηκε ως ελευθερία της έκφρασης το να χρησιμοποιεί κανείς όποια σύμβολα θέλει.

Με ένταση αρνήθηκε και τις στρατιωτικές εκπαιδεύσεις όπως και το ρόλο του εκπαιδευτή, ισχυριζόμενος ότι οι σχετικές φωτογραφίες είναι από επίσημες τελετές της λέσχης εφόδρων και την προσωπική του ζωή. Φτάνοντας στον σχεδόν παιδικό ισχυρισμό ότι τα αρχεία που ο ίδιος είχε ονοματίσει με τη λέξη «trainer» ήταν επειδή δεν χωρούσε το... «personal trainer». Αντίστοιχα απαρνήθηκε τη σβάστικα στο μπράτσο και το ναζιστικό χαιρετισμό, επαναλαμβάνοντας τη γελοία εξήγηση που έχουν επιστρατεύσει όλοι περί «αρχαιοελληνικών παραστάσεων και συμβόλων».

Παρότι απέφυγε να σχολιάσει δηλώσεις του Μιχαολιάκου, τονίζοντας μόνο με νόημα ότι έχει φύγει πια από τη ΧΑ, «άδειασε» ψυχρά, όπως είχε κάνει και πρωτόδικα, τα τάγματα εφόδου και τη Νίκαια. «Να μην μιλήσω!» δήλωσε emphatic για την συγκεκριμένη τοπική και το σενάριο που έχουν κατασκευάσει κάποιοι εκ των κατηγορουμένων ότι το βράδυ της δολοφονίας Φύσσα μαζεύτηκαν για να μοιράσουν τρικάκια.

«Ψέματα», «συκοφαντίες», «αθλιότητες» υποστήριξε για όλες τις μαρτυρίες και τα στοιχεία που τον εμπλέκουν σε επιθέσεις της οργάνωσης, όπως στο παλιό Εφετείο, το πογ-

κρόμ του 2011 ή τον Μελιγαλά -ακόμα κι αν προέρχονται από συνομιλίες μελών της οργάνωσης. Δήλωσε επίσης ότι δεν του άρεσαν οι στολές παραλλαγής και γι' αυτό δεν τις φορούσε -παρά μόνο «το μπλουζάκι που ήταν σήμα κατατεθέν εκείνη την εποχή»- καθώς και ότι η παρέλαση στον Μελιγαλά ήταν στο πρότυπο των σχολικών εορτών «προς τιμήν των πεσόντων».

Για όλες τις ατάκες του που υποδήλωναν εγκλήματα είχε και από μία απίστευτη ερμηνεία. Όπως για παράδειγμα ότι όταν έλεγε «οι καλύτερες δουλειές γίνονται τη νύχτα» αναφερόταν «στη δράση των αστυνομικών δυνάμεων» που κάνει «βραδυνές εφόδους». Και ισχυρίστηκε ότι αν είπε και μια κουβέντα παραπάνω, όπως πχ στη Χερσόνησο Ηρακλείου όπου απειλούσε τον αστυνομικό διευθυντή «με νεκρούς μέχρι το βράδυ» ή αν σήκωσε και καμιά φορά το χέρι, όπως πχ με τα χαστούκια την Κανέλη, αυτά ήταν ξεσπάσματα της στιγμής, «απρεπέστατα» και «ατυχή» που τα μετάνιωσε αμέσως. Μόνο «νερό και αλάτι» δεν είπε.

Το «ευαγγέλιο» του Κασιδιάρη ήταν η εισαγγελική πρόταση της Αδαμαντίας Οικονόμου στο πρωτόδικο δικαστήριο. Σε όλη τη διάρκεια της απολογίας του, διάβαζε και ξαναδιάβαζε αποσπάσματα από εκείνη την προσβλητική για τα θύματα αθωωτική αγόρευση που απέδιδε τα εγκλήματα σε μεμονωμένα μέλη και όχι σε κεντρικό σχεδιασμό ή εντολή. «Ο δολοφόνος του Φύσσα δολοφόνησε και τη ΧΑ», επανέλαβε από την Οικονόμου, προχωρώντας το και σε προσωπικό επίπεδο. «Με δολοφόνησε κι εμένα, γιατί έχω περάσει έξι χρόνια στη φυλακή», είπε θρασύτατα, βεβηλώνοντας τη μνήμη του Παύλου και δείχνοντας μια άνευ προηγουμένου ασέβεια προς την οικογένειά του.

Για να στηρίξει μάλιστα το αφήγημα των μεμονωμένων μελών, δήλωσε ότι αναγνωρίζει ως λάθος της ηγεσίας της ΧΑ το ανεξέλεγκτο άνοιγμα γραφείων μετά την εκλογική άνοδο του 2012, καθώς έτσι «τρώπωναν» οι Ρουπακιάδες. Η πραγματικότητα βέβαια είναι ότι εκεί μέσα «γεννιούνταν» οι Ρουπακιάδες -εκεί εκπαιδεύονταν και γίνονταν «τούμπανο», από εκεί εφορμούσαν. Όπως ακριβώς προειδοποιούσε από την πρώτη στιγμή το αντιφασιστικό

κίνημα, όταν μιλούσε για “γραφεία-ορμητήρια” δολοφονικών επιθέσεων κάτω από τη μάσκα του “νόμιμου πολιτικού κόμματος”.

Κι ο εκτελεστής

Καμία έκπληξη δεν προκάλεσαν όσα ισχυρίστηκε ο Γιάννης Λαγός. Τα περισσότερα τα έχει πει και ξανα-πεί με διάφορους τρόπους στα τρεισίμιση χρόνια της δίκης, αδυνατώντας κάθε φορά να δικαιολογήσει το γεγονός ότι και τα τρία μείζονα εγκλήματα της δίκης (δολοφονία Φύσσα, απόπειρα ανθρωποκτονίας Αμπουζίντ Εμπάρακ, επίθεση στους συνδικαλιστές της Ζώνης) έγιναν στη δική του περιοχή ευθύνης εκ μέρους της συμμορίας. Όπως και το γεγονός ότι σε όλα έχει βάλει την σφραγίδα του, με μηνύματα, προαναγγελίες, συνομιλίες.

Παρόλα αυτά, επέμεινε ότι ουδέποτε έδωσε εντολή για τη δολοφονία Φύσσα και ότι τα τηλεφωνήματά του εκείνο το βράδυ με τον πυρηνάρχη Πατέλη ήταν για την προετοιμασία ομιλίας του Μιχαολιάκου στην τοπική δυο μέρες μετά (ο φύρερ πρωτόδικα είχε πει ότι δεν είχε αποφασίσει αν θα πάει) καθώς και συσσί-τίου της οργάνωσης τέσσερις μέρες αργότερα. Όσο για τα τηλεφωνήματα που έγιναν αμέσως μετά τη δολοφονία και όλες τις επόμενες μέρες, είπε πως ήταν για να μάθει και να βγάλει άκρη για το τι ακριβώς συ-νέβη.

Μη μπορώντας να ισχυριστεί όπως οι υπόλοιποι της ηγεσίας ότι δεν γνώριζε τον Ρουπακιά, τον πα-ρουσίασε σαν έναν «κακομοίρη άνεργο» που τον είχε λυπηθεί ο Πατέλης και τον είχε για να βοηθάει στα γραφεία. Συμπληρώνοντας στη συνέχεια κι αυτός πως όλα έγιναν από τη «χαώδη κατάσταση» που έφε-ρε το άνοιγμα πολλών γραφείων.

Για ακόμα μια φορά αρνήθηκε ότι η δολοφονική επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες έγινε από μέλη της οργάνωσης και ότι όσα είχε πει ο ίδιος το ίδιο πρωί δημόσια ότι «οι Αιγύπτιοι ψαράδες στο εξής θα δίνουν λογαριασμό στη ΧΑ» αποτελούσαν προαναγ-γελία. Ομοίως αρνήθηκε ότι οργάνωσε το χτύπημα στους συνδικαλιστές της Ζώνης, παρότι τα μηνύματά του πριν και μετά την επίθεση αλλά και οι αντίστοιχες δημόσιες απειλές εναντίον τους ένα μήνα νωρίτερα δεν αφήνουν καμία αμφιβολία.

Όσο και αν προσπάθησε να συγκρατηθεί και να διατηρήσει ένα χαμηλό προφίλ -σε αντίθεση με αυτό των ξεσπασμάτων που είχε κατά τη διάρκεια της δί-κης με φωνές και βρισιές προς την έδρα- ο ρατσί-σμός και το αντιαριστερό μένος του έβραζαν. Έτσι δεν άντεξε να μην επιτεθεί στους Αιγύπτιους κατηγο-ρώντας τους ότι «πουλούσαν τα ψάρια τους πιο φτη-νά» ή στο ΠΑΜΕ που «σιγά, μια φορά έφαγαν ξύλο κι αυτοί από χρυσαυγίτες» και έγινε ολοκληρο θέμα για «το τριχωτό της κεφαλής του Πουλικόγιαννη».

Με τον ίδιο τρόπο μείωσε τη σημασία όλων των γε-γονότων, όπως στο Μελιγαλά ή την επίθεση στο Συ-νεργείο -για την οποία θυμίζουμε έχει καταδικαστεί αμετάκλητα. Ίσως η πιο ειλικρινής του στιγμή ήταν στο τέλος όταν παραδέχτηκε ότι συνεχίζει στη σκλη-ρή χρυσαυγίτικη γραμμή. «Δεν αδειάζω εγώ», «όλοι λιγοψύχησαν», «θα το ξαναέκανα αν μου δινόταν η ευκαιρία», «γι’ αυτό έφυγα, γιατί ήθελα να πολεμή-σω», «να είμαστε παρών στο πεζοδρόμιο», ήταν κά-ποια από τα λόγια του, έστω κι αν ισχυριζόταν ότι δεν εννοούσε ως διευθυντής εγκληματικής οργάνωσης.

Στο τέλος της συνεδρίασης, ο συνήγορος του Ρουπα-κιά διάβασε μια δήλωση του πελάτη του με την οποία ο δολοφόνος του Φύσσα έκανε μια αποτυχημένη απόπει-ρα να εξηγήσει τι έγινε εκείνο το βράδυ βγάζοντας λάδι τη ΧΑ και ζητώντας υποκριτικά συγγνώμη από την οικογέ-νεια του Παύλου. Η αποχώρηση της Μάγδας Φύσσα και των υπόλοιπων συγγενών και φίλων από την αίθουσα ήταν η απάντηση που πήρε.

Λένα Βερδές

31/10. Αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο Φωτό: Στέλιος Μιχαήλιδης

Μέχρι την καταδίκη

Δυναμική ήταν η αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο Αθηνών την τελευταία μέρα των απολογιών των νεοναζί δολοφόνων της Χρυσής Αυγής. Πλήθος κόσμου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ και άλλων οργανώ-σων και συλλογικοτήτων, φωνάζοντας συνθήματα που απαιτούσαν την αμετάκλητη καταδίκη της ναζιστικής συμμορίας. Πολλοί/ες μπήκαν στην δικαστική αίθουσα και παρακολούθησαν τη διαδικα-σία στη συνέχεια, στο πλευρό της Μάγδας Φύσσα και άλλων θυ-μάτων της εγκληματικής οργάνωσης.

Κατά τη διάρκεια της συγκέντρωσης έγιναν σύντομοι χαιρετι-σμοί. «Οι εργαζόμενοι/ες αυτής της χώρας, με τα συνδικάτα και τα σωματεία μας, ήμασταν πάντα στην πρώτη γραμμή σε κάθε αγώνα και μάχη ενάντια στον φασισμό, ενάντια στη ΧΑ, ενάντια στις φασιστικές επιθέσεις», είπε η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρό-εδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων Νοσοκομείου Άγιος Σάββας. «Δεν αφήσαμε καμία επίθεση σε μετανάστη, σε εργαζόμενο, σε νεολαίο, αναπάντητη. Με αποφάσεις, με συζητήσεις, με διαδηλώ-σεις και κινητοποιήσεις, βρεθήκαμε πάντα στο δρόμο», συνέχισε, φέρνοντας το παράδειγμα των υγειονομικών:

«Οι εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία βρεθήκαμε απέναντι σε κάθε ρατσιστική απόφαση της κυβέρνησης και του Υπουργεί-ου. Δεν αφήσαμε ποτέ κανένα μετανάστη με ή χωρίς χαρτιά, με ή χωρίς ΑΜΚΑ να μείνει χωρίς περίθαλψη, παρά τις απειλές και τις επιθέσεις. Έτσι θα συνεχίσουμε, με την πάλη και τον αγώνα, ενω-μένοι ενάντια στον ρατσισμό, για σύνορα ανοιχτά, για χαρτιά για όλους, για να μουν στη φυλακή για πάντα οι νεοναζί».

«Χαιρετίζω τη σημερινή αντιφασιστική συγκέντρωση και επιση-μαίνω ότι τώρα που η δίκη της ΧΑ, μετά από 195 δικασίμους σε τρισήμισι χρόνια, από τις 15 Ιουνίου 2022, πλησιάζει προς το τέ-λος της, πρέπει να είμαστε εδώ πιο συχνά, μέσα και έξω από τα δικαστήρια και σε εκδηλώσεις, για να μπορέσουμε να ολοκληρώ-σουμε τη νίκη του αντιφασιστικού κινήματος με μια τελεσίδικη καταδίκη και να μην τους δώσουμε την ευκαιρία είτε να αθωω-θούν είτε να πέσουν στα μαλακά», τόνισε ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος της Πολιτικής Αγωγής. «Συνεπώς δεν επαναπαυόμα-στε στο αποτέλεσμα της πρωτόδικης απόφασης, ο αγώνας συνε-χίζεται, για να αποτελέσει οριστικό παρελθόν η εγκληματική δρά-ση των ταγμάτων εφόδου και να μην έχουμε άλλο Σαχζάτ Λουκ-μάν, Παύλο Φύσσα».

Στη συνέχεια ενημέρωσε για τη δικαστική διαδικασία και έκλει-σε λέγοντας: «Αντιλαμβάνεστε ότι η αποδεικτική διαδικασία τε-λειώνει σήμερα. Ο χρόνος που επακολουθεί είναι για την εισαγ-

γελική πρόταση που πρέπει να είμαστε πάλι εδώ, στη συνέχεια για τις αγορεύσεις των συνηγόρων υποστήριξης κατηγορίας και στη συνέχεια των συνηγόρων υπεράσπισης. Η συνέχεια επί της οθόνης».

Κλιμάκωση

«Οι φοιτητές/ριες ήταν πάντα μπροστά στον αγώνα ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό, με αποφάσεις από τους φοιτητικούς συλ-λόγους, με μαζικό φοιτητικό κίνημα», ξεκίνησε η **Μαριάννα Σπιριδά-κη**, μέλος του Φοιτητικού Συλλόγου Φιλοσοφικής. «Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση Μητσοτάκη βάζει μπάτσους μέσα στις σχολές και εντεί-νει την καταστολή, το φοιτητικό κίνημα μαζί με το εργατικό είναι δυ-νατά και μπορούν να κλείσουν για πάντα τους φασίστες στη φυλακή, μπορούν να ρίξουν την κυβέρνηση και το σύστημά της», συνέχισε, καλώντας «στις 6 Νοέμβρη στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που θα ενωθεί με τους απεργούς εργαζόμενους των νοσοκομείων» και σε κλιμάκωση «με καταλήψεις στα πανεπιστήμια για να ανοίξουμε το δρόμο για μια άλλη κοινωνία».

«Είναι ώρα να τσακίσουμε τους φασίστες και τη ρατσιστική πο-λιτική της κυβέρνησης που τους ανοίγει ξανά το δρόμο. Αυτή η δίκη πρέπει να ολοκληρωθεί, να πάνε ξανά στη φυλακή οι νεονα-ζί δολοφόνους με μεγαλύτερες ποινές. Να μην τολμήσουν να τους ρίξουν στα μαλακά», τόνισε με τη σειρά του ο **Πέτρος Κωνσταντί-νου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. «Αν έπαιξε ρόλο κάτι για να φτά-σουμε να διαλύσουμε τη ΧΑ, δεν ήταν τα δικαστήρια. Ξέρουμε πόσα χρόνια είχαν ασυλία οι νεοναζί, για να μαχαιρώνουν και να χτυπάνε τα τάγματα εφόδου στις γειτονιές μας. Αυτό που τους σταμάτησε ήταν η αντιφασιστική πάλη στις γειτονιές, το εργατι-κό κίνημα με τις απεργίες, οι φοιτητές που βρέθηκαν σε όλες τις μάχες εναντίον τους», θύμισε και συνέδεσε τα μέτωπα:

«Μας λένε ότι για όλα τα προβλήματα, την ακρίβεια και τη φτώχεια, φταίνε οι μετανάστες. Ενώ ξέρουμε πολύ καλά ότι οι δι-σεκατομμυριούχοι φίλοι τους είναι που κάνουν τις αρπαχτές, ότι οι έμποροι όπλων τρίβουν τα χέρια τους με τα δισεκατομμύρια που δίνουν για να κάνουν τους χωροφύλακες σε βάρος του λαού της Γάζας. Θα μας βρουν μπροστά τους. Συνεχίζουμε για να διώ-ξουμε την κυβέρνηση των Τεμπών και της Πύλου, αυτών που ευ-θύνονται για το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα, τον πνιγμό 600 προσφύγων. Όλες οι μάχες ενώνονται σε ένα κοινό ρυάκι της σύγκρουσης με αυτό το σύστημα», είπε και έκλεισε καλώντας στο μονοήμερο εκδηλώσεων του ΣΕΚ στις 9 Νοέμβρη στο Πάν-τειο «Το μέλλον μας δεν είναι ο καπιταλισμός».

Την Τρίτη 11/11 στις 9πμ, εκδίδάζεται το εφετείο για την εργοδοτική δολοφονία του Μανώλη Αφράτη στα Χανιά. Πρωτόδικα, ο ιδιοκτήτης της Γαλακτοκομικής Αμαρίου Α.Ε., Ηρακλής Μανουκαράκης είχε κριθεί ένοχος για ανθρωποκτονία από αμέλεια, με ποινή 2 χρόνων φυλάκισης, με αναστολή. Σωματεία και συλλογικότητες της Κρήτης καλούν σε συγκέντρωση έξω από το Εφετείο Χανίων.

Μιλήσαμε με τον αδερφό του Μανώλη Αφράτη, Στέλιο, που παλεύει για δικαιοσύνη εδώ και πέντε χρόνια.

Πώς σκοτώθηκε ο Μανώλης Αφράτης;

Τον είχαν βάλει να δουλεύει σε ένα φορτηγό που ήταν παράνομο, δεν πληρούσε τις προδιαγραφές. Υπάρχουν έγγραφα από το τελωνείο του Πειραιά που το αποδεικνύουν αυτό και το αποδείξαμε και πρωτόδικα. Έσπασαν λοιπόν τα φρένα του φορτηγού με 60χλμ ταχύτητα και ανατράπηκε. Το διπλό κάθισμα του οδηγού ήταν ξεβιδωτο κι έπεσε πάνω του. Οι πόρτες άνοιγαν με σκoiνάκια. Δεν είχε ελαστικά. Η θέση του οδηγού για να κρατιέται στη σωστή πλευρά στηριζόταν από πίσω με ένα καδρόνι. Καταλαβαίνεις σε τι κατάσταση ήταν το όχημα που τον έβαλαν να δουλέψει.

Καταγγείλατε προσπάθεια συγκάλυψης;

Προφανώς κι έγινε προσπάθεια συγκάλυψης. Στις 40 μέρες μετά το θάνατο του αδερφού μου έκανα αιτήματα στον εισαγγελέα να ελεγχθεί σε ΚΤΕΟ άλλης πόλης λόγω εντοπιότητας. Απορρίφθηκε και ο έλεγχος

Δικαιοσύνη για τον Μανώλη Αφράτη

έγινε από το ίδιο που έδινε την άδεια να κυκλοφορεί μέχρι τώρα και μόλις πέρασε από έλεγχο το στείλανε για καταστροφή. Ενώ δεν είχε κλείσει ακόμα ο φάκελος. Μετά από ένα μήνα δίκη το 2023 που μας εμπαίζαν και μας ταλαιπωρούσαν μπας και λυγίσουμε από τα έξοδα και τα πηγαινέλα, ο εμπειρογνώμονας της Τροχαίας, αφού ανάτρεψε κάθε νόμο της φυσικής στο τέλος ομολόγησε ότι δεν έκανε αυτοψία. Αντί να διωχθεί που ένα μήνα κορόιδευε το δικαστήριο, δεν του έκαναν τίποτα. Τελικά δικάσανε τον εργοδότη για τα μάτια του κόσμου και τον καταδικάσανε σε δύο χρόνια με τριετή αναστολή. Μέχρι τελευταία στιγμή πάλευαν να συγκαλύψουν το έγκλημα. Δεν τα λέω απλά αυτά, με έγγραφα τα λέω. Μιλάμε για τη Μαφία της Κρήτης που καλύπτει το Κεφάλαιο. Ο περίφημος νόμος Φλωρίδη δεν φτιάχτηκε για να προστατεύει εμάς. Για την προστασία του Κεφαλαίου φτιάχτηκε.

Τι διεκδικείτε στις 11 Νοέμβρη;

Ύστερα από δύο αναβολές γίνεται η έφεση για την εργοδοτική δολοφονία του αδερφού μου. Διεκδικούμε να παραμείνει καταδικασμένος ο εργοδότης και να δικαιωθεί ο αδερφός μου Μανώ-

λης Αφράτης. Δεν θα είναι δικαίωση μόνο για τον αδερφό μου. Η δικαίωση για τον Μανώλη θα είναι δικαίωση και για πολλούς άλλους εργαζόμενους. Η καταδίκη του εργοδότη θέλουμε να στείλει και ένα μήνυμα στους υπόλοιπους σαν κι αυτόν μήπως συμμορφωθούν μέσα στην τόση εργοδοτική αυθαιρεσία που επικρατεί. Θα έρθει σε μια περίοδο που ολόκληρη η κοινωνία αντιμετωπίζει την καταστολή. Έχουν περάσει τον νόμο για 13 ώρες εργασίας, που νομιμοποιεί τα εργατικά ατυχήματα. Μέχρι σήμερα έχουμε πάνω από 170 νεκρούς. Στην Κρήτη κάθε σεζόν στενάζουν τόσο εργαζόμενοι στον τουρισμό, στον επισιτισμό και σε άλλους πολλούς κλάδους και όταν γίνεται κάποιο εργατικό ατύχημα λένε ότι φταίει ο εργαζόμενος.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας για δικαίωση του Μανώλη, θα κάνουμε 8 Νοέμβρη εκδήλωση στο Εργατικό Κέντρο Χανίων με σωματεία και συλλογικότητες και τη στήριξη όλων των Εργατικών Κέντρων της Κρήτης και στις 11 Νοέμβρη θα γίνει συγκέντρωση στο δικαστήριο και καλούμε όλο τον κόσμο να είναι εκεί.

Ο Στέλιος Αφράτης μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη

Την Παρασκευή 31-10-25 πέθανε η συντρόφισσα και φίλη, Φωτεινή (Φωτούλα) Δελημητρίου, σε ηλικία 83 ετών, ύστερα από μακρά ασθένεια.

Η πολιτική της κηδεία, θα γίνει στο κοιμητήριο Καισαριανής την Τρίτη 4-11-25, ώρα 11 πμ

Τη Φωτούλα τη γνώρισα πάνω από μισό αιώνα πριν, το 1974 ως συντρόφισσα στην οργάνωση της επαναστατικής Αριστεράς (ΣΕΠ) και στη συνέχεια του ΣΕΚ.

Η ίδια μετρούσε ήδη τότε, τουλάχιστον 15 χρόνια στο χώρο της επαναστατικής αριστεράς. Η αριστερή της παράδοση πήγαινε πίσω στους πρόσφυγες γονείς, ενταγμένους στην αριστερά και το ΕΑΜ, τον εμφύλιο, και τους διωγμούς πού υπέστησαν από το μετεμφυλιακό κράτος της δεξιάς. Το να ανήκει στην αριστερά και πουθενά αλλού, ήταν για τη Φωτούλα, γραμμένο στα γονίδια της και σε όλες τις εμπειρίες της ζωής της από την παιδική της ακόμα ηλικία.

Ο αδελφός της ο Ανέστης ήταν στέλεχος στην επαναστατική αριστερά, από τη δεκαετία του 60, όπως και ο για όλη τη ζωή της σύντροφός της, Γιάννης Χαριτόπουλος.

Η Φωτούλα παρέμεινε για όλα τα χρόνια μέχρι το θάνατό της, συνεπής αντικαπιταλίστρια, πάντα στο χώρο της επαναστατικής αριστεράς.

Συμμετείχε ως ενεργό μέλος του ΣΕΚ και της ΚΕΕΡΦΑ ή της ΔΕΑ μετά, όχι μόνο στην καθημερινή δραστηριότητα, αλλά και στις μεγάλες διεθνείς κινητοποιήσεις του αντικαπιταλιστικού κινήματος από το Πόρτο Αλέγκρε μέχρι τη Γένοβα και τη Φλωρεντία.

Εκτός από την πολιτική της ιδιότητα, ως ένα από τα πιο παλιά, με συνεχή συμμετοχή, δρών-

Αντίο Φωτούλα

Η σ. Φωτούλα (με το καρό πουκάμισο) την Πρωτομαγιά του '90

τα μέλη της επαναστατικής αριστεράς στην Ελλάδα, είχε και μια άλλη ιδιότητα και έναν τίτλο μοναδικό.

Η Φωτούλα ήταν η «μάνα του Λόχου». Η φροντίστρια, η συμπαραστάτρια, όλων των συντρόφων και συντροφισσών, μεταναστών και προσφύγων. Ήμουν ένας από τους εκατοντάδες με την εμπειρία αυτή, και της είμαι ευγνώμων.

Πιθανόν λόγω της προσφυγικής της καταγωγής και εμπειρίας, ήξερε από πρώτο χέρι, τι σημαίνει να είναι κάποιος, χωρίς σπίτι, χωρίς γονείς, χωρίς στήριγμα, ανέστιος και πένης. Και ήταν δίπλα σε καθέναν και κάθε μια, με ανιδιοτέλεια. Η αλληλεγγύη και η φροντίδα σε όσους ήταν σε ανάγκη, ήταν για τη Φωτούλα η βιωμένη καθημερινή της εμπειρία από τη ζωή της στο συνοικισμό των προσφύγων στους Αμπελόκηπους, και αυτήν τη μετέφερε σαν το πιο φυσική συμπεριφορά στην καθημερινή της πρακτική.

Είχε τη μαγική ικανότητα, να καταφέρνει να ταΐσει ένα λόχο με ένα καρβέλι και 3 ψάρια. Το υποτιθέμενο θαύμα του Χριστού με τα 5 ψωμιά και τα δύο ψάρια πού τάισε χιλιάδες, ήταν ρουτίνα για τη Φωτούλα.

Ήταν κατά περίπτωση, η μάνα, η αγαπημένη θεία, η μεγάλη φίλη, η σταθερή συντρόφισσα.

Έζησε μια αξιοβίωτη ζωή, παλεύοντας με την εργατική τάξη και τους φτωχούς, για την ανατροπή του κανιβαλικού καπιταλιστικού συστήματος του κέρδους και του τυφλού ανταγωνισμού, πού σπέρνει παντού, τη φτώχεια, το ρατσισμό, το σεξισμό και τον πόλεμο.

Θα τη θυμόμαστε και θα ζει στους αγώνες των εργατών και των φτωχών για το σοσιαλισμό.

Τάκης Ζώτος

*Η οικογένεια της, αντί για στεφάνια επιθυμεί την ενίσχυση της Κίνησης Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) στο λογαριασμό της ΕΘΝΙΚΗΣ με IBAN GR780110 1670 0000 1674 7083 265

Οι δικηγόροι πάτε σε εκλογές σε μια στιγμή τεράστιας κρίσης των θεσμών και ιδιαίτερα της δικαιοσύνης. Πώς και γιατί φτάσαμε εδώ;

Δ.Λ.: Οι Δικηγορικοί Σύλλογοι προχωρούν στις εκλογές τους σε μια περίοδο ιστορικά κρίσιμη για την έννοια της δικαιοσύνης και την υπεράσπιση των ανθρωπίνων και δημοκρατικών δικαιωμάτων στην Ελλάδα αλλά και παγκόσμια. Σε μια περίοδο που το διεθνές δίκαιο, λόγω της κρίσης του συστήματος, γίνεται συστηματικά κουρελόχαρτο. Στις βαθειά κρισιακές συνθήκες που ζούμε, η απονομή δικαιοσύνης φαίνεται να εξαρτάται όλο και περισσότερο από τις στρατηγικές των από πάνω, την ίδια στιγμή που το κυνήγι του κέρδους προκαλεί μαζικά εγκλήματα.

Όλο το τελευταίο διάστημα και κυρίως μέσα από τη μάχη για Δικαιοσύνη για το κρατικό έγκλημα στα Τέμπη καταγράφεται πλέον ανοιχτά ότι δεν υπάρχει εμπιστοσύνη της κοινωνίας στη δικαστική εξουσία. Οι προσπάθειες συγκάλυψης των κρατικών εγκλημάτων, οι οποίες περιλαμβάνουν πλέον ευθείες παρεμβάσεις στη δικαστική εξουσία, κάνουν πλέον ορατό στα μάτια της πλειοψηφίας του κόσμου αυτό που τόσο καιρό ζει στην καθημερινότητα του, στη δουλειά του, στην κοινωνία συνολικά. Η εμπιστοσύνη στους θεσμούς που για χρόνια φάνταζε μια ακλόνητη σταθερά, έχει πλέον διαρραγεί. Ο κόσμος απαιτεί μαζικά ΔΗΚΕΟΣΙΝΗ, αλλά οι θεσμοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν.

Η μεγαλύτερη γενική πολιτική απεργία μετά τη μεταπολίτευση για το έγκλημα στα Τέμπη στις 28 Φλεβάρη είναι δείγμα αυτής της μαζικής διεκδίκησης. Η απομάκρυνση των από κάτω από το κυρίαρχο αφήγημα 'αφήστε τη δικαιοσύνη να κάνει τη δουλειά της ανενόχλητη', η όλο και μεγαλύτερη συνειδητοποίηση ότι δεν υπάρχει ανεξάρτητη δικαιοσύνη σε αυτό το σύστημα και η είσοδος του κινήματος σαν πρωταγωνιστής στη μάχη για δικαιοσύνη οξύνει τις αντιθέσεις που παράγονται. Στη μάχη για δικαιοσύνη η παρέμβαση της **Εναλλακτικής Παρέμβασης Δικηγορική Ανατροπή** όλο το προηγούμενο διάστημα ήταν εξαιρετικά κρίσιμη σε κάθε μικρή και μεγάλη μάχη που άνοιξε και το επόμενο διάστημα θα καταστεί ακόμα κρίσιμότερη.

Ε.Κ.: Δεν ξέρω αν είναι κρίση των θεσμών και της δικαιοσύνης. Οι θεσμοί και η δικαιοσύνη αντανakλούν πολιτικές και οικονομικές κρίσεις, διεργασίες, αντιθέσεις που παράγονται και συγκρούονται στην κοινωνία. Όταν για το κρατικό έγκλημα των Τεμπών, ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Υπουργός Μεταφορών και άλλα κυβερνητικά στελέχη έχουν ευθύνη για το έγκλημα και την συγκάλυψη του, και όταν οι συγγενείς των θυμάτων και όλος ο κόσμος που τους στηρίζει, διεκδικούμε δηκεοσίνη, αυτό σημαίνει ότι ο τρίτος πόλος της εξουσίας, η δικαστική εξουσία βρίσκεται σε σοβαρή κρίση. Να υπερασπιστεί το υπάρχον κατεστημένο ή να απονεμίει δικαιοσύνη;

Η Δήμητρα Λιναρδάκη και η Ευγενία Κουνιάκη είναι δικηγόροι με πλούσια δράση. Στηρίζουν τον αγώνα των επιζώντων από το ναυάγιο της Πύλου για δικαιοσύνη. Είναι επίσης υποψηφίες με την Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων στις εκλογές του ΔΣΑ στις 30 Νοέμβρη. Μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη και τη Λένα Βερδέ.

Δήμητρα Λιναρδάκη

Η Ευγενία Κουνιάκη ανάμεσα στους επιζώντες της Πύλου στη συναυλία συμπαραστάσης στο Πασαλιμάνι στις 18/10. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

Να συγκαλύψει το έγκλημα, απονομιμοποιώντας ή -καλύτερα- αποκαλύπτοντας πλήρως τον ρόλο της; Αυτή είναι μια κρίση που σχετίζεται όμως με την ευρύτερη κρίση του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα σε συνδυασμό με την κρίση του καπιταλισμού, που διεκδικεί όλο και περισσότερο χώρο στο να δρα ανεξέλεγκτος.

Δεν ξέρω λοιπόν αν είναι μια κρίση των θεσμών και της δικαιοσύνης, καθώς δεν έχουμε την εμπειρία -και ούτε την πολιτική θέση- ότι η δικαιοσύνη αποτελούσε ποτέ έναν θεσμό που λειτουργούσε αντικειμενικά και αμερόληπτα. Αξίζει να παρακολουθήσετε σε ένα ποινικό δικαστήριο πως δικάζονται -σε τρία λεπτά- και καταδικάζονται άνθρωποι φτωχοί σε πολυτελείς ποινές καθεύξεως είτε ως «διακινητές» είτε ως «διακινητές ναρκωτικών». Η δικαιοσύνη στην πραγματικότητα μόνο τυφλή δεν είναι. Βλέπει. Και κάποιος μπορεί να καταδικαστεί μόνο από το χρώμα του δέρματος του.

Από την άλλη όμως, η δικαιοσύνη ως θεσμός δεν είναι ενιαίος, αντανakλά και στο εσωτερικό του τις συγκρούσεις που επικρατούν εκτός του. Και εκεί οι δικηγόροι έχουμε την δυνατότητα να διεκδικήσουμε δικαιοσύνη χωρίς όμως να τρέφουμε αυταπάτες για τον θεσμό. Ίσως στις ρωγμές του.

Είστε στην ομάδα των δικηγόρων που εκπροσωπεί τους επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου. Ποια θα είναι η δικαιοσύνη για αυτό το έγκλημα;

Δ.Λ.: Το ναυάγιο της Πύλου, το φονικότερο ναυάγιο σε ελληνική περιοχή έρευνας και διάσω-

σης δεν ήταν «ατύχημα» ούτε τραγικό «δυστύχημα», ήταν έγκλημα. Το ναυάγιο της Πύλου δεν ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό. Ήταν ένα χρονικό πολλών προαναγγελθέντων θανάτων που φέρει τη σφραγίδα των πολιτικών αποτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την υπογραφή των αρμόδιων ελληνικών αρχών. Ένα έγκλημα που διαπράχθηκε σε διάρκεια 15 ωρών, εξαιτίας πράξεων και παραλείψεων των ελληνικών λιμενικών αρχών. Ένα έγκλημα που επιχειρείται από την ώρα της διάπραξης του μέχρι σήμερα να συγκαλυφθεί.

Οι επιζώντες και οι συγγενείς των νεκρών ζητούν δικαιοσύνη και δικαιοσύνη. Στο πλευρό τους εμείς οι δικηγόροι διεκδικούμε να αναδειχθεί η αλήθεια και να καταλογιστούν ποινικές ευθύνες σε όλους τους υπεύθυνους για το έγκλημα της Πύλου όσο «ψηλά» και αν είναι. Σε αυτή την προσπάθεια οι δικηγορικοί σύλλογοι πρέπει να γίνουν ασπίδα προστασίας των θυμάτων στη μάχη τους για διεκδίκηση δικαιοσύνης κόντρα στην απόπειρα συγκάλυψης.

Για αυτό, όπως ήδη έχει προτείνει η Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγορική Ανατροπή στο ΔΣ του ΔΣΑ, είναι κρίσιμο ο ΔΣΑ και στην υπόθεση που αφορά το μαζικό έγκλημα της Πύλου να αξιοποιήσει τη δυνατότητα του να παρεμβαίνει σε δίκες που συγκεντρώνουν το κοινωνικό ενδιαφέρον βάσει του άρθρου 90 του Κώδικα Δικηγόρων και να ασκήσει αντίστοιχη παρέμβαση, όπως έκανε και στην υπόθεση των Τεμπών.

Ωστόσο, μόνο αν σταματήσουν οι πολιτικές αποτροπής στα σύνορα και οι επαναπροωθήσεις, μόνο αν σταματήσουν οι πνιγμοί και τα ναυάγια – που πλέον αποτελούν σχεδόν καθημερινότητα–

«Τέμπη, Πύλος, Παλαιστίνη» είναι ο αγώνας μας

μόνο αν σταματήσει η ποινικοποίηση της προσφυγιάς και καταργηθεί όλο το πρόσφατο νομικό οπλοστάσιο της κυβέρνησης θα μπορούμε να μιλάμε για δικαιοσύνη και δικαίωση. Απέναντι στο ντελίριο ρατσιστικών πολιτικών της κυβέρνησης και της ΕΕ η υπεράσπιση των δικαιωμάτων μεταναστών και προσφύγων είναι μονόδρομος. Στη μάχη της Πύλου και στη μάχη για να μπορούν οι ζωές των προσφύγων να βιωθούν, το εργατικό κίνημα, η νεολαία και συνολικά η κοινωνία θα παίξει τον κρίσιμότερο ρόλο.

Ε.Κ.: Δικαιοσύνη για το έγκλημα της Πύλου σημαίνει δικαίωση των θυμάτων, των συγγενών και των επιζώντων του ναυαγίου. Δικαίωση σημαίνει ότι πρώτον, θα εισακουστούν οι φωνές και οι μαρτυρίες των επιζώντων και θα τιμωρηθούν οι ένοχοι αυτού του εγκλήματος. Να τιμωρηθούν δηλαδή, όσοι παρέλειψαν να διασώσουν ανθρώπους σε απελπισία, ανθρώπους που ήθελαν μόνο να διασωθούν και όσοι οργάνωσαν και εκτέλεσαν μια προσπάθεια ρυμούλκησης και προσπάθειας προώθησης του προς τα ιταλικά θαλάσσια σύνορα, που οδήγησε στην ανατροπή και βύθιση του πλοίου. Και όσοι επίσης προσπάθησαν να συγκαλύψουν αυτό το έγκλημα.

Ήδη έχουν παραπεμφθεί για κύρια ανάκριση 17 ανώτερα και ανώτατα στελέχη του Ελληνικού Λιμενικού και αναμένουμε την κρίση επί της προσφυγής κατά της εισαγγελικής διάταξης που έθεσε στο αρχείο την υπόθεση για 4 ανώτατους αξιωματικούς. Η ουσιαστική όμως δικαίωση για τους 650 ανθρώπους που χάσανε την ζωή τους σε αυτό το κρατικό έγκλημα μιας συνοριακής θανατοπολιτικής είναι να μην επαναληφθεί. Να σταματήσουν οι δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών στα σύνορα. Δεν χρειαζόμαστε προστάτες από τους πρόσφυγες και μετανάστες. Προστασία χρειαζόμαστε από τα πλοία που μεταφέρουν στρατιωτικό υλικό στο κράτος απαρτχάιντ Ισραήλ. Αυτοί αποτελούν κίνδυνο για την ανθρωπότητα. Τα σύνορα είναι ανοιχτά για την μεταφορά στρατιωτικού υλικού στο κράτος τρομοκράτη Ισραήλ και είναι κλειστά για τους ανθρώπους που προσπαθούν να διαφύγουν από τους πολέμους.

Έχει μερίδιο ο ΔΣΑ για αυτή την εικόνα της δικαιοσύνης; Και πόσο αφορά τις επικείμενες εκλογές του;

Δ.Λ.: Προφανώς ο ΔΣΑ έχει μερίδιο για αυτή την εικόνα της δικαιοσύνης. Και αυτό γιατί η πλειοψηφία της ηγεσίας του Δικηγορικού Συλλόγου έχει δείξει παντελή αδιαφορία για τα κρίσιμα κεντρικά ζητήματα. Σε μια εποχή που διακυβεύονται τα δημοκρατικά δικαιώματα ο ΔΣΑ δεν μπορεί να επικαλείται ότι δεν πρέπει να ασχολούμαστε με τα «πολιτικά».

Στην εποχή αυτή των τεράτων ο ΔΣΑ οφείλει να γίνει οργανωτής της συλλογικής διεκδίκησης για δικαιοσύνη και να σταθεί απέναντι στη βαρβαρότητα. Οφείλει να σταθεί μπροστά και να υπερασπιστεί τα θύματα των κρατικών εγ-

κλημάτων. Οφείλει να διεκδικήσει την τιμωρία των ενόχων και των συνενόχων για όλα τα εγκλήματα πολέμου, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τη γενοκτονία που συνεχίζει να επιχειρείται εις βάρος του παλαιστινιακού λαού, καθώς και τη διακοπή κάθε σχέσης με το κράτος του Ισραήλ.

Οφείλει να μη σταματά να διαμαρτύρεται, να παίρνει πρωτοβουλίες, να οργανώνει, να συγκρούεται, να αγκαλιάζει τους δίκαιους αγώνες, να στέκεται στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Γι' αυτό και είναι κρίσιμο στις επικείμενες εκλογές, ο Δικηγορικός Σύλλογος να μην καταλήξει να είναι ένα ακόμη δεκανίκι αυτής της κυβέρνησης και των εργοδοτών του κλάδου. Με αυτό το σκεπτικό, συμμετέχουμε στις εκλογές του ΔΣΑ, επιδιώκοντας η επόμενη διοίκηση του ΔΣΑ να λογοδοτεί στα συμφέροντα της μεγάλης πλειοψηφίας των συναδέλφων και συναδελφισσών, μέσα από γενικές συνελεύσεις, με τα μάτια στραμμένα στην κοινωνία. Οι εκλογές του ΔΣΑ στις 30 Νοεμβρίου και 1 Δεκεμβρίου είναι η ευκαιρία της μεγάλης πληττόμενης πλειοψηφίας της δικηγορίας που εξωθείται να εγκαταλείψει το επάγγελμα να ψηφίσει για τα υλικά της συμφέροντα.

Ε.Κ.: Ο ΔΣΑ αποτελεί το συλλογικό όργανο των δικηγόρων της Αθήνας. Οι δικηγόροι είμαστε συλλειτουργοί της Δικαιοσύνης. Το βασικό πρόβλημα είναι ότι ο ΔΣΑ δεν έχει συλλογικές διαδικασίες όπου οι δικηγόροι θα συζητούν και θα αποφασίζουν. Δεν γίνονται γενικές συνελεύσεις και το ΔΣ και κυρίως ο Πρόεδρος συγκεντρώνουν στα χέρια τους όλες τις αποφάσεις που αφορούν όχι μόνο τον Σύλλογο αλλά και τις θέσεις απέναντι σε κρίσιμα ζητήματα που αφορούν την καθημερινή ζωή των δικηγόρων καθώς και θέματα που αφορούν ευρύτερα τον θεσμό της δικαιοσύνης, όπως οι αναθεωρήσεις ως προς το αυταρχικότερο των Π.Κ. και Κ.Π.Δ, την προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της δικαιοσύνης.

Χρειάζεται ο ΔΣΑ να γίνει ο σύλλογος των δικηγόρων που παλεύουν για δικαιοσύνη, ο σύλλογος των από τα κάτω δικηγόρων, ο σύλλογος των δικηγόρων που προσπαθούν να επιβιώνουν με αξιοπρέπεια από την εργασία τους και παράλληλα να υπερασπίζονται τα θεμελιώδη δικαιώματα, δημοκρατικά, συνταγματικά, ανθρώπινα, εργασιακά για τους πολίτες και κατόικους αυτής της χώρας. Και για αυτό παλεύουμε σε αυτές τις εκλογές η **Εναλλακτική Παρέμβαση Δικηγόρων Αθήνας** με υποψήφιο πρόεδρο τον **Θανάση Καμπαγιάννη** να εκφράσει και να οργανώσει. Θέλουμε ένα σύλλογο που το σύνθημα «Τέμπη Πύλος Παλαιστίνη, δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη» να αποτυπώνεται σε νομικές ενέργειες και δράσεις ώστε οι ένοχοι αυτών των εγκλημάτων διεθνώς και εγχώρια να λογοδοτήσουν και να τιμωρηθούν.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις Σχολές
Ομιλητής: Βαγγέλης Τζόντζος

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Τρίκυκλο 7μμ
΄Οχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλητής: Κοσμάς Ραυτόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

=ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
΄Οχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλητής: Άρης Πουλόπουλος
=ΤΕΤΑΡΤΗ 12/11 καφέ Ζάτοπεκ 7μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ
Ομιλητής: Αλέξης Καλέργης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 8μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Μαρτσιλέας

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 γραφεία κοινότητας Καμερούν (Φυλής 231) 7.30μμ
Γκράμσι: Οι θέσεις της Λυών
Ομιλητής: Άγγελος Παλιουδάκης

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο 7.30μμ
Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις Σχολές
Ομιλητής: Κρίστιαν Βολάπτης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 γραφεία Γ' ΕΛΜΕ, Γκράβα 7μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Σοφία Γαρμπή

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 Ραγκαβή 53, 8.30μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΘΗΣΒΟ

ΠΕΜΠΤΗ 5/11 καφέ Περιβολάκι 7μμ
΄Οχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 καφενείο Lab, Τριφυλλίας και Ευσταθίου 7μμ
Παλεύουμε για δημόσιες συγκοινωνίες, κάτω από εργατικό έλεγχο
Ομιλητής: Νίκος Σμπαρούνης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 Everest, Πετρουπόλεως 7.30μμ
΄Οχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 Καφέ Kop Leo, Πλατεία Αγίων Αναργύρων 7.30μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 Μέρες Ραδιοφώνου 7.30μμ
Να φράξουμε το δρόμο στους «μικρούς» Τραμπ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Γαρδένια, πλ.Ηρώων 7.30μμ
Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματικότητα
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 δημαρχείο (ισόγειο) 8μμ
Τεχνητή Νοημοσύνη: Μύθοι και πραγματικότητα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 πλ. Φελέκη 6.30μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Ουρανία Πατέλη

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ – ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7.30μμ
1917: Η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλητής: Τάσος Ευστρατίου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Φιφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλητής: Γιώργος Παπαγγελής

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 Fahrenheit 451, 7μμ
Γιατί χρειαζόμαστε την επαναστατική εφη-

μερίδα
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφενείο πλατείας Σουρμένων 7.30μμ
Αντίσταση στη διάλυση της ψυχικής υγείας
Ομιλητής: Στέφανος Κοροβέσης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Τρόφιμα – Η παράνοια του καπιταλισμού
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Καθοπούλη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 6 /11 Sweet Home 8μμ
Γιατί χρειαζόμαστε την επαναστατική εφη-μερίδα
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 καφέ Sloth 8μμ
Γιατί χρειαζόμαστε την επαναστατική εφη-μερίδα
Ομιλήτρια: Αθανασία Συμψηρή

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 αιθ. β' δημοτικής κοινότη-τας, Δραγάση 1Α 7μμ
Γκράμσι: Οι θέσεις της Λυών
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου
ΤΕΤΑΡΤΗ 12/11 αιθ. β' δημοτικής κοινότη-τας, Δραγάση 1Α 7μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτρια: Δέσποινα Χατζηντωνίου

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 δημαρχείο 7μμ
Παιδεία, υγεία, όχι αστυνομία
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 δημαρχείο 7μμ
Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις σχολές
Ομιλήτρια: Ανυσία Τζόνιου

Θεσσαλονίκη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Μικρού 6, 8μμ
Πολυτεχνείο '73 – Η εξέγερση είναι επίκαιρη
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Πέτρος 7μμ
΄Οχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Ποέτα 8.30μμ

Φοιτητική αντίσταση στα «ιδιώνυμα» στις σχολές
Ομιλητής: Γιώργος Αθανασίου

ΤΟΥΜΠΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 καφέ Teddyboys, Παπανα-στασίου και Μπότσαρη 7.30μμ
Η πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Αθηνά Σιαφάκα

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 48, 6.30μμ
΄Οχι στα κλεισίματα και την ιδιωτικοποίηση στα ΕΛΤΑ
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11 καφέ Κήπος 5μμ
Ο Γκράμσι για τα εργοστασιακά συμβούλια
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΒΟΛΟΣ

=ΠΕΜΠΤΗ 6/11 Θόλος 8μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Σταύρος Ευσταθίου
=ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/11 Θόλος 8μμ
Η εξέγερση του Πολυτεχνείου
=ΠΕΜΠΤΗ 20/11 Θόλος 8μμ
Η Αραβική Άνοιξη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Χερ

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 καφέ Μίνως 52, 6.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 Πολύκεντρο 7.30μμ
Μάης '68: Η επιτροπή της επανάστασης
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/11 νέο καφενείο Τζαμί, Καλού-τσιανη 7.30μμ
΄Οχι άλλα «Τέμπη»
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύ-σει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ-σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι-νες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες. Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυ-χθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 05/11

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 07/11

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Ταμπούρια, Πλ. Λαού 7μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Πλατεία Ελευθερίας 5.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 8μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 08/11

ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 12μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Πετρουπόλεως “Τζάντε” 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος Περιστερίου, “Κελάρι” 12μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία Γεννηματά 12μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 11:30πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαργιωτάκη και Θη-σέως 11πμ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μμ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ ΑΒ 11πμ
ΓΚΥΖΗ Πλ. Γκυζή 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλ. Κυψέλης Γερμανός 12μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ λαϊκή Αγ.Παντελεήμονα 12μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ Λ. Ηρακλείου (Πνευματικό Κέντρο, απέναντι από ΟΤΕ) 12μμ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Σκλαβενίτης, πλ. Αγ.Νικολάου 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλ. Δούρου 12μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου με Μαρ-τίου 12μμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ Άγαλμα Λαμπράκη 12μμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 10:30πμ
ΧΑΝΙΑ Πλ. Αγοράς 11πμ
ΠΑΤΡΑ Πλ. Αγ. Όλγας 11πμ
ΒΟΛΟΣ Πλ. Αγ. Νικολάου 12μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Περιφέρεια 12μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001
Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σοφία Γαρμπή,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπιόλαρης,
Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίπτας,
Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikig@gmail.com
τηλ.: 210 5241001,
Κωδικός ΕΛΤΑ 217856

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Χαστούκι για τον Τραμπ

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές στη Νέα Υόρκη οι εργαζόμενοι, η νεολαία, οι μετανάστες, οι ακτιβιστές του κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη πηγαίνουν στις κάλπες για να ψηφίσουν μαζικά τον Ζόραν Μαμντάνι -με όλες τις δημοσκοπήσεις να του χαρίζουν την πρωτιά κόντρα στον Κουόμο, τον έτερο υποψήφιό του από τα σπλάχνα του κατεστημένου του Δημοκρατικού Κόμματος και τον υποψήφιο των Ρεπουμπλικάνων.

Ήδη εξέχοντες Ρεπουμπλικάνοι και ακροδεξιοί κάνουν καμπάνια υπέρ του Κουόμο. Ο Τραμπ, τα μέσα του και το μεγαλύτερο μέρος του αμερικάνικου κατεστημένου επιτίθενται στον Μαμντάνι με τη λύσσα που οι «Μένουμε Ευρώπη» μαίνονταν εναντίον του ΟΧΙ στο δημοψήφισμα του 2015, ενάντια στον «κομμουνιστικό κίνδυνο» που απειλεί τις «αμερικανικές αξίες».

Πώς προέκυψε αυτή η εξέλιξη στην καρδιά του αμερικάνικου καπιταλισμού; Το πόσο «χαρισματικός» είναι ο Μαμντάνι μπορεί να το διαπιστώσει κανείς φτάνει να δει ένα από τα ντιμπέιτ με τους άλλους υποψήφιους. Αλλά δεν είναι αυτή η αιτία της επιτυχίας. Ο Μαμντάνι δεν θα υπήρχε αν δεν υπήρχε ένα φοβερό κίνημα που εδώ και 25 χρόνια δίνει αλληπαλλήλες μάχες σημαδεύοντας, με

το ακριβώς αντίθετο νόημα, τον 21ο αιώνα που όταν ξεκινούσε χαρακτηριζόταν ως «ο αμερικάνικος αιώνας».

Έχει πίσω του τον σπόρο που μπήκε το 1999 στο Σιάτλ όταν για πρώτη φορά μετά από την δεκαετία του '60, ένα νέο κίνημα ήρθε να αμφισβητήσει την παντοδυναμία των καπιταλιστικών θεσμών. Έχει πίσω του το αντιπολεμικό κίνημα που από το 2003 και μετά χτύπησε από τα μέσα τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό οδηγώντας τον σε ήττα και αποχώρηση από το Ιράκ και το Αφγανιστάν. Έχει πίσω του το κίνημα «Occupy Wall Street» που ακολούθησε το 2011 και έβγαλε τη Νέα Υόρκη δίπλα στην Ταχρίρ, την Ταξίμ, το Σύνταγμα, την Πουέρτα Ντελ Σολ κραυγάζοντας: «Είμαστε το 99% ενάντια στο 1%». Την εξέγερση του Black Live Matters και το κίνημα Me Too που ήρθαν να πάρουν τη σκυτάλη μέσα στην προηγούμενη δεκαετία.

Και βέβαια είναι ο άμεσος καρπός των σκληρών αγώνων της τελευταίας πενταετίας που εξακολουθούν να μαίνονται στις ΗΠΑ: Του κινήματος

αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και των φοιτητικών καταλήψεων ενάντια στον Μπάιντεν και τώρα στον Τραμπ. Του κινήματος ενάντια στο ρατσιστικό πογκρόμ που σε κάθε γειτονιά διώχνει το ICE και προστατεύει τους μετανάστες αναγκάζοντας τον Τραμπ να κατεβάσει την Εθνοφρουρά. Της αναγέννησης του εργατικού κινήματος, με παλιά και νέα συνδικάτα, που τη μία προχωράνε σε πολυήμερες και νικηφόρες απεργίες για αυξήσεις και την άλλη στηρίζουν την Παλαιστίνη και τους μετανάστες.

Εκφραστής

Ο Μαμντάνι μπόρεσε να γίνει εκφραστής όλου αυτού του αυτού του κόσμου γιατί ήταν κομμάτι του κινήματος. Στο πλευρό των απεργών ταξιτζήδων, της Παλαιστίνης, των μεταναστών, των φτωχών ενάντια στο τζεντρίφικέισον. Και γιατί υιοθέτησε στο πολλά από τα πιο ριζοσπαστικά αιτήματα που ανέδειξε αυτό το κίνημα. Η καμπάνια του δεν είχε τη χρηματοδότηση και τη στήριξη του αμε-

ρικάνικου κατεστημένου αλλά είχε 100.000 αγωνιστές-ριες που έκαναν δουλειά πόρτα-πόρτα. Την προπαγανισμό των εκλογών, 13.000 άνθρωποι συμμετείχαν στην προεκλογική συγκέντρωση που έμοιαζε με συλλαλητήριο.

Ο Μαμντάνι, που αυτοπροσδιορίζεται σοσιαλιστής και είναι μέλος των Δημοκρατών Σοσιαλιστών Αμερικής, είναι ήδη δέκτης πιέσεων από το κατεστημένο του Δημοκρατικού Κόμματος που σύρθηκε να τον υποστηρίξει, «να βάλει νερό στο κρασί του» και να προσαρμοστεί. Όπως συνέβη με την Αριστερά του Δημοκρατικού κόμματος, τον Σάντερς και την Κορτέζ που κατέληξαν να υποστηρίζουν τον Μπάιντεν από τη στιγμή που το 2019 ανέλαβε πρόεδρος, με γνωστά αποτελέσματα.

Ο Μαμντάνι δεν θέλει να ανατρέψει τον καπιταλισμό αλλά πιστεύει ότι μπορεί να τον μεταρρυθμίσει. Αν καταφέρει να γίνει δήμαρχος και επιχειρήσει να εφαρμόσει έστω και ελάχιστα απ' όσα θέλει να κάνει -μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο της αγο-

ράς στο οποίο λειτουργούν τα αμερικανικά κέντρα εξουσίας- αυτές οι πιέσεις θα ενταθούν. Όχι μόνο εκ των έσω αλλά και από τον Τραμπ αν επιχειρήσει να εφαρμόσει τους προεκλογικούς τους εκβιασμούς: να διακόψει τη χρηματοδότηση και να στείλει την εθνοφρουρά στη Νέα Υόρκη αν ψηφίσει Μαμντάνι. Αλλά οι πιέσεις θα ενταθούν κι από τα κάτω από τον κόσμο που ελπίζει και παλεύει. Κάτι τέτοιο θα σημαίνει ότι η ταξική πόλωση στις ΗΠΑ θα χτυπήσει κόκκινο.

Αυτά είναι καλά νέα για τις ΗΠΑ και όλο τον πλανήτη μιας και ο Τραμπ έχει γίνει ο φάρος κάθε αντιδραστικής επίθεσης. Στις ΗΠΑ ανοίγουν τη δυνατότητα, για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, η αριστερή ριζοσπαστικοποίηση να αποκτήσει τη δική της αντικαπιταλιστική έκφραση έξω από τα δεσμά του Δημοκρατικού Κόμματος.

Είναι καλά νέα και για τον κόσμο που παλεύει εδώ, έχοντας να αντιμετωπίσει πέρα από τους μητσοτάκηδες και τους γεωργιάδηδες τον βάλτο του «ρεαλισμού» της Αριστεράς που είτε δεν τολμάει να πει ούτε τα μισά απ' όσα λέει ο Μαμντάνι είτε πλατσοтуриζει αυτάρεσκα στα στάσιμα νερά του «αρνητικού συσχετισμού δυνάμεων».

Γ.Π.

Κανένας “Σασμός” με την κυβέρνηση - μαφία

Το βράδυ του Σαββάτου 1 Νοέμβρη, βρέθηκε νεκρός, από πυροβολισμούς με καλάζνικοφ (!), σε δωμάτιο ξενοδοχείου στην Αράχωβα, ο Γιάννης Λάλας, γνωστός "εκτελεστής" της λεγόμενης Greek Mafia και λίγο νωρίτερα, στα Βορίζα της Κρήτης, "μέρα μεσημέρι", δύο "οικογένειες" συγκρούστηκαν με δεκάδες καλάνζικοφ και "άδειασαν" πάνω από 2.000 σφαίρες. Δύο νεκροί και τέσσερις σοβαρά τραυματίες.

Τα δύο γεγονότα παρουσιάστηκαν, από την ΕΛΑΣ και την κυβέρνηση της ΝΔ, σαν "ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ μαφιόζων" και σαν "κρητική βεντέτα". Παραμύθια. Και στα δύο γεγονότα η εμπλοκή της κυβέρνησης και της ΕΛΑΣ είναι άμεση και δείχνει το μέγεθος της διαπλοκής, της διαφθοράς και της σαπίλας τους.

Ο Λάλας έγινε γνωστός γιατί κατηγορήθηκε και δικάστηκε για "εκτέλεση συμβολαίου θανάτου" για τη δολοφονία του γνωστού δημοσιογράφου Γιώργο Καραϊβάζ, τον Απρίλιο του 2021 έξω από το σπίτι του στον Άλιμο. Στη δίκη του εμφανίστηκαν στοιχεία, μεταξύ άλλων και από δεκάδες κάμερες ασφαλείας από τον τόπο της εκτέλεσης, που έδειχναν τον Λάλα να σκοτώνει τον Καραϊβάζ με 13 πυροβολισμούς. Τότε, κατά την αγόρευσή της, η εισαγγελέας της έδρας του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου είχε ζητήσει την ενοχή του, ενώ είχε αποδώσει το κίνητρο στις αποκαλύψεις που είχε προαναγγείλει για το οργανωμένο έγκλημα και την Greek Mafia ο Καραϊβάζ. Όμως, τελικά, βγήκε αθώος "λόγω αμφιβολιών".

Αυτό δεν ήταν και μεγάλη έκπληξη. Οι, σχεδόν, 30 δολοφονίες που σχετίζονται με την Greek Mafia γίνονται σε "κοινή θέα" και με την ΕΛΑΣ απλά να τις παρακολουθεί, στην συνέχεια τις κουκουλώνει και κάποιο "αόρατο χέρι" στη δικαιοσύνη φροντίζει να μην τιμωρηθεί κανείς.

Η Greek Mafia, για πάνω από δέκα χρόνια, είναι ένα

"κύκλωμα" που πουλούσε προστασία σε εκατοντάδες οίκους ανοχής, παράνομα καζίνο, χαρτοπαικτικές λέσχες, οργάνωνε λαθρεμπόριο καυσίμων, ποτών και τσιγάρων. Η "δύναμη" της ήταν και είναι οι διασυνδέσεις που έχει μέσα την ΕΛΑΣ, στην δικαστική εξουσία και στα υπουργεία.

Για παράδειγμα, τον Απρίλιο του 2022, ο ταξίαρχος της ΕΛΑΣ Δημήτρης Δάβαλος ήταν ήδη κατηγορούμενος για συμμετοχή στην Greek Mafia. Ο Δάβαλος ούτε αποστρατεύτηκε ούτε τέθηκε σε διαθεσιμότητα, αντιθέτως, προήχθη, στις τακτικές κρίσεις της ΕΛΑΣ με την σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου "Προστασίας του Πολίτη", σε διευθυντή της Ασφάλειας Αττικής. Λίγες μέρες μετά δολοφονήθηκε ο Γιάννης Σκαφτούρος, η 26η δολοφονία στην υπόθεση Greek Mafia. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της "Καθημερινής", από εκείνη την περίοδο, σε μία από τις πρώτες του κινήσεις ο Δάβαλος «ζήτησε και πήρε από τους χειριστές τον φάκελο της έρευνας, αδειάζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον επικεφαλής του αρμοδίου Τμήματος Δίωξης Ανθρωποκτονιών" και ζήτησε να ενημερώνεται απευθείας ο ίδιος για τα αποτελέσματα των ερευνών. Δηλαδή, και κατηγορούμενος για τη συμμετοχή του στην υπόθεση της Greek Mafia και αφαίρεσε από τους αρμόδιους αξιωματικούς τον φάκελο που σχετίζεται με μια υπόθεση στην οποία φέρεται να εμπλέκεται και ο ίδιος.

Στα Βορίζα, η ΕΛΑΣ εμφανίστηκε στο χωρίο μόνο όταν τελείωσε ο "πόλεμος" και, ακόμα, ψάχνει να βρει τους "δράστες". Εντάξει, οι "δράστες" δεν έριξαν και αυγά στον Βορίδη ούτε και τα Βορίζα είναι Εξάρχεια ή η κατάληψη του "Ευαγγελισμού" στο Ηράκλειο και, πάνω από όλα, σφαίρες ρίξανε δεν ρίξανε και τρικάκια έξω από κάποιο σπίτι υπουργού.

Το μακελειό στα Βορίζα δεν είναι αποτέλεσμα "κρητικής βεντέτας" που χρειάζεται "σασμός" για να ηρεμήσουν τα πράγματα. Είναι το αποτέλεσμα μίας κυβέρνησης που έχει μετατρέψει τους κομματάρχες της ΝΔ στη Κρήτη σε τοπικούς ασύδοτους "βαρόνους" με τις πλάτες και την κάλυψη του κράτους και του παρακράτους της ΝΔ: από τα σκάνδαλα του ΟΠΕΚΕΠΕ με τους "φραπέδες" και τους "χασάπηδες" μέχρι την ελεύθερη οπλοκατοχή πολεμικών όπλων.

Γιώργος Ράγκος

Νίκη για τους Εργάτες Τέχνης

Αντισυνταγματικό έκρινε το Συμβούλιο της Επικρατείας το Προεδρικό Διάταγμα 85 που είχε γίνει η αφορμή για το μεγάλο Κίνημα των Καλλιτεχνών τους πρώτους μήνες του 2023.

Το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών θα προχωρήσει σε απεργία την Παρασκευή 5 Δεκεμβρίου στα θέατρα που ανήκουν σε μέλη των δύο εργοδοτικών ενώσεων ΠΕΘ και ΕΝΘΕΠΑ, διεκδικώντας την υπογραφή ΣΣΕ με 1250 ευρώ βασικό μισθό, από 5 έως 8 παραστάσεις, 65 ευρώ ημερομίσθιο, από 1 έως 4 παραστάσεις και πληρωμένες πρόβες.

«Η απόφαση του ΣτΕ που κρίνει αντισυνταγματικό το ΠΔ85 που ισοβάθμισε τα πτυχία των καλλιτεχνικών σχολών με απολυτήρια λυκείου είναι μια μεγάλη νίκη για το Κίνημα των Καλλιτεχνών. Οι καταλήψεις των θεάτρων, οι απεργίες, οι διαδηλώσεις του 2023 δείχνουν το δρόμο ότι μπορούμε να διεκδικούμε και να πετυχαίνουμε νίκες απέναντι σε μια κυβέρνηση που, όχι μόνο υποτιμάει τον Πολιτισμό και την Τέχνη, αλλά εξαπολύει διαρκώς αντεργατικές επιθέσεις» σημειώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη η Αλεξάνδρα Μαρτίνη, μέλος της Ανατρεπτικής Συσπείρωσης Ηθοποιών. «Η δυνατότητα του κλάδου μας να συσπειρωθεί και να πετύχει νίκες μας δίνει την έμπνευση και τον τρόπο για το πώς πρέπει να συνεχίσουμε. Με απεργίες, καταλήψεις και διαδηλώσεις θα καταφέρουμε να κατακτήσουμε και τη Συλλογική Σύμβαση που διεκδικούμε αλλά και την ανατροπή αυτής της μισητής κυβέρνησης».

BRAZILIA

Σφαγή στις φαβέλες

Οργή και θλίψη στο Ρίο ντε Τζανέιρο μετά το λουτρό αίματος στις φαβέλες Alem o και Penha που άφησε πίσω περισσότερους από 135 νεκρούς στην φονικότερη αστυνομική επιχείρηση στην ιστορία της Βραζιλίας. Οι εικόνες με τις δεκάδες σορούς να στοιβάζονται σε δρόμους -σε πολλές περιπτώσεις τα θύματα ήταν με δεμένα χέρα, ακρωτηριασμένα ή αποκεφαλισμένα- και τους γονείς των θυμάτων να θρηνούν θύμισαν αντίστοιχες εικόνες από την γενοκτονία στα χαλάσματα της Γάζας. Στην επιχείρηση, που έλαβε χώρα λίγες μέρες πριν την σύνοδο COP30 για το κλίμα στο Ρίο, συμμετείχαν 2.500 πράκτορες της στρατιωτικής αστυνομίας, τεθωρακισμένα οχήματα, ελικόπτερα και drones που μετέτρεψαν τις γειτονιές της εργατικής τάξης σε εμπόλεμη ζώνη. Οι έφοδοι είχαν στόχο την Commando Vermelho (Κόκκινη Διοίκηση) και την ηγεσία της, ένα από τα μεγαλύτερα καρτέλ ναρκωτικών του Ρίο.

Ο κυβερνήτης του Ρίο ντε Τζανέιρο, Κλάουντιο Κάστρο στενός σύμμαχος του Μπολσονάρο είναι ο αρχιτέκτονας της σφαγής την οποία χαρακτήρισε “επιτυχημένη επιχείρηση που είχε μόνο 4 θύματα, τους αστυνομικούς”. Ο πρόεδρος Λούλα εξέφρασε την έκπληξή του όταν έμαθε ότι η αστυνομία του Ρίο είχε ξεκινήσει μια «εξαιρετικά αιματηρή και βίαιη» επιχείρηση χωρίς να ενημερώσει ή να εμπλέξει την ομοσπονδιακή κυβέρνηση. Την επόμενη μέρα όμως έγραψε στο X «Δεν μπορούμε να αποδεχθούμε ότι το οργανωμένο έγκλημα θα εξακολουθήσει να καταστρέφει οικογένειες, να καταπιέζει τους κατοίκους, να προωθεί ναρκωτικά και βία στις πόλεις».

Η επιχείρηση αντιμετωπίζει κριτική πέρα από την βαρβαρότητα και για την αποτελεσματικότητα της. Ήταν τέτοιας κλίμακας η χρήση όπλων και πυρών από την αστυνομία που κατέστρεψε οποιεσδήποτε αποδείξεις όπως σχολιάζουν ειδικοί σε θέματα “ασφάλειας” ενώ οι ηγέτες της Κόκκινης Διοίκησης διέφυγαν της σύλληψης. Τέτοιου είδους επιθέσεις έχουν κοστίσει την ζωή σε χιλιάδες νέους από την δεκαετία του 1980 αλλά δεν σταμάτησαν ποτέ την δράση των καρτέλ που επιστρέφουν πιο ισχυρά. Η ‘Πόλη του Θεού’ το μυθιστόρημα του Πάουλο Λίνς που μεταφέρθηκε

στον κινηματογράφο από τον Φερνάντο Μείρεγες φωτογραφίζει ένα δραματικό πορτρέτο μιας φαβέλας του Ρίο εν μέσω πολέμου των συμμοριών ναρκωτικών τη δεκαετία του 70.

Στο Ρίο ξέσπασαν διαδηλώσεις με την συμμετοχή χιλιάδων την Παρασκευή που συγκεντρώθηκαν στο γήπεδο της Vila Cruzeiro φωνάζοντας Δολοφόνοι και απαιτώντας την παραίτηση του Κάστρο. Κάτω από την κατακραυγή και την πίεση από τα κάτω το Ανώτατο Δικαστήριο κάλεσε τον Κάστρο σε ανάκριση για την επιδρομή τις επόμενες ημέρες ενώ ο Λούλα έστειλε την υπουργό ανθρωπίνων δικαιωμάτων Μακαέ Εβαριστο να πάει να μιλήσει με τους συγγενείς των θυμάτων στις φαβέλες.

Με τις προεδρικές εκλογές μπροστά το 2026 οι δυνάμεις της δεξιάς οργανώνουν την αντεπίθεσή τους χτυπώντας τον Λούλα στο μέτωπο της “εγκληματικότητας”. Σύμμαχο σε αυτήν την μάχη έχουν τις ΗΠΑ η επιθετικότητα των οποίων στην Λατινική Αμερική απλώνεται με γρήγορους ρυθμούς από την Καραϊβική στην Βραζιλία κάτω από τον μανδύα του «πολέμου κατά της διακίνησης ναρκωτικών». Ο Λούλα δήλωνε πριν μόλις δέκα ημέρες σε συνάντηση με τον Τραμπ στην Μαλαισία κατά τη σύνοδο κορυφής της Ενωσης Χωρών Νοτιοανατολικής Ασίας (ASEAN) ότι δεν βλέπει λόγο να υπάρχει διαμάχη μεταξύ της Βραζιλίας και των ΗΠΑ ενώ τηρεί σιγή ιχθύος για τις απειλές των ΗΠΑ στην Βενεζουέλα.

Ο Τραμπ όμως έχει κάθε λόγο να θέλει όξυνση των σχέσεων με τον Λούλα και επιδιώκει αλλαγή του καθεστώτος. Ανακοίνωσε δασμούς 50% στη Βραζιλία και κατήγγειλε «κυνήγι μαγισσών» σε βάρος του Μπολσονάρο όταν δικαστήριο της Βραζιλίας τον έκρινε ένοχο για την απόπειρα πραξικοπήματος τον Ιανουάριο του 2023.

Ο Μπολσονάρο είχε επίσης ταχθεί υπέρ της εγκατάστασης τουλάχιστον μίας στρατιωτικής βάσης των ΗΠΑ στη Βραζιλία.

Ο γιός του Μπολσονάρο, Φάβιο, γερουσιαστής του Ρίο παρότρυνε τις ΗΠΑ να αναπτύξουν στρατιωτικές δυνάμεις και στα βραζιλιάνικα χωρικά ύδατα βομβαρδίζοντας πλοίαρια που φεύγουν από τον κόλπο Γκουαναμπάρα, απέναντι από το Ρίο.

Τον Γενάρη του 2023 οι εργάτες και οι εργάτριες στην Βραζιλία σταμάτησαν την από-

πειρα για πραξικόπημα του Μπολσονάρο με το σύνθημα “εμείς είμαστε η δημοκρατία”. Αυτή η εμπειρία είναι πολύτιμη για να σταματήσουν ξανά τους φασίστες και να χαλάσουν τα σχέδια του Τραμπ.

Κώστας Πολύδωρος

Θρίνος μετά το μακελειό στο Ρίο. Φωτό: Ρικάρντο Μοράις/Reuters

Ο ΤΡΑΜΠ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

Ασταθής ισορροπία

Το αποτέλεσμα της συνάντησης κορυφής της περασμένης εβδομάδας του Ντόναλντ Τραμπ και του Σι Τζινπίνγκ στο Μπουσάν της Νότιας Κορέας δεν ήταν έκπληξη. Πολλοί είχαν προβλέψει ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα θα υπαναχωρούσαν από την τελευταία τους εμπορική διαμάχη. Ο Σι συμφώνησε να αναστείλει για ένα χρόνο τους ελέγχους στις εξαγωγές των σπάνιων γαιών από τις οποίες εξαρτώνται και η σύγχρονη παραγωγή και οι εξοπλισμοί. Και ο Τραμπ ανέστειλε και αυτός τους νέους περιορισμούς στις εξαγωγές προηγμένης τεχνολογίας των ΗΠΑ που είχε αναγγείλει.

Αλλά η σύνοδος κορυφής - η πρώτη συνάντηση των δυο προέδρων εδώ και έξι χρόνια - είχε ευρύτερη σημασία. Όπως το έθεσαν οι Financial Times, «πίσω από τις λεπτότητες, η αλλαγή στην ισορροπία δυνάμεων μεταξύ των δύο πλευρών ήταν αδιαμφισβήτητη. Σε αντίθεση με το τι είχε γίνει πριν από δέκα σχεδόν χρόνια, όταν η πρώτη εμπορική επίθεση του Τραμπ είχε αιφνιδιάσει το Πεκίνο, αυτή τη φορά μια καλύτερα προετοιμασμένη και οικονομικά ισχυρότερη Κίνα μπόρεσε να αντιμετωπίσει τον κάποτε πολύ δυνατότερό της αντίπαλο και να οδηγήσει την επίθεση του σε αδιέξοδο.

Από την ‘ημέρα της Απελευθέρωσης’ (2 Απριλίου), την ημέρα που ο Τραμπ είχε ανακοινώσει το πακέτο των δασμών του, μέχρι σήμερα το Πεκίνο έχει καταφέρει τουλάχιστον τρεις φορές να εμποδίσει την Ουάσινγκτον από το να εφαρμόσει τα τιμωρητικά της μέτρα και να την αναγκάσει να επιστρέψει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων».

Η γαλλική τράπεζα BNP Paribas σχολίασε πρόσφατα ότι η Ουάσινγκτον αναγνωρίζει «ότι πλέον έχει να κάνει με έναν ομότιμο αντίπαλο ικανό να της επιβάλει ουσιώδη οικονομική ζημία μια σχετικά νέα θέση για τις ΗΠΑ και μια εξέλιξη που, τουλάχιστον για εμάς, επιβεβαιώνει την άνοδο της Κίνας σε παγκόσμια οικονομική υπερδύναμη».

Αυτό επιβεβαιώθηκε από ένα tweet του «υπουργού πολέμου» του Τραμπ, Πιτ Χέγσεθ: «Μόλις μίλησα με τον Πρόεδρο Τραμπ και συμφωνούμε ότι η σχέση μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κίνας δεν ήταν ποτέ καλύτερη... Όπως είπε ο Πρόεδρος Τραμπ, η ιστορική του ‘Σύνοδος G2’ [με τον Σι] έθεσε τον τόνο για διαρκή ειρήνη και επιτυχία για τις ΗΠΑ και την Κίνα».

Το Πεντάγωνο επεξεργάζεται, υπό την ηγεσία του Χέγκεθ, μια νέα «Εθνική Στρατηγική Άμυνας». Όλοι σχεδόν εικάζουν ότι, παρά τις αντιρρήσεις ενός μεγάλου μέρους του στρατιωτικού και διπλωματικού κατεστημένου των ΗΠΑ, η νέα Στρατηγική θα εγκαταλείψει την εστίαση στις προσπάθειες παρεμπόδισης της ανόδου της Κίνας – μια προτεραιότητα της Ουάσινγκτον από την εποχή του Μπαράκ Ομπάμα.

Όπως το θέτει ο αριστερός Φιλιππινέζος Γουόλντεν Μπέλο, «η ρητορική του Τραμπ

είναι επιθετική, αλλά ας μην μας ξεγελάσει η πρόσοψη. Στην πραγματικότητα έχουμε μια μετατόπιση από την στρατηγική της αντιμετώπισης των απειλών κατά της ηγεμονίας των ΗΠΑ από παντού σε μια νέα προσέγγιση «σφαιρών επιρροής» όπου το Δυτικό Ημισφαίριο και η Λατινική Αμερική θα ανήκουν στη δική τους σφαίρα επιρροής, η Ρωσία θα αναγνωρίζεται ανεπίσημα ως η κυρίαρχη δύναμη στην Ανατολική Ευρώπη, η Δυτική Ευρώπη θα υπερασπίζεται τον εαυτό της μόνη της και η περιοχή της Ασίας – Ειρηνικού θα θεωρείται σφαίρα επιρροής της Κίνας».

Ο Μπέλο χαρακτηρίζει τη «Μεγάλη Στρατηγική του Τραμπ» σαν «πολεμική υποχώρηση μιας ιμπεριαλιστικής δύναμης σε παρακμή». Αυτό είναι σωστό, αλλά χρειάζεται διευκρινίσεις. Παρόλο που η Κίνα πλησιάζει γρήγορα τις ΗΠΑ τεχνολογικά και στρατιωτικά, η Ουάσινγκτον συνεχίζει να είναι η ηγέτης μιας παγκόσμιας αυτοκρατορίας. Οι ΗΠΑ έχουν εκατοντάδες στρατιωτικές βάσεις απλωμένες σε όλο τον κόσμο, κυριαρχούν μέσω του δολαρίου πάνω στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα και η άρχουσα τάξη τους στοιχηματίζει στη νίκη της Σίλικον Βάλεϊ στον αγώνα δρόμου της τεχνητής νοημοσύνης.

Έτσι, η Ουάσινγκτον είναι αναγκασμένη να εμπλέκεται συνεχώς σε πολλά μέτωπα ταυτόχρονα. Για παράδειγμα, βυθίζεται όλο και πιο βαθιά στη Μέση Ανατολή. Ταυτόχρονα, ο Τραμπ επιδεικνύει μια ακραία αλαζονική στάση «εξουσίας» - πολύ πιο ακραία από των προκατόχων, του των εποχών όπου η σχετική ισχύς των ΗΠΑ ήταν μεγαλύτερη. Ο Μπέλο περιγράφει πώς ταπείνωσε τους ηγέτες διαφόρων ασιατικών κρατών που έχουν μακροχρόνιους δεσμούς με την Ουάσινγκτον κατά τη διάρκεια της πρόσφατης περιοδείας του στην περιοχή.

Στο μεταξύ, η ισχύς της Κίνας δεν αυξάνεται μόνο στην Ασία, αλλά και στη Μέση Ανατολή, τη Λατινική Αμερική και την Αφρική.

Ο Τραμπ και ο Χέγκεθ μπορεί να ονειρεύονται μια «G2» που θα κυβερνά τον κόσμο στη θέση της παλιάς Δυτικής G7 ή ακόμα και της G20 (η οποία περιλαμβάνει τα κορυφαία κράτη του Παγκόσμιου Νότου). Αλλά η παγκόσμια εμβέλεια τόσο των ΗΠΑ όσο και της Κίνας είναι βέβαιο ότι θα φέρνει αρκετές φορές τα συμφέροντα αυτών των δυο γιγάντιων ιμπεριαλισμών σε σύγκρουση.

Αυτό μπορεί να συμβεί στην Ασία - η Ταϊβάν είναι ένα προφανές σημείο ανάφλεξης (αν και ο Τραμπ είναι λιγότερο ενθουσιασμένος με αυτό από ό,τι ήταν στην πρώτη του θητεία). Αλλά μπορεί να συμβεί και αλλού.

Αυτό που επιτεύχθηκε στο Μπουσάν δεν ήταν παρά μια προσωρινή, ασταθής ισορροπία στον ενδοϊμπεριαλιστικό ανταγωνισμό που μαίνεται στον 21ο αιώνα.

Άλεξ Καλλίνικος

Δύο χρόνια μετά την έκρηξη του εμφυλίου, το Σουδάν βυθίζεται στη μεγαλύτερη ανθρωπιστική κρίση. Η πόλη Αλ Φάσερ, πρωτεύουσα του Βόρειου Νταρφούρ, στα δυτικά της χώρας, έπεσε στα χέρια των RSF (Δυνάμεις Ταχείας Επικουρίας) ύστερα από μήνες πολιορκίας. Οι εικόνες που φτάνουν από εκεί θυμίζουν πόλεμο ολοκληρωτικής καταστροφής: κατεστραμμένα νοσοκομεία, καμένα σπίτια, οικογένειες που προσπαθούν να διαφύγουν μέσα στα ερείπια. Ο ΟΗΕ κάνει λόγο για «καταστροφή πέρα από κάθε φαντασία».

Η πολιορκία του Αλ Φάσερ κράτησε μήνες. Οι δρόμοι αποκλείστηκαν, οι αποθήκες τροφίμων άδειασαν, τα καύσιμα εξαντλήθηκαν. Πριν από μια βδομάδα, τα στρατεύματα του “επίσημου” σουδανικού στρατού δεν άντεξαν την πολιορκία και αποσύρθηκαν. Οι κάτοικοι βρέθηκαν στο έλεος των εισβολέων. Ο κόσμος προσπαθεί να φύγει με το πόδια. Οι RSF καταστρέφουν και σκοτώνουν. Φαίνεται πως συλλαμβάνουν όλους τους άνδρες στρατεύσιμης ηλικίας. Οι πληροφορίες κάνουν επίσης λόγο για χτυπήματα μαζικής τιμωρίας: στοχευμένες επιθέσεις σε νοσηλευτές και εθελοντές ανθρωπιστικών οργανώσεων και καταστροφή του υγειονομικού συστήματος.

Αξίζει να θυμηθούμε πως μέχρι και την περασμένη Άνοιξη, το διαβόητο σχέδιο Τραμπ, το οποίο οδήγησε στην ψεύτικη εκχειρία στη Λωρίδα της Γάζας έκανε λόγο για μεταφορά Παλαιστίνιων από τη Γάζα στο “ασφαλές” Σουδάν. Δεν έχει γίνει επίσημα γνωστό με ποια από όλες τις μερίδες του σουδανικού κράτους μιλούσε η κυβέρνηση του Τραμπ. Σε κάθε περίπτωση, η ιδέα ήταν να στείλουν τους Παλαιστίνιους από τη μία γενοκτονία στην άλλη.

Εξάλλου, υπεύθυνοι για το μακελειό στο Σουδάν είναι οι ίδιοι που ευθύνονται και για τις σφαγές στη Γάζα. Στην πολιορκία του Αλ Φάσερ οι RSF χρησιμοποίησαν μια σειρά καινούργια οπλικά συστήματα, τα οποία έχουν παραλάβει από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Τα Εμιράτα έχουν υπογράψει τις “Συμφωνίες του Αβραάμ” με τον Τραμπ και το Ισραήλ και ήταν αυτά τα οποία υπόσχονταν να φέρουν και το Σουδάν στο τραπέζι που είχε στήσει ο Τραμπ ώστε να αναγνωρίσουν κι άλλες αραβικές χώρες το Ισραήλ και να θάψουν τους Παλαιστίνιους. Η “διπλωματία” των Εμιράτων ήταν και είναι διπλωματία μέσω “μισθοφόρων”. Χρηματοδότησαν και εξόπλισαν μέσω Τσαντ και μέσω Λιβύης τις RSF ώστε να έχουν ένα

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΤΟ ΣΟΥΔΑΝ

Με τη σφραγίδα των ιμπεριαλιστών

28/10, Σουδανοί πρόσφυγες φεύγουν από την Αλ Φάσερ. Φωτό: AFP

χρήσιμο πιόνι μέσα στο Σουδάν αλλά και στις ισορροπίες της περιοχής.

Τα Εμιράτα δεν ήταν η μόνη δύναμη που έριξε όπλα στο Σουδάν προετοιμάζοντας το ματοκύλισμα. Το 2019 κατέρρευσε το καθεστώς του δικτάτορα Μπασίρ μέσα από τον ξεσηκωμό των απλών ανθρώπων. Εργάτες και εργάτριες, φοιτητές και φτωχές κοινότητες από το ένα άκρο ως το άλλο της χώρας βγήκαν στους δρόμους, έκαναν απεργίες και καταλήψεις ζητώντας ελευθερία, ειρήνη και ψωμί. Όταν ο Μπασίρ έπεσε, προέκυψε μια μεικτή μεταβατική κυβέρνηση στην οποία πολιτικοί της αντιπολίτευσης κάθονταν δίπλα δίπλα με τους στρατηγούς των δύο πλευρών που σήμερα αλληλοσφάζονται. Ο επίσημος στρατός του Μπουρχάν και οι παραστρατιωτικές δυνάμεις των RSF υπό τον Χεμέντι ήταν πτέρυγες του σουδανικού κράτους. Οι RSF είχαν ειδικευτεί στο βρόμικο πόλεμο κατά των “αλλόθρησκων” και των “αλλόγλωσσων” στην περιφέρεια του Σουδάν και ιδιαίτερα στις σφαγές του Νταρφούρ.

Η μεταβατική κυβέρνηση όμως αποδείχθηκε μια απάτη (ή για κάποιους αυταπάτη), που στόχο είχε να φρενάρει την ορμή της επανάστασης. Όλες οι περιφερειακές δυνάμεις, Αίγυπτος, Σαουδική Αραβία, Εμιράτα και άλλοι έριξαν χρήμα και όπλα για να στηρίξουν τους στρατιωτικούς οι οποίοι τελικά πήραν την

εξουσία μόνοι τους πετώντας έξω τους πολιτικούς και ξεχνώντας τις υποσχέσεις για “δημοκρατική μετάβαση”. Πολύ γρήγορα όμως οι δύο στρατιωτικές πτέρυγες άρχισαν να σκοτώνονται μεταξύ τους για τη μοιρασιά της εξουσίας. Οι διεθνείς προστάτες τους μοιράστηκαν. Η Αίγυπτος πήγε με τον Μπουρχάν, τα Εμιράτα με το Χεμέντι. Η Σαουδική Αραβία τालαντεύτηκε. Τα στρατεύματα του Χεμέντι είχαν ήδη μπαρουτοκαπνιστεί σε ένα επίσης βρόμικο μέτωπο, αυτό της Υεμένης, όπου είχαν πάει ως μισθοφόροι για να στηρίξουν τους φίλους των καθεστώτων του Κόλπου, μέχρι που έφυγαν όλοι κυνηγημένοι από τους Χουθίτες αντάρτες που πήραν την εξουσία.

Πίσω από τους μακελάρηδες του Αλ-Φάσερ δεν στέκονται μόνο ο Κόλπος, οι ΗΠΑ και το Ισραήλ, αλλά και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα προγράμματα “ελέγχου των μεταναστευτικών ροών” που διαφημίζει η ΕΕ σαν αντίβαρο στους πνιγμούς στη Μεσόγειο ήταν στην πραγματικότητα προγράμματα χρηματοδότησης των δολοφόνων. Ο στρατός του Χεμέντι πήρε μπόλικο ευρωπαϊκό χρήμα επιδεικνύοντας την ικανότητά του να κυνηγάει μετανάστες και πρόσφυγες και να σκοτώνει χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Τώρα αυτό το ευρωπαϊκό χρήμα μετατρέπεται σε παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα, μια πόλη που έχει μείνει χωρίς φάρμακα, όλους τους ασθενείς και

τους αδύναμους να έχουν μείνει εγκαταλεημένοι μέσα στα σπίτια τους περιμένοντας το θάνατο.

Το Αλ-Φάσερ είναι μόνο ένα ανάμεσα στα καυτά σημεία αντιπαράθεσης ανάμεσα στους δύο στρατούς στο Σουδάν. Την περασμένη Άνοιξη, ο στρατός του Μπουρχάρ πήρε τον έλεγχο του Χαρτούμ, τώρα οι RSF παίρνουν τον έλεγχο της πρωτεύουσας του Βόρειου Νταρφούρ. Το Νταρφούρ έχει μεγάλη σημασία για εκείνους. Τόσο γιατί εκεί έχτισαν τη βάση τους από την οποία αργότερα διεκδίκησαν ρόλο στην εξουσία ολόκληρης της χώρας. Δεύτερον γιατί βρίσκεται στο σταυροδρόμι τόσο προς το Τσαντ και από εκεί προς τη Λιβύη, όσο και προς την υποσαχάρια Αφρική. Ένα σταυροδρόμι που αφορά και τη μαζική διακίνηση όπλων προς τα διάφορα ανοιχτά μέτωπα όσο και με το εμπόριο του χρυσού, το οποίο είναι μία από τις σημαντικές πηγές της χρηματοδότησης των RSF (και τις αιτίες για το “ενδιαφέρον” που δείχνουν τόσοι διαφορετικοί παίκτες).

Νίκος Λούντος

Διαδήλωση αλληλεγγύης στον λαό του Σουδάν
Παρασκευή 7 Νοεμβρίου – 6:00 μ.μ. στάση
ΜΕΤΡΟ-Πανεπιστήμιο. Καλούν: Mataris Sudan
Solidarity Committee, πρόσφυγες από τα καμ
Μαθακάσας και Ριτσώνας Στηρίζει η ΚΕΕΡΦΑ

ΟΛΛΑΝΔΙΑ Το κίνημα αντίστασης μόνη διέξοδος στην πολιτική κρίση

Ηπολιτική αποσύνθεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίζεται ολοταχώς. Σε τέτοιο βαθμό ώστε γίνεται διεθνής είδηση το γεγονός ότι ΔΕΝ κέρδισαν τις εκλογές στην Ολλανδία οι φασίστες. Οι ίδιες ευρωπαϊκές ελίτ που προπαγανδίζουν την εκτίναξη των στρατιωτικών δαπανών, που ζητάνε επέκταση του πολέμου στην Ουκρανία και πανηγυρίζουν για την ενδυνάμωση του ΝΑΤΟ δεν έχουν ιδέα ποιος θα κυβερνάει μέσα στα επόμενα χρόνια όχι τις χώρες της περιφέρειας αλλά τις χώρες του σκληρού πυρήνα της ΕΕ όπως η Γερμανία, η Γαλλία και η Ολλανδία.

Όντως στην Ολλανδία, ενώ οι φασίστες του Χέερτ Βίλντερς βγήκαν χαμένοι από τις εκλογές και δεν κατάφεραν το στόχο τους να πάρουν το πάνω χέρι. Τον περασμένο Ιούνιο απέσυραν τη συμμετοχή τους από την κυβέρνηση, κατηγορώντας την ότι δεν είναι αρκετά ρατσιστική και δεν προχωράει σε όλα τα “απαραιτήτα” μέτρα ενάντια στους πρόσφυγες και τους μετανά-

στες. Το PVV, το κόμμα του Βίλντερς, είχε βγει πρώτο στις εκλογές του 2023. Αλλά για να σχηματίσει κυβέρνηση έπρεπε να συνεργαστεί με τα υπόλοιπα κόμματα της Δεξιάς και να βάλει στη θέση του πρωθυπουργού έναν αχυράνθρωπο, τον Ντικ Σχόοφ. Το αποτέλεσμα ήταν η πιο ακροδεξιά κυβέρνηση στην ιστορία της Ολλανδίας, με τον Βίλντερς στο παρασκήνιο και τους υπόλοιπους ηγετίσκους των κομμάτων της Δεξιάς να ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποιος είναι ο πιο σκληρός ρατσιστής.

Η απόφαση του Βίλντερς για απόσυρση από την κυβέρνηση το καλοκαίρι ήταν ένα στοίχημα. Ήλπιζε να δρέψει τους καρπούς του ρατσιστικού μίσους που είχε σπείρει. Όμως το PVV έπεσε από το 23,5% στο 16,7% και βγήκε δεύτερο κόμμα. Το φιλελεύθερο D66 εκτινάχθηκε από το 6,3% στο 17% και βγήκε πρώτο κόμμα. Όπως εξηγεί ωστόσο, ο Εβάρντ βαν ντεν Μπεργκ από την αδελφή εφημερίδα της Εργατικής Αλληλεγγ-

υγής στην Ολλανδία, ολόκληρο το πολιτικό σκηνικό έχει μετατοπιστεί στα δεξιά. Ακόμη και τα κόμματα της Κεντροαριστεράς πίστεψαν πως για να κερδίσουν στις εκλογές έπρεπε να κάνουν δηλώσεις υπέρ του περιορισμού της μετανάστευσης. Όμως, αυτή η μετατόπιση στην επίσημη πολιτική κάνει ακόμη μεγαλύτερη αντίθεση με τις εξελίξεις που καταγράφηκαν στους δρόμους. Ο Εβάρντ θυμίζει πως “Για ενάμιση ολόκληρο χρόνο από την έναρξη της γενοκτονίας, το Εργατικό Κόμμα παρέμεινε σταθερός υποστηρικτής του Ισραήλ. Κι όμως, πρόσφατα εξελίχθηκε η μεγαλύτερη διαδήλωση αλληλεγγύης υπέρ της Παλαιστίνης των τελευταίων δεκαετιών, με 250 χιλιάδες κόσμο να πλημμυρίζει το Άμστερνταμ”. Η πολιτική αστάθεια στην Ολλανδία δεν λύθηκε με τις εκλογές. Η οργάνωση της εναλλακτικής πρέπει να ξεκινάει με αφετηρία αυτά τα μαζικά κινήματα αντίστασης που μοιάζουν σαν μέρα με τη νύχτα σε σχέση με το δηλητήριο της επίσημης πολιτικής.

Ενισχύστε τη δική σας εφημερίδα

Η Εργατική Αλληλεγγύη βρίσκεται πάντα στο πλευρό του κόσμου που παλεύει.

Στην πρώτη γραμμή μαζί με τους απεργούς για Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις, για μαζικές προσλήψεις, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. Το απεργιακό ποτάμι φουσκώνει και μπορεί να γίνει η δύναμη που θα πνίξει αυτή την κυβέρνηση που τρέχει να κρύψει τη σαπίλα της.

Στην πρώτη γραμμή των αγώνων για να τσακίσουμε τους φασίστες και να υπερασπίσουμε τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, στους αγώνες ενάντια στον σεξισμό και κάθε μορφής καταπίεση. Λέμε ότι φτάνει οι δισεκατομμυριούχοι και το σύστημά τους, όχι οι πρόσφυγες, οι μετανάστες και η εργατική τάξη.

Αγωνιζόμαστε για μια ελεύθερη Παλαιστίνη, από το ποτάμι μέχρι τη θάλασσα.

Παλεύουμε για να πάρει η εργατική τάξη τον έλεγχο παντού και στην οικονομία και στην πολιτική, για να απαλλαγούμε από τις βαρβαρότητες του καπιταλισμού και οι απεργίες μας είναι βήματα προς αυτή την προοπτική.

Ξεκινάμε τρίμηνη καμπάνια οικονομικής εξόρμησης με στόχο 50.000 ευρώ και ζητάμε την ενίσχυσή σας! Για να συνεχίσουμε να προβάλλουμε και να στηρίζουμε κάθε αγώνα, για να ακούγεται δυνατά η φωνή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που παλεύει για την εργατική εναλλακτική, για την εργατική δημοκρατία και τον σοσιαλισμό.

Σε αντίθεση με τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, δεν έχουμε πλουσίους χρηματοδότες.

Στηριζόμαστε μόνο στις δικές σας ενισχύσεις, των αναγνωστών και των υποστηρικτών της εφημερίδας, στις εργαζόμενες, τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα τους, στη νεολαία, στον κόσμο της Αριστεράς και των κινημάτων.

Κάθε ευρώ που στέλνετε κάνει διαφορά, βοηθάει στην οργάνωση της Αντίστασης!

Η δημοσιογραφία, όταν δεν υποτάσσεται στη σιωπή, γίνεται μορφή πολιτικής αναπακοής — όπως θα έλεγε η Άρεντ. Η υπόθεση του ναυαγίου της Πύλου δείχνει ότι η αλήθεια δεν είναι απλώς γεγονός, αλλά πράξη ευθύνης απέναντι στην εξουσία και στη λήθη. Η άρνηση της συγκάλυψης δεν είναι γενναιότητα, αλλά στοιχειώδης δημοκρατική υποχρέωση. Να μαρτυρείς, να ερευνάς, να επιμένεις, σημαίνει να αντιστέκεσαι στην αδικία που έχει γίνει κανονικότητα. Εκεί όπου το κράτος αποσιωπά, η δημοσιογραφία οφείλει να καταγράφει, να δίνει φωνή στους αποκλεισμένους, να υπενθυμίζει ότι η δικαιοσύνη αρχίζει από την αναγνώριση του άλλου.

Η Εργατική Αλληλεγγύη με τη δουλειά της τιμά αυτή τη θέση: δείχνει πως η ενημέρωση δεν είναι υπηρεσία, αλλά πράξη δημόσιας ευθύνης και αντίστασης. Αυτή η δημοσιογραφία της Εργατικής Αλληλεγγύης χρειάζεται και την οικονομική μας ενίσχυση.

Έφη Δούση, μέλος της ομάδας των δικηγόρων των επιζώντων θυμάτων του ναυαγίου της Πύλου

Η Εργατική Αλληλεγγύη δεν είναι απλώς μια εφημερίδα. Είναι φωνή αντίστασης, αλληλεγγύης και αλήθειας. Σε μια εποχή που τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης φιμώνουν τα εγκλήματα που διαπράττονται ενάντια στον λαό της Παλαιστίνης, η Εργατική Αλληλεγγύη φωτίζει την πραγματικότητα με θάρρος, συνέπεια και ακεραιότητα. Κάθε της φύλλο είναι μια πράξη αλληλεγγύης. Μια υπενθύμιση ότι οι λαοί δεν είναι μόνοι τους, ότι οι φωνές της δικαιοσύνης μπορούν να ενωθούν πέρα από σύνορα και φυλές.

Η στήριξή της δεν είναι απλώς οικονομική είναι πολιτική και ηθική. Είναι μια δήλωση ότι στεκόμαστε μαζί οι εργατές, οι φοιτητές, οι αγωνιστές απέναντι στην αδικία, τον ρατσισμό και τον ιμπεριαλισμό.

Καλώ όλους και όλες να ενισχύσουν αυτή την προσπάθεια.

Για να συνεχίσει να υπάρχει μια εφημερίδα που μιλά τη γλώσσα της αλήθειας και της ελευθερίας. Γιατί, όπως και ο λαός της Παλαιστίνης, έτσι και η Εργατική Αλληλεγγύη δεν σιωπά. Συνεχίζει να αγωνίζεται.

Μοχάμεντ Ελ Σαϊντ, Πρόεδρος Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδος

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι η εφημερίδα που κάνει την διαφορά! Όχι απλά μας ενημερώνει για τους πολυποίκιλους και πολυεπίπεδους αγώνες της τάξης μας στην Ελλάδα και σε όλο τον πλανήτη αλλά κυρίως αποτελεί τον βασικό οργανωτή όλων των μαχών που δίνουμε και μέσα στα νοσοκομεία!

Η εφημερίδα που αποτελεί την φωνή μας για να ακουστούν οι μάχες μας ενάντια στην διάλυση της δημόσιας υγείας και ο αγώνας για να ρίξουμε την κυβέρνηση που ευθύνεται για τα εγκλήματα της Πύλου και των Τεμπών!

Την Εργατική Αλληλεγγύη χρειάζεται και πρέπει να την διαβάσουμε, να την διακινούμε και να την ενισχύσουμε!

Μαρία Αρναούτη,
επικουρική ιατρός παθολογικής ανατομίας ΓΑΟΝΑ Ο ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ

Η Εργατική Αλληλεγγύη, η εφημερίδα που βρίσκεται πάντα σε κάθε απεργία, πορεία και κινητοποίηση για την διεκδίκηση των εργατικών δικαιωμάτων, την προάσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών, τον αγώνα για τα δημόσια αγαθά, την υπεράσπιση των μεταναστών-ριών και προσφύγων, αντανakλά και στηρίζει τη συλλογική δράση που οδηγεί στην αλλαγή του κοινωνικοπολιτικού συστήματος.

Ως έκφανση της μαχόμενης δημοσιογραφίας, καταγράφει τους αγώνες στα σχολεία, στα νοσοκομεία, στα εργοστάσια και στις γειτονιές. Η εφημερίδα υπογραμμίζει ότι οι μάχες των εκπαιδευτικών, των μαθητών, των φοιτητών, των γυναικών, των εργαζομένων δεν είναι μεμονωμένες· συνδέονται με ένα κοινό νήμα και συνθέτουν μια δυναμική που ξεπερνά τα όρια των επιμέρους χώρων. Η παρουσία των ανθρώπων της με συνέπεια και αγωνιστικότητα αποτελεί μια εγγύηση για ενότητα των εργατών, αλληλεγγύη και συνεχή δράση. Η ανάγνωσή της εμπλέκει στο ίδιο ρεύμα, όπου η ενημέρωση δεν περιορίζεται σε καταγραφή γεγονότων, αλλά γίνεται μέρος της ίδιας της πάλης. Μέσα από κάθε σελίδα, η εφημερίδα δεν περιγράφει· αντίθετα συνεχίζει τον αγώνα.

Κωνσταντίνα Κακούρου
Πρόεδρος ΔΣ Ε ΕΛΜΕ

Στον πυρήνα της καπιταλιστικής κοινωνίας, η πληροφόρηση δεν είναι ουδέτερη. Είναι ένα πεδίο μάχης. Τα συστημικά μέσα αποσιωπούν τη ρίζα της κοινωνικής ανισότητας, προβάλλοντας τον ατομικό δρόμο και τον συμβιβασμό ως μονόδρομο.

Σε αυτό το τοπίο, η «Εργατική Αλληλεγγύη» αποτελεί ένα κρίσιμο αντίβαρο ιδεολογικής διαύγειας. Η εφημερίδα δεν αναπαράγει απλώς ειδήσεις, αλλά τις αναλύει μέσα από τον φακό του επαναστατικού μαρξισμού.

Γιατί σήμερα να τη διαβάσει κανείς; Γιατί προσφέρει κάτι που κανένα μέσο δεν μπορεί: την κατανόηση του συστήματος και ένα σχέδιο για την ανατροπή του. Δεν αρκεί να ξέρεις τι έγινε. Πρέπει να ξέρεις γιατί έγινε και πώς μπορείς να το αλλάξεις.

Η ανάγνωση της εφημερίδας τροφοδοτεί την αυτοπεποίθηση και την αγωνιστική προοπτική. Είναι ο σύνδεσμος μεταξύ της θεωρίας και της πρακτικής, μεταξύ του τοπικού αγώνα και της διεθνούς αλληλεγγύης. Αποτελεί μέρος της ιστορίας που γράφεται στους δρόμους, στα εργοστάσια και στις γειτονιές. Αξίζει κάθε ευρώ από την ενίσχυσή μας

Δημήτρης Αντωνίου
Επίκουρος Καθηγητής Αρχιτεκτονικής ΕΜΠ

Η Εργατική Αλληλεγγύη είναι ένα ανεκτίμητο θεωρητικό και οργανωτικό εργαλείο προσανατολισμού στον αγώνα μας για την απελευθέρωση της εργατικής τάξης από τα δεσμά της.

Στις σελίδες της υπάρχουν άρθρα για τους αγώνες των εργατών/τριων και των φοιτητών/τριών, την πάλη ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό και τον σεξισμό τόσο από την Ελλάδα όσο και ολόκληρο τον κόσμο.

Η Εργατική Αλληλεγγύη θα πρέπει να συνεχίσει να υπάρχει στο πανεπιστήμιο για να συντονίζει τους φοιτητές και να προχωράει μαζί τους προς την επικράτηση της εργατικής τάξης και στην επίτευξη μιας κοινωνίας χωρίς κοινωνική διαστρωμάτωση και χωρίς εκμετάλλευση. Στηρίξτε την Εργατική Αλληλεγγύη. Στηρίξτε την εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς

Βασίλης Κалаμπόγιας
Α ετος Ιστορικό Αρχαιολογικό Φιλοσοφική Αθήνας